

2024/1348

22.5.2024

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2024/1348 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2024

για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι ο εξορθολογισμός, η απλούστευση και η εναρμόνιση των διαδικαστικών ρυθμίσεων των κρατών μελών με τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, συντελούνται ορισμένες ουσιώδεις αλλαγές στην οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, η οποία θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από κανονισμό. Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θα πρέπει να θεωρούνται παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.
- (2) Η κοινή πολιτική ασύλου που βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 («σύμβαση της Γενεύης»), αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε υπηκόους τρίτων χωρών και ανθαγενείς που αναζητούν προστασία στην Ένωση. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών επιπτώσεών της, μεταξύ των κρατών μελών.
- (3) Το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου (ΚΕΣΑ) βασίζεται σε κοινά πρότυπα για τις διαδικασίες ασύλου, για την αναγνώριση και την προστασία που παρέχονται σε επίπεδο Ένωσης και για τις συνθήκες υποδοχής, θεσπίζει δε σύστημα προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης για διεθνή προστασία. Παρά την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την ανάπτυξη του ΚΕΣΑ, εξακολουθούν να υπάρχουν αξιοσημείωτες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών ως προς τις διαδικασίες που χρησιμοποιούνται, τα ποσοστά αναγνώρισης, το είδος προστασίας που χορηγείται, το επίπεδο των υλικών συνθηκών υποδοχής και τα οφέλη που παρέχονται στους αιτούντες και τους δικαιούχους διεθνούς προστασίας. Οι εν λόγω διαφορές αποτελούν σημαντικούς μοχλούς δευτερογενών μετακινήσεων και υπονομεύουν τον στόχο της διασφάλισης ότι, στο ΚΕΣΑ, όλοι οι αιτούντες τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, σε οποιοδήποτε σημείο της Ένωσης και αν υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας.
- (4) Στην από 6ης Απριλίου 2016 ανακοίνωσή της «Μεταρρύθμιση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου και προώθηση των νόμιμων οδών προς την Ευρώπη», η Επιτροπή παρουσίασε τομείς προτεραιότητας στους οποίους θα πρέπει να σημειωθεί διαρθρωτική βελτίωση του ΚΕΣΑ, και συγκεκριμένα την καθιέρωση βιώσιμου και δίκαιου συστήματος προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας, την ενίσχυση του συστήματος Eurodac, την επίτευξη μεγαλύτερης σύγκλισης στο σύστημα ασύλου, την αποφυγή δευτερογενών μετακινήσεων εντός της Ένωσης και μία ενισχυμένη εντολή για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ («Οργανισμός για το Άσυλο»). Η ανακοίνωση

⁽¹⁾ ΕΕ C 75 της 10.3.2017, σ. 97 και ΕΕ C 155 της 30.4.2021, σ. 64.

⁽²⁾ ΕΕ C 207 της 30.6.2017, σ. 67 και ΕΕ C 175 της 7.5.2021, σ. 32.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Απριλίου 2024 (δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2024.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 60).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010 (ΕΕ L 468 της 30.12.2021, σ. 1).

ανταποκρίνεται στις εκκλήσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης-19ης Φεβρουαρίου 2016 για την επίτευξη προόδου όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του υφιστάμενου πλαισίου της Ένωσης, ώστε να εξασφαλίζει μια ανθρώπινη, δίκαιη και αποτελεσματική πολιτική ασύλου. Η εν λόγω ανακοίνωση προτείνει επίσης μελλοντικές δράσεις σύμφωνα με την ολιστική προσέγγιση για τη μετανάστευση που εισηγήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του, της 12ης Απριλίου 2016, με τίτλο «Η κατάσταση στην περιοχή της Μεσογείου και η ανάγκη για μια ολιστική προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τη μετανάστευση».

- (5) Για την εύρυθμη λειτουργία του ΚΕΣΑ, απαιτείται ουσιαστική πρόοδος όσον αφορά τη σύγκλιση των εθνικών συστημάτων ασύλου. Οι τρέχουσες, αποκλίνουσες διαδικασίες ασύλου σε όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντικατασταθούν από κοινή διαδικασία για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, η οποία θα εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, διασφαλίζοντας την εγκαίριότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται από υπηκόους τρίτων χωρών και ανιθαγενείς θα πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο διαδικασίας η οποία διέπεται από τους ίδιους κανόνες, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο οποίο κατατίθεται η αίτηση, ώστε να διασφαλίζεται ισότητα στην επεξεργασία των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, σαφήνεια και ασφάλεια δικαίου για τον εκάστοτε αιτούντα.
- (6) Η εναρμόνιση και η σύγκλιση των εθνικών συστημάτων ασύλου θα πρέπει να επιτευχθούν χωρίς να εμποδίζονται τα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις, εφόσον προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (7) Μια κοινή διαδικασία για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας θα πρέπει να περιορίζει τις δευτερογενείς μετακινήσεις των αιτούντων διεθνή προστασία μεταξύ των κρατών μελών, όταν οι εν λόγω μετακινήσεις θα οφείλονταν στις διαφορές των νομικών πλαισίων, εξορθολογίζοντας τις διαδικασίες και αποσαφηνίζοντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των αιτούντων, καθώς και τις συνέπειες της μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις αυτές, και να δημιουργεί ισότιμους όρους για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 στα κράτη μέλη.
- (8) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται εντός του εδάφους των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που πραγματοποιούνται στα εξωτερικά σύνορα, τα χωρικά ύδατα ή τις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, καθώς και στην ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Οι αιτούντες διεθνή προστασία που ευρίσκονται επί των χωρικών υδάτων κράτους μέλους θα πρέπει να αποβιβάζονται στην ξηρά και η εξέταση των αιτήσεών τους θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, με μια διαδικασία όπου θα εξετάζεται αν οι αιτούντες πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να αναγνωρίζονται ως δικαιούχοι διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347. Εκτός από τη διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν και άλλα εθνικά ανθρωπιστικά καθεστώτα σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο σε εκείνους οι οποίοι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για το καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας. Προκειμένου να εξορθολογιστούν οι διαδικασίες στα κράτη μέλη, αυτά θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό και σε αιτήσεις για οποιοδήποτε είδος τέτοιας εναλλακτικής προστασίας.
- (10) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που απορρέουν από πράξεις του διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη.
- (11) Θα πρέπει να είναι εφικτή η κινητοποίηση των πόρων του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, όπως συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1147 ⁽⁷⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και άλλων σχετικών ταμείων της Ένωσης («ταμεία») ώστε να δίδεται στήριξη στις προσπάθειες των κρατών μελών κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη χρήση των σχετικών ταμείων και χωρίς να θίγονται λοιπές προτεραιότητες υποστηριζόμενες από τα ταμεία. Σε αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να κάνουν χρήση των κονδυλίων που προβλέπονται στα αντίστοιχα προγράμματά τους, συμπεριλαμβανομένων των ποσών που διατίθενται μετά την ενδιάμεση επανεξέταση. Ειδικότερα, οι δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για τη δημιουργία επαρκούς ικανότητας με σκοπό την εκτέλεση της διαδικασίας στα σύνορα μπορούν να υποστηρίζονται οικονομικά από τα ταμεία, τα οποία διατίθενται βάσει του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027. Θα πρέπει να είναι εφικτή η πρόσθετη στήριξη στο πλαίσιο των θεματικών μέσων, ιδίως σε εκείνα τα κράτη μέλη που ενδέχεται να χρειαστεί να αυξήσουν τις ικανότητές τους στα εξωτερικά σύνορα ή που αντιμετωπίζουν ειδικές πιέσεις ή ανάγκες στα συστήματα ασύλου και υποδοχής τους και στα εξωτερικά σύνορά τους.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1347 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, και για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1147 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2021, για τη θέσπιση του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (ΕΕ L 251 της 15.7.2021, σ. 1).

- (12) Ο Οργανισμός για το Άσυλο θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη την απαιτούμενη επιχειρησιακή και τεχνική υποστήριξη για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως παρέχοντας εμπειρογνώμονες που θα βοηθούν τις εθνικές αρχές στην παραλαβή και στην καταχώριση αιτήσεων διεθνούς προστασίας και θα βοηθούν την αποφαινόμενη αρχή στην εκτέλεση των καθηκόντων της, μεταξύ άλλων όσον αφορά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας, καθώς και παρέχοντας επικαιροποιημένες πληροφορίες και αναλύσεις σχετικά με τις τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων τόσο πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής όσο και καθοδήγησης σχετικά με την κατάσταση σε συγκεκριμένες χώρες καταγωγής. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα επιχειρησιακά πρότυπα, τους δείκτες, τις κατευθυντήριες γραμμές και τις βέλτιστες πρακτικές που αναπτύσσει ο Οργανισμός για το Άσυλο.
- (13) Προς τον σκοπό της ορθής αναγνώρισης των ατόμων που χρήζουν προστασίας ως προσφύγων κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης της Γενεύης ή ως προσώπων που δικαιούνται επικουρική προστασία, κάθε αιτών θα πρέπει να έχει πραγματική πρόσβαση στη διαδικασία, τη δυνατότητα να συνεργάζεται πλήρως και να επικοινωνεί καταλλήλως με τις αρμόδιες αρχές, ιδίως προκειμένου να υποβάλλει τα στοιχεία της υπόθεσής του, καθώς και επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις για να προωθεί την υπόθεσή του σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.
- (14) Θα πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα πραγματική δυνατότητα να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές όλα τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του και τα οποία τεκμηριώνουν την αίτησή ή είναι συναφή με τις διαδικασίες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Για τον λόγο αυτό, ο αιτών θα πρέπει, με την επιφύλαξη περιορισμένων εξαιρέσεων, να έχει δικαίωμα σε ακρόαση μέσω προσωπικής συνέντευξης σχετικά με το παραδεκτό ή την ουσία της αίτησής του, κατά περίπτωση. Εάν ο αιτών δεν μπορεί να παραστεί στην προσωπική του συνέντευξη, οι αρχές μπορούν να ζητήσουν από τον αιτούντα να προσκομίσει ιατρική βεβαίωση. Προκειμένου να ασκείται ουσιαστικά το δικαίωμα προσωπικής συνέντευξης, ο αιτών θα πρέπει να επικουρείται από διερμηνέα, όπου αυτό είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της κατάλληλης επικοινωνίας, και να έχει την ευκαιρία να υποβάλλει τις εξηγήσεις του σχετικά με την αίτησή του κατά τρόπο ολοκληρωμένο. Θα πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα επαρκής χρόνος για προετοιμασία και διαβούλευση με τον νομικό του σύμβουλο ή άλλο πρόσωπο που του παρέχει καθοδήγηση, ο οποίος είναι δεκτός με την ιδιότητα αυτή ή έχει σχετική άδεια βάσει του εθνικού δικαίου να παρέχει νομικές συμβουλές («νομικός σύμβουλος»), ή με πρόσωπο το οποίο έχει αναλάβει τη νομική καθοδήγηση. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, θα πρέπει να επιτρέπεται στον αιτούντα να επικουρείται από τον νομικό σύμβουλο. Η προσωπική συνέντευξη θα πρέπει να διεξάγεται υπό συνθήκες που εξασφαλίζουν τη δέουσα ιδιωτικότητα και εμπιστευτικότητα και από κατάλληλα εκπαιδευμένο και ικανό προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων, όπου χρειάζεται, επειρογνωμένων που αποστέλλονται από τον Οργανισμό για το Άσυλο ή προσωπικού από αρχές άλλων κρατών μελών. Όταν παραλείπεται η συνέντευξη επί της ουσίας, με σκοπό τη διασφάλιση ταχείας πρόσβασης σε διεθνή προστασία, αυτό δεν θα πρέπει να θίγει την υποχρέωση εξέτασης του αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 προκειμένου να του χορηγηθεί καθεστώς πρόσφυγα, προτού εξεταστεί αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να του χορηγηθεί επικουρική προστασία. Δεδομένου ότι η προσωπική συνέντευξη αποτελεί βασικό μέρος της εξέτασης της αίτησης, η συνέντευξη θα πρέπει να καταγράφεται και οι αιτούντες, οι εκπρόσωποί τους και οι νομικοί σύμβουλοί τους θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στην έκθεση ή στην απομαγνητοφώνηση της εν λόγω συνέντευξης το συντομότερο δυνατόν μετά τη διεξαγωγή της και σε κάθε περίπτωση σε εύθετο χρόνο προτού λάβει απόφαση η αποφαινόμενη αρχή.
- (15) Η προσωπική συνέντευξη αποτελεί βασικό μέρος μιας αποτελεσματικής και δίκαιης διαδικασίας ασύλου. Για να διασφαλίζεται ένα βέλτιστο περιβάλλον επικοινωνίας, θα πρέπει να προτιμώνται οι διά ζώσης συνεντεύξεις, ενώ η διεξαγωγή εξ αποστάσεως συνεντεύξεων μέσω βιντεοδιάσκεψης θα πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί εξαίρεση. Εκτός από τους λόγους δημόσιας υγείας, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να έχει θεμιτούς λόγους να προσφύγει σε εξ αποστάσεως συνεντεύξεις μέσω βιντεοδιάσκεψης, για παράδειγμα όταν αδυναμίες αποκλείουν τη δυνατότητα μετακίνησης αιτούντος άσυλο ή καθιστούν δύσκολη για λόγους υγείας ή οικογενειακούς λόγους τη διεξαγωγή συνεντεύξεων με αιτούντες που τελούν υπό κράτηση, που βρίσκονται σε υπερπόντια εδάφη ή σε περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται η εξ αποστάσεως συμμετοχή διερμηνέα με εξειδικευμένες δεξιότητες διερμηνείας. Σε περίπτωση εξ αποστάσεως συνεντεύξεων, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να υποχρεούται να εφαρμόζει όλες τις διαδικαστικές εγγυήσεις που εφαρμόζονται και κατά τη διεξαγωγή διά ζώσης συνεντεύξεων, διασφαλίζοντας την ιδιωτικότητα και την εμπιστευτικότητα, και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την προστασία των δεδομένων. Η καταλληλότητα της χρήσης εξ αποστάσεως συνεντεύξεων με τηλεδιάσκεψη θα πρέπει να αξιολογείται ατομικά πριν από τη συνέντευξη, καθώς οι εξ αποστάσεως συνεντεύξεις ενδέχεται να μην είναι κατάλληλες για όλους τους αιτούντες άσυλο, λόγω της νεαρής τους ηλικίας, της ύπαρξης προβλημάτων όρασης ή ακοής ή της κατάστασης της ψυχικής τους υγείας, με ιδιαίτερη προσοχή σε ορισμένες ευάλωτες ομάδες, όπως τα θύματα βασανιστηρίων ή οι αιτούντες που έχουν βιώσει τραυματικές εμπειρίες. Για τα παιδιά, το βέλτιστο συμφέρον τους θα πρέπει να αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα.. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί σε πιδανές τεχνολογικές δυσκολίες οι οποίες ενδέχεται να διαταράξουν τη συνέντευξη, να οδηγήσουν σε ελλιπή ή μη κατανοητή καταγραφή της συνέντευξης ή να επηρεάσουν την αποθήκευση και την ανάκτηση της καταγραφής.
- (16) Είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων να λαμβάνουν οι αιτούντες από πολύ αρχικό στάδιο ολοκληρωμένες πληροφορίες για την ακολουθητέα διαδικασία καθώς και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Επιπλέον, έχει ουσιώδη σημασία να διασφαλίζεται η ορθή αναγνώριση των αναγκών διεθνούς προστασίας ήδη στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, με την παροχή υψηλής ποιότητας πληροφοριών και νομικής στήριξης, γεγονός που οδηγεί σε αύξηση της αποτελεσματικότητας και βελτίωση της ποιότητας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Για τον σκοπό αυτό, η πρόσβαση σε νομική καθοδήγηση, συνδρομή και εκπροσώπηση θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας. Οι αιτούντες θα πρέπει, το συντομότερο δυνατόν μετά την καταχώριση αίτησης διεθνούς προστασίας, να λαμβάνουν, κατόπιν αιτήματός τους, δωρεάν νομική καθοδήγηση κατά τη διάρκεια της διοικητικής

διαδικασίας. Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων του αιτούντος, ιδίως του δικαιώματος υπεράσπισης και της αρχής της δίκαιης μεταχείρισης, θα πρέπει να παρέχεται στους αιτούντες, κατόπιν αιτήματός τους και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση κατά τη διαδικασία της προσφυγής. Θα πρέπει επίσης τα κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

- (17) Ορισμένοι αιτούντες ενδέχεται να χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων λόγω, μεταξύ άλλων, ηλικίας, φύλου, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, αναπηρίας ή σοβαρής σωματικής ή ψυχικής πάθησης ή διαταραχής, μεταξύ άλλων όταν αυτές είναι αποτέλεσμα βασανισμού, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής, σεξουαλικής ή έμφυλης βίας. Είναι αναγκαίο να εκτιμάται αν ο εκάστοτε αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων.
- (18) Τα σχετικά μέλη του προσωπικού των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, καθώς και ο ιατρός ή ο ψυχολόγος που εκτιμούν την ανάγκη να υπάρχουν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις θα πρέπει να είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι ώστε να αναγνωρίζουν τα σημάδια τρωτότητας των αιτούντων που ενδέχεται να χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, και να καλύπτουν τις ανάγκες αυτές όταν εντοπίζονται.
- (19) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, να ζητεί από τον Οργανισμό για το Άσυλο να καταρτίζει επιχειρησιακά πρότυπα, δείκτες, κατευθυντήριες γραμμές και βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας για το άσυλο.
- (20) Σε αιτούντες που διαπιστώνεται ότι χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων θα πρέπει να παρέχεται επαρκής στήριξη προκειμένου να δημιουργούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για τη γνήσια και πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες. Όταν δεν είναι δυνατή η παροχή επαρκούς στήριξης στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας εξέτασης ή διαδικασίας στα σύνορα, ο αιτών που χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων θα πρέπει να αποκλείεται από αυτές τις διαδικασίες.
- (21) Με σκοπό τη διασφάλιση ουσιαστικής ισοτιμίας μεταξύ των γυναικών και των ανδρών που υποβάλλουν αίτηση, οι διαδικασίες εξέτασης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες εκάστου φύλου. Ειδικότερα, οι προσωπικές συνεντεύξεις θα πρέπει να οργανώνονται κατά τρόπο ώστε τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες που υποβάλλουν αίτηση να μπορούν να μιλούν ελεύθερα για τις εμπειρίες που έχουν βιώσει, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο, την ταυτότητα φύλου ή τον γενετήσιο προσανατολισμό. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να τους δίδεται πραγματική ευκαιρία να συμμετέχουν σε συνέντευξη χωριστά από συζύγους, συντρόφους ή άλλα μέλη της οικογένειάς τους. Όταν ζητείται από τον αιτούντα και εφόσον είναι εφικτό, τα πρόσωπα που διενεργούν τη συνέντευξη και οι διερμηνείς θα πρέπει να είναι του φύλου που προτιμά ο αιτών. Η πολυπλοκότητα των ισχυρισμών που σχετίζονται με το φύλο θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη σε όλες τις διαδικασίες.
- (22) Όταν είναι αναγκαίο και δεόντως αιτιολογημένο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν τη διενέργεια σωματικής έρευνας του αιτούντος ή έρευνας των προσωπικών του αντικειμένων. Στα αντικείμενα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ηλεκτρονικές συσκευές όπως φορητοί υπολογιστές, ταμπλέτες ή κινητά τηλέφωνα. Κάθε τέτοια έρευνα θα πρέπει να διενεργείται με τρόπο που να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και την αρχή της αναλογικότητας.
- (23) Σύμφωνα με το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης») και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού, το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Κατά την εκτίμηση του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη θα πρέπει συγκεκριμένα να λαμβάνουν υπόψη την καλή διαβίωση και την κοινωνική ανάπτυξη του ανηλίκου, συμπεριλαμβανομένων των καταβολών του. Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 12 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης του παιδιού, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να παρέχει σε ανήλικο τη δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης, εκτός εάν αυτό δεν είναι προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού. Η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να οργανώνει προσωπική συνέντευξη του ανηλίκου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την ηλικία και την ωριμότητά του.
- (24) Με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών σχετικά με την απόκτηση ιθαγένειας και του ότι σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το δίκαιο της Ένωσης, να καθορίζει τους όρους απόκτησης και απώλειας της ιθαγένειας, κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τηρούν τις διεθνείς υποχρεώσεις τους έναντι των ανιθαγενών, σύμφωνα με τις πράξεις του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, δυνάμει της σύμβασης για το καθεστώς των ανιθαγενών, η οποία εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 28 Σεπτεμβρίου 1954. Κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθούν να ταυτοποιούν ανιθαγενείς και να ενισχύουν την προστασία τους, επιτρέποντας έτσι στους ανιθαγενείς να απολαύουν βασικών θεμελιωδών δικαιωμάτων και μειώνοντας τον κίνδυνο διακρίσεων ή άνησης μεταχείρισης.
- (25) Όταν, κατόπιν ενδελεχούς αξιολόγησης από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, συνάγεται το συμπέρασμα ότι ο αιτών συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, ιδίως σε σχέση με σοβαρά εγκλήματα ή τρομοκρατία, ένα κράτος μέλος

θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εφαρμόζει εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής του αιτούντος στο έδαφος του κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής δεν έχει ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση του αιτούντος σε τρίτη χώρα κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

- (26) Η κοινή διαδικασία εξορθολογίζει τις προθεσμίες που ισχύουν για την πρόσβαση ενός ατόμου στη διαδικασία αυτή και για την εξέταση της αίτησης από την αποφαινόμενη αρχή. Καθώς ένας δυσανάλογα μεγάλος αριθμός αιτήσεων υποβαλλόμενων εντός της ίδιας χρονικής περιόδου μπορεί να καθυστερήσει την πρόσβαση στη διαδικασία και την εξέταση των αιτήσεων, ενδέχεται ενίοτε να κρίνεται αναγκαία, ως μέτρο ευελιξίας, η κατ' εξαίρεση παράταση των εν λόγω προθεσμιών. Ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, η παράταση των εν λόγω προθεσμιών θα πρέπει να αποτελεί μέτρο έσχατης ανάγκης, λαμβανομένου υπόψη ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να επανεξετάζουν τακτικά τις ανάγκες τους για να διατηρούν ένα αποτελεσματικό σύστημα ασύλου, μεταξύ άλλων με την κατάρτιση σχεδίων έκτακτης ανάγκης όπου απαιτείται, και δεδομένου ότι ο Οργανισμός για το Άσυλο θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη την αναγκαία επιχειρησιακή και τεχνική υποστήριξη. Όταν τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτές τις προθεσμίες, θα πρέπει να ζητούν βοήθεια από τον Οργανισμό για το Άσυλο. Εάν δεν υποβληθεί τέτοιο αίτημα και, λόγω δυσανάλογης πίεσης, το σύστημα ασύλου ενός κράτους μέλους καταστεί αναποτελεσματικό για τη λειτουργία του ΚΕΣΑ, ο Οργανισμός για το Άσυλο θα πρέπει να μπορεί, βάσει εκτελεστικής πράξης του Συμβουλίου κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, να λάβει μέτρα προς υποστήριξη του εν λόγω κράτους μέλους.
- (27) Η πρόσβαση στην κοινή διαδικασία θα πρέπει να βασίζεται σε προσέγγιση τριών σταδίων, τα οποία συνίστανται στην υποβολή, την καταχώριση και την κατάθεση της αίτησης. Η υποβολή αίτησης είναι το πρώτο βήμα ενεργοποίησης της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η αίτηση θα θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή που ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής εκφράζει την επιθυμία να λάβει διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος. Όταν η αίτηση παραλαμβάνεται από αρχή που δεν είναι υπεύθυνη για την καταχώριση των αιτήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες και οργάνωση, να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό, ώστε να μπορεί να διασφαλίζεται η πραγματική πρόσβαση στη διαδικασία. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να εκφραστεί η επιθυμία ενός προσώπου να λάβει διεθνή προστασία από κράτος μέλος σε οποιαδήποτε μορφή, και ο εκάστοτε αιτών δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιεί ειδικές φράσεις όπως «διεθνής προστασία», «άσυλο» ή «επικουρική προστασία». Καθοριστικό στοιχείο θα πρέπει να είναι η από πλευράς του υπηκόου τρίτης χώρας ή του ανιθαγενούς έκφραση αισθήματος φόβου δίωξης ή σοβαρής βλάβης σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του ή, στην περίπτωση του ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του. Όταν υπάρχει αμφιβολία για το αν μια συγκεκριμένη δήλωση δύναται να θεωρηθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής θα πρέπει να ερωτάται ρητώς αν επιθυμεί να λάβει διεθνή προστασία. Ο αιτών θα πρέπει να απολαύει των δικαιωμάτων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) από τη στιγμή που υποβάλει την αίτηση.
- (28) Η αίτηση θα πρέπει να καταχωρίζεται αμέσως μετά την υποβολή της. Στο εν λόγω, οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την καταχώριση των αιτήσεων ή οι εμπειρογνώμονες που αποστέλλονται από τον Οργανισμό για το Άσυλο για να τις συντρέχουν στο εν λόγω καθήκον θα πρέπει να καταχωρίζουν την αίτηση μαζί με τα προσωπικά στοιχεία του αιτούντος. Οι εν λόγω αρχές ή εμπειρογνώμονες θα πρέπει να ενημερώνουν τον αιτούντα για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, καθώς και για τις συνέπειες που θα επιφέρει στον αιτούντα τυχόν μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών. Οι οργανισμοί που συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές και τις επικουρούν θα πρέπει επίσης να μπορούν να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές. Στον αιτούντα θα πρέπει να χορηγείται έγγραφο στο οποίο να αναγράφεται ότι η αίτηση έχει υποβληθεί και καταχωριστεί. Η προθεσμία για την κατάθεση της αίτησης αρχίζει από τη στιγμή της καταχώρισης της αίτησης.
- (29) Η κατάθεση της αίτησης είναι η πράξη που επισημοποιεί την αίτηση διεθνούς προστασίας. Θα πρέπει να παρέχονται στον αιτούντα οι απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο και τον τόπο κατάθεσης της αίτησής του, καθώς και η πραγματική δυνατότητα να την καταθέσει. Στο στάδιο αυτό, ο αιτών υποχρεούται να υποβάλει το συντομότερο δυνατό όλα τα στοιχεία και τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του και τα οποία απαιτούνται για την τεκμηρίωση και τη συμπλήρωση της αίτησης, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό. Η προθεσμία για τη διοικητική διαδικασία αρχίζει από τη στιγμή της κατάθεσης της αίτησης. Συντόμως μετά την κατάθεση της αίτησης, θα πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα έγγραφο που να περιλαμβάνει αναφορά στο καθεστώς του ως αιτούντος.
- (30) Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διασφαλίζεται ότι οι ανήλικοι ενημερώνονται με φιλικό προς τα παιδιά τρόπο.
- (31) Ο αιτών θα πρέπει να ενημερώνεται για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του καταλλήλως, εγκαίρως και σε γλώσσα που κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί, εγγράφως και, εάν είναι απαραίτητο, προφορικά. Δεδομένου ότι η αίτηση απορρίπτεται ή κηρύσσεται σιωπηρώς ανακληθείσα όταν, για παράδειγμα, ο αιτών αρνείται να συνεργαστεί με τις εθνικές αρχές, ιδίως με το να μην παρέχει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εξέταση της αίτησης ή τα δακτυλικά αποτυπώματα ή την εικόνα προσώπου του, είναι αναγκαίο ο αιτών να έχει ενημερωθεί σχετικά με τις συνέπειες της μη συμμόρφωσης προς τις εν λόγω υποχρεώσεις.

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2024/1346 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

- (32) Προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, τα μέλη του προσωπικού των αρχών που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να διαθέτουν τις κατάλληλες γνώσεις και να λαμβάνουν κατάρτιση στον τομέα της διεθνούς προστασίας, μεταξύ άλλων με την υποστήριξη του Οργανισμού για το Άσυλο. Θα πρέπει επίσης να τους παρέχονται τα κατάλληλα μέσα, περιλαμβανομένου επαρκούς ικανού προσωπικού, και καθοδήγηση για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους. Για τον σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να αξιολογεί τακτικά τις ανάγκες της αποφαινόμενης αρχής και των άλλων αρμόδιων αρχών, ώστε να διασφαλίζεται ότι είναι πάντοτε σε θέση να χειρίζονται αποτελεσματικά τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, ιδίως όταν υπάρχει δυσανάλογα μεγάλος αριθμός αιτήσεων εντός της ίδιας χρονικής περιόδου.
- (33) Για τους σκοπούς της πραγματικής πρόσβασης στη διαδικασία εξέτασης στα σημεία διέλευσης των συνόρων και στις εγκαταστάσεις κράτησης, θα πρέπει να διατίθενται πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αίτησης διεθνούς προστασίας. Η βασική επικοινωνία που είναι αναγκαία για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να κατανοούν αν τα πρόσωπα δηλώνουν την επιθυμία τους να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας θα πρέπει να εξασφαλίζεται μέσω της δυνατότητας διερμηνείας.
- (34) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα των αιτούντων να καταθέτουν αίτηση για λογαριασμό ενηλίκων που χρήζουν συνδρομής για την άσκηση δικαιοπρακτικής ικανότητας, και ανηλίκων σε περίπτωση που δεν έχουν τη δικαιοπρακτική ικανότητα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να καταθέτουν αίτηση ιδίω ονόματι. Θα πρέπει να επιτρέπεται η από κοινού εξέταση των εν λόγω αιτήσεων.
- (35) Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι έχουν πραγματική πρόσβαση στη διαδικασία και είναι σε θέση να απολαύουν των δικαιωμάτων και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις του παρόντος κανονισμού, του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351⁽⁹⁾, της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346 και του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1358⁽¹⁰⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, θα πρέπει να ορίζεται εκπρόσωπος για τα πρόσωπα αυτά, μεταξύ άλλων, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες σε οιαδήποτε στιγμή κατά τη διαδικασία ασύλου διαπιστώνεται ότι ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος. Ο εκπρόσωπος θα πρέπει να βοηθά και να καθοδηγεί τον ανήλικο καθ' όλη τη διαδικασία, με σκοπό τη διαφύλαξη του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού και θα πρέπει ιδίως να τον βοηθά στην κατάθεση της αίτησης και στην προσωπική συνέντευξη. Εφόσον απαιτείται, ο εκπρόσωπος θα πρέπει να καταθέτει την αίτηση εξ ονόματος του ανηλίκου. Θα πρέπει να ορίζεται πρόσωπο που θα συντρέπει τους ασυνόδευτους ανηλίκους έως τον ορισμό εκπροσώπου, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, σε σχέση με τη διαδικασία εκτίμησης της ηλικίας και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 και στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1358. Για να παρέχουν αποτελεσματική στήριξη στους ασυνόδευτους ανηλίκους, οι εκπρόσωποι ή τα πρόσωπα που είναι κατάλληλα να ενεργούν προσωρινά ως εκπρόσωποι θα πρέπει να ορίζονται υπεύθυνοι για αναλογικό και περιορισμένο αριθμό ασυνόδευτων ανηλίκων, και υπό κανονικές συνθήκες για όχι περισσότερους από 30 ασυνόδευτους ανηλίκους, ταυτόχρονα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν διοικητικές ή δικαστικές αρχές ή άλλες οντότητες υπεύθυνες για την εποπτεία των εν λόγω εκπροσώπων σε τακτική βάση κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Ο ασυνόδευτος ανήλικος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να καταθέτει αίτηση ιδίω ονόματι εάν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Προκειμένου να διαφυλάσσονται τα δικαιώματα και οι διαδικαστικές εγγυήσεις του ασυνόδευτου ανηλίκου που δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η αίτηση θα πρέπει να κατατίθεται από τον εκπρόσωπο το συντομότερο δυνατό, λαμβανομένου υπόψη του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού. Τυχόν κατάθεση αίτησης από τον ίδιο τον ασυνόδευτο ανήλικο ιδίω ονόματι δεν αναιρεί την υποχρέωση ορισμού εκπροσώπου για τον ανήλικο αυτό.
- (36) Για να διασφαλίζεται ότι η επεξεργασία των αιτήσεων διεθνούς προστασίας διενεργείται λαμβανομένων δεόντως υπόψη των δικαιωμάτων του παιδιού, πρέπει να παρέχονται σε ανηλίκους ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις και ειδικές συνθήκες υποδοχής που να λαμβάνουν υπόψη τα παιδιά. Όταν, κατόπιν δηλώσεων αιτούντος, υπάρχουν λόγοι αμφιβολίας ως προς το αν ο αιτών είναι ανήλικος, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διενεργεί εκτίμηση της ηλικίας του ενδιαφερομένου προσώπου. Αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία ενός αιτούντος μπορεί να προκύψουν όταν ο αιτών ισχυρίζεται ότι είναι ανήλικος, αλλά και όταν ισχυρίζεται ότι είναι ενήλικος. Δεδομένης της ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασης των ασυνόδευτων ανηλίκων, οι οποίοι είναι πιθανόν να μην διαθέτουν μέσα ταυτοποίησης ή άλλα έγγραφα, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εξασφαλίζονται ισχυρές διασφαλίσεις ώστε οι εν λόγω αιτούντες να μην υπόκεινται σε εσφαλμένες ή παράλογες διαδικασίες εκτίμησης της ηλικίας.

⁽⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2021/1147 και (ΕΕ) 2021/1060 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 (ΕΕ L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽¹⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1358 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή βιομετρικών δεδομένων προκειμένου να εφαρμόζονται αποτελεσματικά οι κανονισμοί (ΕΕ) 2024/1351 και (ΕΕ) 2024/1350 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και η οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου και να ταυτοποιούνται οι παρανόμως διαμένοντες υπήκοοι τρίτων χωρών και οι ανιθαγενείς και σχετικά με αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπαϊκή Αρχή για τους σκοπούς επιβολής του νόμου, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2018/1240 και (ΕΕ) 2019/818 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- (37) Σε κάθε περίπτωση, οι εκτιμήσεις της ηλικίας θα πρέπει να διενεργούνται κατά τρόπο που να δίνει πρωταρχική σημασία στο βέλτιστο συμφέρον του παιδιού καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Η εκτίμηση της ηλικίας θα πρέπει να διενεργείται σε δύο στάδια. Σε ένα πρώτο στάδιο θα πρέπει να διενεργείται διεπιστημονική αξιολόγηση, η οποία θα μπορούσε να περιλαμβάνει ψυχοκοινωνική αξιολόγηση και άλλες μη ιατρικές μεθόδους, όπως συνέντευξη, οπτική αξιολόγηση με βάση την εξωτερική εμφάνιση ή αξιολόγηση της τεκμηρίωσης. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται από επαγγελματίες, με εμπειρογνώση στην εκτίμηση της ηλικίας και στην ανάπτυξη του παιδιού, όπως κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους ή παιδίατρους, προκειμένου να αξιολογούνται διάφοροι παράγοντες, όπως σωματικοί, ψυχολογικοί, αναπτυξιακοί, περιβαλλοντικοί και πολιτιστικοί παράγοντες. Εάν από τη διεπιστημονική εκτίμηση της ηλικίας δεν συναχθεί συμπέρασμα, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να μπορεί, σε δεύτερο στάδιο, να ζητήσει ιατρική εξέταση, ως μέτρο έχατης ανάγκης, και με πλήρη σεβασμό της αξιοπρέπειας του ατόμου. Όταν μπορούν να ακολουθηθούν διαφορετικές διαδικασίες, η ιατρική εξέταση θα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στις λιγότερο επεμβατικές διαδικασίες προτού προχωρήσει σε πιο επεμβατικές διαδικασίες, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, την καθοδήγηση που παρέχει ο Οργανισμός για το Άσυλο. Εάν, μετά την εκτίμηση της ηλικίας δεν προκύπτει συμπέρασμα, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να θεωρεί ότι ο αιτών είναι ανήλικος.
- (38) Προκειμένου να διασφαλίζονται τα δικαιώματα των αιτούντων, οι αποφάσεις σχετικά με όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας θα πρέπει να λαμβάνονται με βάση τα πραγματικά περιστατικά, αντικειμενικά, αμερόληπτα και σε ατομική βάση, έπειτα από ενδελεχή εξέταση που λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία που έχει προσκομίσει ο αιτών, καθώς και τις ιδιαίτερες περιστάσεις του αιτούντος. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ενδελεχής εξέταση μιας αίτησης, η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη συναφείς, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα καταγωγής του αιτούντος κατά τη στιγμή της λήψης απόφασης επί της αίτησης. Οι πληροφορίες μπορούν να προέρχονται από τον Οργανισμό για το Άσυλο και άλλες πηγές, όπως η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει επίσης, κατά περίπτωση, να λαμβάνει υπόψη την κοινή ανάλυση της κατάστασης σε συγκεκριμένες χώρες καταγωγής καθώς και τα σημειώματα καθοδήγησης που εκπονεί ο Οργανισμός για το Άσυλο. Οποιαδήποτε αναβολή στην ολοκλήρωση της διαδικασίας θα πρέπει να συμμορφώνεται πλήρως με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 και με το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση, χωρίς να θίγεται η αποτελεσματικότητα και η αμεροληψία της διαδικασίας βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (39) Η απόφαση σχετικά με την αίτηση του αιτούντος θα πρέπει να παρέχεται γραπτώς, ούτως ώστε να διασφαλίζονται τα δικαιώματά του. Όταν η απόφαση δεν χορηγεί διεθνή προστασία, θα πρέπει να παρέχονται στον αιτούντα πραγματικοί και νομικοί λόγοι, πληροφορίες σχετικά με τις συνέπειες της απόφασης και οι τρόποι αμφισβήτησής της.
- (40) Προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και να μειωθούν ο κίνδυνος διαφυγής και η πιθανότητα μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων, δεν θα πρέπει να υπάρχουν διαδικαστικά κενά μεταξύ της έκδοσης αρνητικής απόφασης επί αίτησης διεθνούς προστασίας και της έκδοσης απόφασης επιστροφής. Θα πρέπει να εκδίδεται αμέσως απόφαση επιστροφής για τους αιτούντες των οποίων οι αιτήσεις απορρίπτονται. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, η απόφαση επιστροφής θα πρέπει είτε να αποτελεί μέρος της αρνητικής απόφασης επί αίτησης διεθνούς προστασίας είτε, εάν πρόκειται για χωριστή πράξη, να εκδίδεται ταυτόχρονα και μαζί με την αρνητική απόφαση ή κατόπιν αυτής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.
- (41) Στις περιπτώσεις έκδοσης, παράδοσης ή μεταφοράς από διεθνές ποινικό δικαστήριο σε τρίτη χώρα ή άλλο κράτος μέλος, η σχετική αρμόδια αρχή θα μπορούσε να λαμβάνει υπόψη στοιχεία συνεκτιμηθέντα κατά τη λήψη της απόφασης έκδοσης, παράδοσης ή μεταφοράς, τα οποία μπορεί να είναι σημαντικά για την εκτίμηση του κινδύνου άμεσης ή έμμεσης επαναπροώθησης.
- (42) Οι αποφάσεις για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας είναι αναγκαίο να λαμβάνονται από αρχές των οποίων το προσωπικό διαθέτει επαρκή γνώση και έχει λάβει κατάλληλη κατάρτιση, συμπεριλαμβανομένης της σχετικής κατάρτισης που προσφέρει ο Οργανισμός για το Άσυλο, όσον αφορά τα συναφή πρότυπα που ισχύουν στον τομέα της νομοθεσίας περί ασύλου και προσφύγων, και οι οποίες ασκούν τις δραστηριότητές τους με τον δέοντα σεβασμό στις ισχύουσες δεοντολογικές αρχές. Αυτό θα πρέπει να ισχύει επίσης για το προσωπικό των αρχών των άλλων κρατών μελών και για τους εμπειρογνώμονες που αποστέλλονται από τον Οργανισμό για το Άσυλο προκειμένου να παράσχουν στήριξη στην αποφαινόμενη αρχή ενός κράτους μέλους κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.
- (43) Με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης μιας αίτησης διεθνούς προστασίας, είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων να λαμβάνεται απόφαση το συντομότερο δυνατόν. Θα πρέπει να οριστούν μέγιστες προθεσμίες για τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, με σκοπό τον εξορθολογισμό της διαδικασίας για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Με τον τρόπο αυτό, οι αιτούντες θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν την απόφαση σχετικά με την αίτησή τους εντός του συντομότερου δυνατού χρονικού διαστήματος σε όλα τα κράτη μέλη, διασφαλίζοντας έτσι μια ταχεία και αποτελεσματική διαδικασία.
- (44) Προκειμένου να μειώνεται η συνολική διάρκεια της διαδικασίας σε ορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευελιξία, σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες τους, να εξετάζουν κατά προτεραιότητα μια αίτηση πριν από άλλες προηγουμένως υποβληθείσες αιτήσεις. Η ιεράρχηση της εξέτασης των αιτήσεων θα πρέπει να γίνεται χωρίς παρέκκλιση από τις συνήθως εφαρμοστέες διαδικασίες, ιδίως τη διαδικασία επί του παραδεκτού ή την ταχεία διαδικασία εξέτασης, τις προθεσμίες, τις αρχές και τις εγγυήσεις. Η απαίτηση, βάσει του παρόντος κανονισμού, να εξετάζονται ορισμένες αιτήσεις

σύμφωνα με την ταχεία διαδικασία ή τη διαδικασία στα σύνορα δεν θα πρέπει, επομένως, να θίγει την ευελιξία των κρατών μελών να αποφασίζουν αν θα δώσουν προτεραιότητα στις εν λόγω αιτήσεις ή όχι. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδίως όταν οι οικογένειες με ανηλίκους υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην εξέταση της αίτησής τους.

- (45) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απορρίπτουν μια αίτηση ως απαράδεκτη, όταν, για παράδειγμα, μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται πρώτη χώρα ασύλου ή ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, ή όταν έχει παρασχεθεί στον αιτούντα από διεθνές ποινικό δικαστήριο ασφαλής μετεγκατάσταση σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, ή όταν η αίτηση υποβάλλεται μόνο έπειτα από επτά εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία ο αιτών λαμβάνει την απόφαση επιστροφής, υπό την προϋπόθεση ότι είχε ενημερωθεί για τις συνέπειες της μη υποβολής αίτησης εντός της εν λόγω προθεσμίας και ότι δεν προέκυψαν νέα συναφή στοιχεία. Δεδομένου ότι το ΚΕΣΑ βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και στο τεκμήριο συμμόρφωσης με τα θεμελιώδη δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που απορρέουν από τη σύμβαση της Γενεύης, καθώς και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το γεγονός ότι άλλο κράτος μέλος έχει ήδη χορηγήσει διεθνή προστασία αποτελεί, κατά κανόνα, λόγο απόρριψης αίτησης του ίδιου αιτούντος ως απαράδεκτης. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απορρίπτουν μια αίτηση ως απαράδεκτη όταν έχει ήδη χορηγηθεί διεθνής προστασία στον αιτούντα σε άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, η αίτηση θα πρέπει να θεωρείται απαράδεκτη όταν πρόκειται για μεταγενέστερη αίτηση χωρίς νέα συναφή στοιχεία.
- (46) Για την εφαρμογή των εννοιών της πρώτης χώρας ασύλου και της ασφαλούς τρίτης χώρας, είναι σημαντικό η τρίτη χώρα σε σχέση με την οποία εφαρμόζονται οι έννοιες να είναι συμβαλλόμενο μέρος και να τηρεί τη σύμβαση της Γενεύης, εκτός εάν η εν λόγω τρίτη χώρα προβλέπει με διαφορετικό τρόπο αποτελεσματική προστασία στη νομοθεσία και στην πράξη σύμφωνα με τα βασικά πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως πρόσβαση σε μέσα διαβίωσης που επιτρέπουν τη διατήρηση επαρκούς βιοτικού επιπέδου σε σχέση με τη συνολική κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας υποδοχής, πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη και αναγκαία θεραπευτική αγωγή, καθώς και πρόσβαση στην εκπαίδευση υπό τους όρους που προβλέπονται γενικά στην εν λόγω τρίτη χώρα. Η εν λόγω αποτελεσματική προστασία θα πρέπει να συνεχίσει να διατίθεται έως ότου μπορέσει να βρεθεί βιώσιμη λύση. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας, με εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων.
- (47) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν την έννοια της πρώτης χώρας ασύλου ως λόγο απαραδέκτου όταν ο αιτών έχει λάβει αποτελεσματική προστασία και μπορεί ακόμη να απολαύει της προστασίας αυτής σε τρίτη χώρα, όταν δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία του λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων, όταν δεν υπόκειται σε δίωξη ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 και όταν ο αιτών προστατεύεται από την επαναπροώθηση και την απομάκρυνση, κατά παράβαση του δικαιώματος προστασίας από βασανιστήρια και σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο.
- (48) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας ως λόγο απαραδέκτου όταν ο αιτών έχει τη δυνατότητα να ζητήσει και, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις, να λάβει αποτελεσματική προστασία σε τρίτη χώρα, όταν δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία του λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων, όταν δεν υπόκειται σε δίωξη ούτε αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 και όταν προστατεύεται από την επαναπροώθηση και την απομάκρυνση, κατά παράβαση του δικαιώματος προστασίας από βασανιστήρια και σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο. Ωστόσο, οι αποφαινόμενες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να διατηρούν το δικαίωμα να προβαίνουν σε εκτίμηση της ουσίας μιας αίτησης, ακόμη και αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για να την θεωρήσουν απαράδεκτη, ιδίως όταν οφείλουν να το πράξουν σύμφωνα με τις εθνικές τους υποχρεώσεις. Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να εφαρμόζει την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μόνον όταν υπάρχει σύνδεση μεταξύ του αιτούντος και της τρίτης χώρας βάσει της οποίας θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στην εν λόγω χώρα. Η σύνδεση μεταξύ του αιτούντος και της ασφαλούς τρίτης χώρας θα μπορούσε να θεωρείται διαπιστωμένη, ιδίως όταν μέλη της οικογένειας του αιτούντος βρίσκονται στην εν λόγω χώρα ή όταν ο αιτών έχει εγκατασταθεί ή διαμένει στην εν λόγω χώρα.
- (49) Το τεκμήριο ασφάλειας όσον αφορά τρίτες χώρες με τις οποίες έχουν συναφθεί συμφωνίες όπως αυτές που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση αναστολής των εν λόγω συμφωνιών σύμφωνα με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

- (50) Οι έννοιες της πρώτης χώρας ασύλου και της ασφαλούς τρίτης χώρας δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε αιτούντα ο οποίος υποβάλλει αίτηση και δικαιούται να απολαύει, στο κράτος μέλος που εξετάζει την αίτηση, των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹¹⁾ ή στην οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹²⁾ ως μέλος της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας ή πολίτη της Ένωσης.
- (51) Κατά την εκτίμηση του αν μια τρίτη χώρα πληροί τα κριτήρια για την αποτελεσματική προστασία που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η πρόσβαση σε μέσα διαβίωσης που επιτρέπουν τη διατήρηση επαρκούς βιοτικού επιπέδου θα πρέπει να θεωρείται ότι περιλαμβάνει την πρόσβαση σε τροφή, ρουχισμό, κατοικία ή στέγη και το δικαίωμα άσκησης αμειβόμενης απασχόλησης, για παράδειγμα μέσω της πρόσβασης στην αγορά εργασίας, υπό όρους όχι λιγότερο ευνοϊκούς από εκείνους που ισχύουν γενικά υπό τις ίδιες συνθήκες για τους αλλοδαπούς στην τρίτη χώρα.
- (52) Για να μπορούν τα κράτη μέλη να απορρίπτουν μια αίτηση ως απαράδεκτη βάσει των εννοιών της πρώτης χώρας ασύλου ή της ασφαλούς τρίτης χώρας, θα πρέπει να διενεργείται ατομική αξιολόγηση των ιδιαίτερων περιστάσεων του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν στοιχείων υποβαλλόμενων από τον αιτούντα τα οποία εξηγούν τους λόγους για τους οποίους δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στην περίπτωση του οι εν λόγω έννοιες. Σε περίπτωση που ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του ανηλίκου και συγκεκριμένα αν υπάρχουν κατάλληλες διευθετήσεις φροντίδας και επιμέλειας σε βάθος χρόνου.
- (53) Μια αίτηση δεν θα πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη βάσει των εννοιών της πρώτης χώρας ασύλου ή της ασφαλούς τρίτης χώρας, όταν είναι ήδη σαφές στο στάδιο της εξέτασης του παραδεκτού ότι η οικεία τρίτη χώρα δεν θα επιτρέψει την εισδοχή ή την επανεισδοχή του αιτούντος. Επιπλέον, εάν τελικά δεν τύχει εισδοχής ή επανεισδοχής στην τρίτη χώρα μετά την απόρριψη της αίτησης ως απαράδεκτης, ο αιτών θα πρέπει να έχει εκ νέου πρόσβαση στη διαδικασία διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (54) Η αίτηση διεθνούς προστασίας θα πρέπει να εξετάζεται επί της ουσίας προκειμένου να προσδιορίζεται αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347. Δεν απαιτείται εξέταση επί της ουσίας όταν μια αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, όταν είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 ή όταν μια αίτηση κηρύσσεται σιωπηρά ή ρητά ανακληθείσα.
- (55) Η εξέταση αίτησης θα πρέπει να επιταχύνεται και να ολοκληρώνεται το πολύ εντός τριών μηνών σε περιορισμένο αριθμό υποθέσεων, μεταξύ άλλων σε περίπτωση που ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής ή υποβάλει αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση μιας απόφασης απομάκρυνσης ή όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες ως προς την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν ταχεία διαδικασία εξέτασης σε ασυνόδευτους ανηλίκους μόνο εντός των περιορισμένων περιστάσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.
- (56) Για να επιτυγχάνονται ταχείες και δίκαιες διαδικασίες για όλους τους αιτούντες και να διασφαλίζεται παράλληλα ότι η παραμονή των αιτούντων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία στην Ένωση δεν παρατείνεται αδικαιολόγητα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών και απαλλάσσονται από την υποχρέωση να διαθέτουν θεώρηση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1806, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιταχύνουν την εξέταση των αιτήσεων αιτούντων που είναι υπήκοοι ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας είναι 20 % ή χαμηλότερο του συνολικού αριθμού αποφάσεων για την εν λόγω τρίτη χώρα, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις σημαντικές διαφορές μεταξύ πρωτοβάθμιων και τελικών αποφάσεων. Όταν έχει επέλθει σημαντική αλλαγή στην οικεία τρίτη χώρα μετά τη δημοσίευση των σχετικών στοιχείων της Eurostat και λαμβανομένης υπόψη του σημειώματος καθοδήγησης σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, ή όταν ο αιτών ανήκει σε συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων για τα οποία το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης δεν μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό των αναγκών προστασίας τους λόγω ειδικού λόγου δίωξης, η εξέταση της αίτησης δεν θα πρέπει να επιταχύνεται. Οι περιπτώσεις στις οποίες τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ασφαλή χώρα καταγωγής ή ασφαλή τρίτη χώρα για τον αιτούντα κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν ως χωριστός λόγος για την ταχεία διαδικασία εξέτασης ή τη διαδικασία παραδεκτού αντιστοίχως.
- (57) Πολλές αιτήσεις διεθνούς προστασίας υποβάλλονται στα εξωτερικά σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης κράτους μέλους, μεταξύ άλλων από πρόσωπα που συλλαμβάνονται λόγω παράνομης διέλευσης των εξωτερικών συνόρων, ήτοι ακριβώς τη στιγμή της παράνομης διέλευσης των εξωτερικών συνόρων ή πλησίον αυτών μετά τη διέλευσή τους, ή από πρόσωπα που αποβιβάζονται έπειτα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης. Για τη διενέργεια ελέγχων ταυτοποίησης, ασφάλειας και υγείας στα εξωτερικά σύνορα και την παραπομπή των οικείων υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών στις σχετικές διαδικασίες,

⁽¹¹⁾ Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12).

⁽¹²⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

είναι απαραίτητος ο έλεγχος διαλογής. Μετά τον έλεγχο διαλογής, οι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι ανιθαγενείς θα πρέπει να παραπέμπονται στην κατάλληλη διαδικασία ασύλου ή επιστροφής, ή θα πρέπει να τους απαγορεύεται η είσοδος. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεσπιστεί μια φάση πριν από την είσοδο, η οποία θα περιλαμβάνει έλεγχο διαλογής και διαδικασίες στα σύνορα για το άσυλο και την επιστροφή. Θα πρέπει να υπάρχουν απρόσκοπτες και αποτελεσματικές διασυνδέσεις όλων των σταδίων των σχετικών διαδικασιών για όλες τις παράνομες αφίξεις.

- (58) Σκοπός της διαδικασίας στα σύνορα για το άσυλο και την επιστροφή θα πρέπει να είναι η ταχεία εκτίμηση, κατ' αρχήν στα εξωτερικά σύνορα, του αν οι αιτήσεις είναι αβάσιμες ή απαράδεκτες και η ταχεία επιστροφή όσων δεν έχουν δικαίωμα παραμονής, κατά τρόπο που να σέβεται πλήρως την αρχή της μη επαναπροώθησης, ενώ παράλληλα να διασφαλίζεται ότι όσοι έχουν υποβάλει αιτήσεις που περιέχουν βάσιμους ισχυρισμούς παραπέμπονται στην τακτική διαδικασία και τους παρέχεται ταχεία πρόσβαση σε διεθνή προστασία. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν από τους αιτούντες διεθνή προστασία να διαμένουν κατά γενικό κανόνα στα εξωτερικά σύνορα ή πλησίον αυτών ή σε ζώνη διέλευσης, ή σε άλλη καθορισμένη τοποθεσία εντός του εδάφους τους, ούτως ώστε να εκτιμάται το παραδεκτό των αιτήσεων. Σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της ουσίας μιας αίτησης και, σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, την επιστροφή των οικείων υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών. Για τη διεκπεραίωση της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα και της διαδικασίας επιστροφής στα σύνορα, που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1349 ⁽¹³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση επαρκούς ικανότητας, όσον αφορά την υποδοχή και τους ανθρώπινους πόρους, ιδίως ειδικευμένο και καταρτισμένο προσωπικό, που απαιτείται για την εξέταση ανά πάσα στιγμή συγκεκριμένου αριθμού αιτήσεων και για την επιβολή των αποφάσεων επιστροφής.
- (59) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τον υπολογισμό των αριθμών που αντιστοιχούν στην επαρκή ικανότητα κάθε κράτους μέλους και τον μέγιστο αριθμό αιτήσεων που ένα κράτος μέλος οφείλει να εξετάζει ετησίως στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Η επαρκής ικανότητα ενός κράτους μέλους θα πρέπει να καθορίζεται μέσω μαθηματικού τύπου που θα βασίζεται στο άθροισμα των παράνομων διελεύσεων των συνόρων, όπως δηλώνονται από τα κράτη μέλη στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾ (Frontex), συμπεριλαμβανομένων των αφίξεων έπειτα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, και των αρνήσεων εισόδου στα εξωτερικά σύνορα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, υπολογιζόμενων για περίοδο τριών ετών. Όταν η εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η έκδοσή της θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με την έκδοση της ετήσιας έκθεσης για το άσυλο και τη μετανάστευση στην Ευρώπη βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, στην οποία εκτιμάται η κατάσταση κατά μήκος όλων των μεταναστευτικών οδών και σε όλα τα κράτη μέλη. Ως πρόσθετο στοιχείο σταθερότητας και προβλεψιμότητας, θα πρέπει να καθοριστεί ο μέγιστος αριθμός αιτήσεων που θα υποχρεούνται να εξετάζει ένα κράτος μέλος ανά έτος στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα, ο οποίος θα είναι τετραπλάσιος της επαρκούς ικανότητας του εν λόγω κράτους μέλους. Η έκταση της υποχρέωσης του κράτους μέλους να εξασφαλίζει την επαρκή ικανότητα θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις ανησυχίες των κρατών μελών όσον αφορά την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη. Μόνο οι αιτήσεις που υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρωσης της επαρκούς ικανότητας.
- (60) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση των αιτήσεων στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα όταν ο αιτών συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, όταν ο αιτών, αφού του παρασχεθεί η πλήρης δυνατότητα να δώσει πιστικές εξηγήσεις, θεωρείται ότι σκοπύμιος παραπλάνησε τις αρχές με την υποβολή ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα ή την ιθαγένειά του, στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην απόφαση, και όταν είναι πιθανό η αίτηση να είναι αβάσιμη επειδή ο αιτών έχει ιθαγένεια για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας είναι 20 % ή χαμηλότερο του συνολικού αριθμού των αποφάσεων για την εν λόγω τρίτη χώρα. Προκειμένου να εξασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή του άρθρου 50, τρίτο εδάφιο, του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως όταν ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής ή ασφαλή τρίτη χώρα, η χρήση της διαδικασίας στα σύνορα θα πρέπει να είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη.
- (61) Σύμφωνα με το κεφάλαιο IV της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346, τα κράτη μέλη που παρέχουν εγκαταστάσεις υποδοχής για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση και τις ειδικές ανάγκες των ευάλωτων προσώπων, συμπεριλαμβανομένων των ανηλίκων, των ατόμων με αναπηρία και των ηλικιωμένων. Συνεπώς, τα εν λόγω πρόσωπα θα πρέπει να υπάγονται σε διαδικασία στα σύνορα μόνο στην περίπτωση που οι συνθήκες υποδοχής στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο IV της εν

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1349 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη θέσπιση διαδικασίας επιστροφής στα σύνορα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1148 (ΕΕ L, 2024/1349, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2019, για την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1052/2013 και (ΕΕ) 2016/1624 (ΕΕ L 295 της 14.11.2019, σ. 1).

λόγω οδηγίας. Επιπλέον, στην περίπτωση που οι συνθήκες υποδοχής που διατίθενται στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα παύουν να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις και τα πρότυπα που ορίζονται στο κεφάλαιο IV της εν λόγω οδηγίας, η διαδικασία στα σύνορα θα πρέπει να παύει να εφαρμόζεται στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

- (62) Ενδέχεται επίσης να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες, ανεξαρτήτως των διαθέσιμων εγκαταστάσεων, η ειδική κατάσταση ή οι ειδικές ανάγκες των αιτούντων θα τους εμποδίζουν σε κάθε περίπτωση να υπαχθούν ή να παραμείνουν σε διαδικασία στα σύνορα. Σε αυτό το πλαίσιο, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται ή θα πρέπει να παύει να εφαρμόζεται διαδικασία στα σύνορα, όταν η αναγκαία στήριξη δεν μπορεί να παρέχεται σε αιτούντες που χρειάζονται ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις ή όταν αυτό δικαιολογείται για λόγους υγείας, συμπεριλαμβανομένων λόγων που αφορούν την ψυχική υγεία ενός προσώπου. Ομοίως, λαμβανομένων υπόψη της σημασίας των δικαιωμάτων του παιδιού και της ανάγκης να συνεκτιμάται το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι δεν θα πρέπει, κατά κανόνα, να υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι ο ανήλικος συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους ή ο αιτών είχε απελαθεί αναγκαστικά για σοβαρούς λόγους εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (63) Η διαδικασία στα σύνορα δεν θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται ή θα πρέπει να παύει να εφαρμόζεται, όταν οδηγεί στην κράτηση των αιτούντων, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κράτηση προσώπων και οι εγγυήσεις που ισχύουν για την κράτηση κατά τα οριζόμενα στην οδηγία (ΕΕ) 2024/1346.
- (64) Δεδομένου ότι σκοπός της διαδικασίας στα σύνορα είναι, μεταξύ άλλων, να καταστεί δυνατή η ταχεία αξιολόγηση των αιτήσεων που είναι πιθανόν να είναι απαράδεκτες ή αβάσιμες προκειμένου να είναι δυνατή η ταχεία επιστροφή όσων δεν έχουν δικαίωμα παραμονής, η εν λόγω διαδικασία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται ή θα πρέπει να παύει να εφαρμόζεται, όταν η αποφανόμενη αρχή θεωρεί ότι οι λόγοι για την απόρριψη μιας αίτησης ως απαράδεκτης ή για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας εξέτασης δεν ισχύουν ή δεν ισχύουν πλέον.
- (65) Κατά την εφαρμογή της διαδικασίας στα σύνορα για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται οι απαραίτητες ρυθμίσεις για την υποδοχή των αιτούντων κατά γενικό κανόνα στα εξωτερικά σύνορα ή πλησίον αυτών ή στις ζώνες διέλευσης, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξετάζουν τις αιτήσεις σε διαφορετική τοποθεσία στα εξωτερικά σύνορα από εκείνη όπου υποβάλλεται η αίτηση ασύλου, με τη μεταφορά αιτούντων σε συγκεκριμένη τοποθεσία στα εξωτερικά σύνορα του οικείου κράτους μέλους ή πλησίον αυτών, ή σε άλλες καθορισμένες τοποθεσίες εντός του εδάφους του, όπου υπάρχουν κατάλληλες εγκαταστάσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρούν τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν σε ποιες συγκεκριμένες τοποθεσίες θα πρέπει να δημιουργούνται τέτοιες εγκαταστάσεις. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν να περιορίζεται η ανάγκη μεταφοράς των αιτούντων για τον σκοπό αυτό και, ως εκ τούτου, να στοχεύουν στη δημιουργία τέτοιων εγκαταστάσεων με επαρκή χωρητικότητα στα σημεία διέλευσης των συνόρων ή σε τμήματα των εξωτερικών συνόρων, όπου υποβάλλεται η πλειονότητα των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, λαμβανομένων επίσης υπόψη του μήκους των εξωτερικών συνόρων και του αριθμού των σημείων διέλευσης των συνόρων ή των ζωνών διέλευσης. Θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις συγκεκριμένες τοποθεσίες στις οποίες θα διεκπεραιώνονται οι διαδικασίες στα σύνορα.
- (66) Δεδομένου ότι ορισμένες εγκαταστάσεις ενδέχεται να βρίσκονται σε δύσκολα προσβάσιμες τοποθεσίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν επαρκή πρόσβαση για το προσωπικό που εργάζεται στις εν λόγω εγκαταστάσεις.
- (67) Το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού που πιθανόν επηρεάζουν ανηλίκους. Σε αυτό το πλαίσιο, και δεδομένων των ειδικών αναγκών υποδοχής των ανηλίκων, όταν εφαρμόζεται η διαδικασία στα σύνορα και ο αριθμός των αιτούντων σε δεδομένη στιγμή υπερβαίνει τον αριθμό που αντιστοιχεί στην επαρκή ικανότητα κράτους μέλους, το εν λόγω κράτος μέλος δεν θα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στους ανηλίκους και τα μέλη της οικογένειάς τους όταν καθορίζει ποιος υπάγεται σε διαδικασία στα σύνορα, εκτός εάν θεωρείται, για σοβαρούς λόγους, ότι συνιστούν κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη κράτους μέλους. Θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στην εξέταση των αιτήσεων ανηλίκων και των μελών της οικογένειάς τους, όταν υπάγονται στη διαδικασία στα σύνορα. Οι εγκαταστάσεις υποδοχής ανηλίκων και των μελών της οικογένειάς τους θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους, με πλήρη σεβασμό της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346. Δεδομένου ότι η προστασία των παιδιών είναι πρωταρχικής σημασίας, όταν οι πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω της παρακολούθησης που διενεργείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303 δείχνουν ότι ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις υποδοχής ανηλίκων και των μελών της οικογένειάς τους, η Επιτροπή θα πρέπει να εισηγείται την αναστολή της εφαρμογής της διαδικασίας στα σύνορα σε οικογένειες με ανηλίκους και το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που περιέχονται στη σύσταση της Επιτροπής. Η σύσταση θα πρέπει να δημοσιοποιείται.
- (68) Η διάρκεια της διαδικασίας στα σύνορα για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και παράλληλα να διασφαλίζει την πλήρη και δίκαιη εξέταση των ισχυρισμών. Σε κάθε περίπτωση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 12 εβδομάδες, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να παρατείνουν αυτήν την προθεσμία σε 16 εβδομάδες, όταν το πρόσωπο μεταφέρεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351. Η προθεσμία αυτή θα πρέπει να νοείται ως αυτοτελής για την διαδικασία ασύλου στα σύνορα, από την καταχώριση της αίτησης έως ότου ο αιτών να μην έχει δικαίωμα παραμονής και να μην του επιτρέπεται να

παραμένει. Εντός της περιόδου αυτής, τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να ορίζουν την προθεσμία στο εθνικό δίκαιο τόσο για το διοικητικό στάδιο όσο και για τα διάφορα επακόλουθα στάδια της διαδικασίας, θα πρέπει όμως να την ορίζουν κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται και ότι, στη συνέχεια, κατά περίπτωση, η απόφαση επί της αίτησης παραμονής και, κατά περίπτωση, η απόφαση επί της προσφυγής εκδίδονται εντός 12 ή, κατά περίπτωση, εντός 16 εβδομάδων. Μετά την παρέλευση της εν λόγω περιόδου, εάν το κράτος μέλος δεν έχει, ωστόσο, λάβει τις σχετικές αποφάσεις, ο αιτών θα πρέπει να λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος του κράτους μέλους, με την επιφύλαξη περιορισμένων εξαιρέσεων, προκειμένου να συνεχιστεί η κατάλληλη διαδικασία. Η είσοδος στο εν λόγω έδαφος δεν επιτρέπεται όταν ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής, όταν δεν έχει ζητήσει να του επιτραπεί να παραμείνει για τους σκοπούς διαδικασίας προσφυγής, ή όταν ένα δικαστήριο έχει αποφασίσει ότι δεν θα πρέπει να του επιτραπεί να παραμείνει εν αναμονή της έκβασης διαδικασίας προσφυγής. Στις περιπτώσεις αυτές, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνέχεια μεταξύ της διαδικασίας ασύλου και της διαδικασίας επιστροφής, η διαδικασία επιστροφής διεξάγεται επίσης στο πλαίσιο διαδικασίας επιστροφής στα σύνορα που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1349 για περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τις 12 εβδομάδες.

- (69) Παρότι η διαδικασία στα σύνορα για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας μπορεί να εφαρμόζεται χωρίς την επιβολή κράτησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει, ωστόσο, να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τους λόγους κράτησης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στα σύνορα σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346, προκειμένου να αποφασίζουν σχετικά με το δικαίωμα του αιτούντος να εισέλθει στο έδαφός τους. Εάν επιβάλλεται κράτηση κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις σε σχέση με την κράτηση που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία, μεταξύ άλλων σε σχέση με τις εγγυήσεις για τους αιτούντες που τελούν υπό κράτηση, τις συνθήκες κράτησης, τον δικαστικό έλεγχο, καθώς και την αναγκαιότητα περί ατομικής αξιολόγησης κάθε περίπτωσης. Κατά κανόνα, οι ανήλικοι δεν θα πρέπει να κρατούνται. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ως μέτρο έσχατης ανάγκης και αφού διαπιστωθεί ότι δεν είναι δυνατή η αποτελεσματική εφαρμογή άλλων λιγότερο καταναγκαστικών εναλλακτικών μέτρων, μεταξύ άλλων η τοποθέτηση σε μη στερητικά της ελευθερίας κοινοτικά καταλύματα, και αφού εκτιμηθεί ότι η κράτηση είναι προς το βέλτιστο συμφέρον τους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346, θα πρέπει υπάρχει η δυνατότητα κράτησης ανηλίκων.
- (70) Όταν μια αίτηση απορρίπτεται στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα, ο αιτών, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής θα πρέπει να υπόκειται αμέσως σε απόφαση επιστροφής ή, όταν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁵⁾, σε άρνηση εισόδου. Για να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση όλων των υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα, όταν ένα κράτος μέλος έχει αποφασίσει να μην εφαρμόζει τις διατάξεις της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁶⁾, δυνάμει της οικείας παρέκκλισης που καθορίζεται εκεί, σε υπηκόους τρίτης χώρας και ανιθαγενείς, και δεν εκδίδει απόφαση επιστροφής στον ενδιαφερόμενο υπήκοο τρίτης χώρας, η μεταχείριση και το επίπεδο προστασίας του αιτούντος, του υπηκόου τρίτης χώρας ή του ανιθαγενούς θα πρέπει να τηρεί τη διάταξη της οδηγίας 2008/115/ΕΚ περί ευνοϊκότερων διατάξεων όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας και να ισοδυναμεί με όσα ισχύουν για τα πρόσωπα που υπόκεινται σε απόφαση επιστροφής.
- (71) Η διαδικασία στα σύνορα θα πρέπει να διεξάγεται σε πλήρη συμμόρφωση με τον Χάρτη και το δικαίο της Ένωσης. Σε αυτό το πλαίσιο, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να προβλέπει μηχανισμό παρακολούθησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε σχέση με τη διαδικασία στα σύνορα η οποία πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1356 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁷⁾.
- (72) Στο πλαίσιο των αντίστοιχων εντολών τους, οι οργανισμοί της Ένωσης, και ιδίως ο Οργανισμός για το Άσυλο, θα πρέπει να μπορούν να παρέχουν στήριξη στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήματός τους, με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής και λειτουργίας του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού που αφορούν την ταχεία διαδικασία και τις διαδικασίες στα σύνορα. Οι οργανισμοί της Ένωσης, και ιδίως ο Οργανισμός για το Άσυλο, μπορούν να προτείνουν ειδική στήριξη σε κράτος μέλος.
- (73) Το κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται αιτών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εξετάζει την αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών δεν έχει ακόμη λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος των οικείων κρατών μελών και πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας στο κράτος μέλος από το οποίο μεταφέρθηκε ο αιτών και από το κράτος μέλος προς το οποίο μεταφέρθηκε ο αιτών.
- (74) Η έννοια της δημόσιας τάξης μπορεί μεταξύ άλλων να περιλαμβάνει καταδίκη για διάπραξη σοβαρού εγκλήματος.

⁽¹⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

⁽¹⁶⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98).

⁽¹⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1356 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη θέσπιση ελέγχου διαλογής υπηκόων τρίτων χωρών στα εξωτερικά σύνορα και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008, (ΕΕ) 2017/2226, (ΕΕ) 2018/1240 και (ΕΕ) 2019/817 (ΕΕ L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- (75) Εφόσον ο αιτών μπορεί να δώσει πειστικές εξηγήσεις, η έλλειψη εγγράφων κατά την είσοδο ή η χρήση πλαστών εγγράφων αυτή καθαιτην δεν θα πρέπει να συνεπάγεται αυτομάτως την εφαρμογή ταχείας διαδικασίας εξέτασης ή διαδικασίας στα σύνορα.
- (76) Όταν ο αιτών δεν συμμορφώνεται με ορισμένες υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 ή την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346, η αίτηση θα πρέπει να μην εξετάζεται περαιτέρω και κατ' αρχήν να απορρίπτεται ή να κηρύσσεται σιωπηρώς ανακληθείσα, και κάθε νέα αίτηση στα κράτη μέλη από τον ίδιο αιτούντα ύστερα από την εν λόγω απόφαση θα πρέπει να θεωρείται μεταγενέστερη αίτηση. Εάν ένα πρόσωπο υπέβαλε μεταγενέστερη αίτηση σε άλλο κράτος μέλος και μεταφέρεται στο υπεύθυνο κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351, το υπεύθυνο κράτος μέλος δεν θα πρέπει να υποχρεούται να εξετάσει την αίτηση που υποβλήθηκε στο άλλο κράτος μέλος.
- (77) Όταν ο αιτών υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση χωρίς να προσκομίζει νέα στοιχεία τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες του να αναγνωριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας ή τα οποία σχετίζονται με τους λόγους για τους οποίους απορρίφθηκε η προηγούμενη αίτηση ως απαράδεκτη, η εν λόγω μεταγενέστερη αίτηση δεν θα πρέπει να υπόκειται σε νέα πλήρη διαδικασία εξέτασης. Στις περιπτώσεις αυτές και έπειτα από προκαταρκτική εξέταση, οι αιτήσεις θα πρέπει να απορρίπτονται ως απαράδεκτες με βάση την αρχή του δεδικασμένου. Η προκαταρκτική εξέταση θα πρέπει να διεξάγεται επί τη βάσει γραπτών παρατηρήσεων ή προσωπικής συνέντευξης. Ειδικότερα, η προσωπική συνέντευξη μπορεί να παραλείπεται στις περιπτώσεις όπου, από τις γραπτές παρατηρήσεις, είναι σαφές ότι από την αίτηση δεν προκύπτουν νέα στοιχεία. Στην περίπτωση μεταγενέστερων αιτήσεων, δύνανται να εφαρμόζονται εξαιρέσεις στο δικαίωμα του εν λόγω ατόμου να παραμείνει στο έδαφος ενός κράτους μέλους.
- (78) Στον αιτούντα που καταθέτει μεταγενέστερη αίτηση την τελευταία στιγμή απλώς και μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την απομάκρυνσή του δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να παραμείνει εν αναμονή της οριστικοποίησης της απόφασης με την οποία η αίτηση κηρύσσεται απαράδεκτη σε περιπτώσεις όπου είναι αμέσως σαφές στην αποφαινόμενη αρχή ότι δεν έχουν υποβληθεί νέα στοιχεία και δεν υπάρχει κίνδυνος επαναπροώθησης. Η αποφαινόμενη αρχή θα πρέπει να εκδίδει απόφαση βάσει του εθνικού δικαίου με την οποία να επιβεβαιώνει ότι πληρούνται τα εν λόγω κριτήρια προκειμένου να μην επιτραπεί στον αιτούντα να παραμείνει.
- (79) Κομβικό κριτήριο για το βάσιμο μιας αίτησης διεθνούς προστασίας είναι η ασφάλεια του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του. Λαμβανομένου υπόψη ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1347 αποσκοπεί στην επίτευξη υψηλού επιπέδου σύγκλισης για την αναγνώριση υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, ο παρών κανονισμός θεσπίζει κοινά κριτήρια για τον χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής, υπό το πρίσμα της ανάγκης να ενισχυθεί η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής ως ουσιαστικού εργαλείου για την υποστήριξη της ταχείας εξέτασης των αιτήσεων που είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες.
- (80) Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, με εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων. Επιπλέον, το γεγονός ότι τρίτη χώρα περιλαμβάνεται σε κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας —ακόμη και για όσους δεν εμπίπτουν σε κατηγορία προσώπων που εξαιρούνται— και δεν εξαλείφει, συνεπώς, την ανάγκη διενέργειας κατάλληλης ατομικής εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας. Εκ φύσεως, η εκτίμηση στην οποία βασίζεται ο χαρακτηρισμός μπορεί να λαμβάνει υπόψη μόνο τις γενικές κοινωνικές, νομικές και πολιτικές συνθήκες της εν λόγω χώρας και αν οι υπεύθυνοι διώξης, βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας υφίστανται πράγματι κυρώσεις όταν αποδεικνύεται η ενοχή τους στην εν λόγω χώρα. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα εφαρμογής της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον όταν ο αιτών δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται σε αυτόν, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης.
- (81) Ο χαρακτηρισμός ασφαλών χωρών καταγωγής και ασφαλών τρίτων χωρών σε επίπεδο Ένωσης αναμένεται να αντιμετωπίσει ορισμένες από τις υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών των κρατών μελών. Ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρούν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που να επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών, πέραν όσων χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς τρίτες χώρες ή ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η θέσπιση τέτοιου κοινού χαρακτηρισμού ή καταλόγου αναμένεται να διασφαλίζει την ομοιομορφία εφαρμογής των εννοιών από όλα τα κράτη μέλη σε σχέση με τους αιτούντες των οποίων οι χώρες καταγωγής χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς ή για τους οποίους υπάρχει κάποια ασφαλής τρίτη χώρα. Αυτό θα διευκολύνει τη σύγκλιση ως προς την εφαρμογή των διαδικασιών, αποτρέποντας έτσι παράλληλα τις δευτερογενείς μετακινήσεις των αιτούντων διεθνή προστασία.
- (82) Η Επιτροπή, επικουρούμενη από τον Οργανισμό για το Άσυλο, θα πρέπει να επανεξετάζει την κατάσταση στις τρίτες χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ασφαλείς τρίτες χώρες ή ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Όταν υπάρχει σημαντική αλλαγή της κατάστασης μιας τέτοιας τρίτης χώρας προς το χειρότερο και κατόπιν τεκμηριωμένης εκτίμησης, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναστέλλει τον χαρακτηρισμό της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περιορισμένο χρονικό διάστημα, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να μπορεί να παρατείνει την αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών, με δυνατότητα ανανέωσης της

παράτασης αυτής μία φορά. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν σημαντικές αλλαγές για τα χειρότερα σε μια τρίτη χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ για την αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών, εφόσον η Επιτροπή κρίνει, βάσει τεκμηριωμένης αξιολόγησης, ότι δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, και να παρατείνει την αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών, με δυνατότητα ανανέωσης της παράτασης αυτής μία φορά. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽¹⁸⁾. Ειδικότερα, για να διασφαλιστεί η ισότιμη συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (83) Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί διαρκώς την κατάσταση στην εν λόγω τρίτη χώρα, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη και τον Οργανισμό για το Άσυλο σχετικά με μεταγενέστερες αλλαγές στην κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει τροποποίηση σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία για να αφαιρέσει από την εν λόγω τρίτη χώρα τον χαρακτηρισμό της ως ασφαλούς χώρας σε επίπεδο Ένωσης εντός 3 μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης για την αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας. Για τους σκοπούς της τεκμηριωμένης εκτίμησης, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη διάφορες πηγές πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της, ιδίως τις ετήσιες εκθέσεις προόδου για τις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ως υποψήφιες χώρες από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, τις τακτικές εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και τις πληροφορίες από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό για το Άσυλο, τον Υπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.
- (84) Όταν λήξουν η περίοδος ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης και η παράταση αυτής, χωρίς να έχει εκδοθεί νέα κατ' εξουσιοδότηση πράξη, ο χαρακτηρισμός της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης δεν θα πρέπει πλέον να τελεί υπό αναστολή. Τούτο θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν προτεινόμενης τροποποίησης για την αφαίρεση του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας.
- (85) Η Επιτροπή, με τη συνδρομή του Οργανισμού για το Άσυλο, θα πρέπει να επανεξετάζει την κατάσταση στις τρίτες χώρες από τις οποίες έχει αφαιρεθεί ο χαρακτηρισμός των ασφαλών χωρών καταγωγής ή των ασφαλών τρίτων χωρών σε επίπεδο Ένωσης, μεταξύ άλλων και στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή ότι θεωρεί, βάσει τεκμηριωμένης εκτίμησης, ότι, κατόπιν αλλαγών στην κατάστασή της, η εν λόγω τρίτη χώρα πληροί και πάλι τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό προκειμένου να χαρακτηριστεί ασφαλής. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν την εν λόγω τρίτη χώρα ως ασφαλή χώρα καταγωγής ή ως ασφαλή τρίτη χώρα σε εθνικό επίπεδο μόνον εφόσον η Επιτροπή δεν διατυπώσει αντιρρήσεις για τον εν λόγω χαρακτηρισμό εντός δύο ετών μετά την ημερομηνία αφαίρεσης από την εν λόγω τρίτη χώρα του χαρακτηρισμού της ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, μπορεί να προτείνει τροποποίηση του χαρακτηρισμού των ασφαλών τρίτων χωρών ή των ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, προκειμένου να προστεθεί η εν λόγω τρίτη χώρα.
- (86) Όσον αφορά την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που απολαύουν του καθεστώτος διεθνούς προστασίας ενημερώνονται δεόντως για την πιθανή επανεξέταση του καθεστώτος τους και έχουν τη δυνατότητα να εκφέρουν την άποψή τους, εντός ευλόγου διαστήματος, μέσω γραπτής δήλωσης και σε προσωπική συνέντευξη, προτού οι αρχές να μπορούν να λάβουν αιτιολογημένη απόφαση ανάκλησης του καθεστώτος τους.
- (87) Οι αποφάσεις βάσει των οποίων μια αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίπτεται ως απαράδεκτη, ως αβάσιμη ή ως προδήλως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, ή ως σιωπηρώς ανακληθείσα, καθώς και οι αποφάσεις ανάκλησης του καθεστώτος πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, θα πρέπει να επιδέχονται αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, σε συμμόρφωση με όλες τις απαιτήσεις και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη. Για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, ο αιτών θα πρέπει να καταθέτει την προσφυγή του εντός καθορισμένης προθεσμίας. Για να μπορεί ο αιτών να τηρήσει τις εν λόγω προθεσμίες και για να διασφαλίζεται η πραγματική πρόσβαση σε δικαστική επανεξέταση, ο αιτών θα πρέπει να έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση. Αυτό δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των αιτούντων ή των δικαιούχων διεθνούς προστασίας να επωφελούνται από άλλα μέσα έννομης προστασίας γενικής εφαρμογής που προβλέπονται σε εθνικό επίπεδο και δεν αφορούν ειδικά τη διαδικασία χορήγησης ή ανάκλησης της διεθνούς προστασίας.

⁽¹⁸⁾ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (88) Σε ορισμένα κράτη μέλη, οι δικονομικές διατάξεις απαιτούν να υπάρχει δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας πέραν αυτού που απαιτείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Υπό το πρίσμα των αρχών της αναλογικότητας και της επικουρικότητας και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη δικονομική αυτονομία των κρατών μελών καθώς και τους στόχους του παρόντος κανονισμού, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ευέλικτος ορισμός του τι συνιστά τελεσίδικη απόφαση μέσω παραπομπής στο εθνικό δίκαιο, νοουμένου ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει κατ' ελάχιστον να προβλέπουν τα μέσα έννομης προστασίας που ορίζονται στο κεφάλαιο V του παρόντος κανονισμού προτού μια απόφαση καταστεί τελική σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Όταν έχει υποβληθεί μεταγενέστερη αίτηση προτού η απόφαση για προηγούμενη αίτηση καταστεί τελική, θα πρέπει να θεωρείται ότι αποτελεί περαιτέρω εκπροσώπηση και να εξετάζεται στο πλαίσιο της εν εξελίξει διοικητικής διαδικασίας ή διαδικασίας προσφυγής, κατά περίπτωση.
- (89) Η έννοια του δικαστηρίου είναι έννοια που διέπεται από το δίκαιο της Ένωσης, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έννοια αυτή, μεταξύ άλλων στοιχείων, μπορεί να σημαίνει μόνον την αρχή που ενεργεί ως τρίτος σε σχέση με την αρχή που εξέδωσε την επίδικη απόφαση. Η εν λόγω αρχή θα πρέπει να ασκεί δικαιοδοτικά καθήκοντα και δεν είναι καθοριστικό το αν η αρχή αυτή αναγνωρίζεται ως δικαστήριο βάσει του εθνικού δικαίου. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να οργανώνουν το εθνικό δικαστικό τους σύστημα και να καθορίζουν τον αριθμό των βαθμών δικαιοδοσίας. Όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης περαιτέρω προσφυγών κατά απόφασης πρώτου ή μεταγενέστερου βαθμού, η διαδικασία και το ανασταλτικό αποτέλεσμα των εν λόγω προσφυγών θα πρέπει να ρυθμίζονται στο εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο και τις διεθνείς υποχρεώσεις.
- (90) Για τους σκοπούς της διαδικασίας προσφυγής, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέπουν ότι οι συζητήσεις στο ακροατήριο ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μπορούν να πραγματοποιούνται μέσω βιντεοδιάσκεψης, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν οι αναγκαίες ρυθμίσεις.
- (91) Για να μπορεί ο αιτών να ασκήσει το δικαίωμά του για πραγματική προσφυγή κατά απορριπτικής απόφασης επί αίτησης διεθνούς προστασίας, όλα τα αποτελέσματα της απόφασης επιστροφής θα πρέπει να αναστέλλονται αυτομάτως για όσο διάστημα ο αιτών έχει το δικαίωμα να παραμένει ή του έχει επιτραπεί να παραμένει στο έδαφος κράτους μέλους.
- (92) Οι αιτούντες θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουν το δικαίωμα να παραμένουν στο έδαφος κράτους μέλους έως τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και, όταν το δικαίωμα αυτό ασκείται εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής. Μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, όταν οι αιτήσεις είναι πιθανόν να είναι αβάσιμες, και με την επιφύλαξη της αρχής της μη επαναπρόωθησης, ο αιτών δεν θα πρέπει να έχει αυτόματο δικαίωμα παραμονής για τους σκοπούς της προσφυγής.
- (93) Σε περιπτώσεις όπου ο αιτών δεν έχει αυτόματο δικαίωμα παραμονής για τους σκοπούς της προσφυγής, δικαστήριο θα πρέπει να εξακολουθεί να μπορεί να επιτρέπει στον αιτούντα να παραμένει στο έδαφος του κράτους μέλους εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος ή αυτεπαγγέλτως. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αιτούντες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να παραμένουν έως ότου λήξει η προθεσμία για να αιτηθούν ενώπιον δικαστηρίου να παραμείνουν και, εάν ο αιτών έχει υποβάλει το εν λόγω αίτημα εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εν αναμονή της απόφασης του αρμόδιου δικαστηρίου. Προκειμένου να αποθαρρύνονται οι καταχρηστικές ή οι μεταγενέστερες αιτήσεις της τελευταίας στιγμής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν στην εθνική νομοθεσία ότι οι αιτούντες δεν θα πρέπει να έχουν δικαίωμα παραμονής κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου σε περίπτωση απόρριψης μεταγενέστερων αιτήσεων, ούτως ώστε να αποτρέπονται περαιτέρω αβάσιμες μεταγενέστερες αιτήσεις. Στο πλαίσιο της διαδικασίας για τον καθορισμό του κατά πόσον θα πρέπει να επιτραπεί στον αιτούντα να παραμένει όσο εκκρεμεί η εκδίκαση της προσφυγής, τα δικαιώματα υπεράσπισης του αιτούντος θα πρέπει να διασφαλίζονται επαρκώς, μέσω της παροχής της αναγκαίας διερμηνείας και νομικής συνδρομής. Επιπλέον, το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να είναι σε θέση να εξετάζει την απόφαση άρνησης χορήγησης διεθνούς προστασίας από πλευράς πραγματικών και νομικών ζητημάτων.
- (94) Προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των επιστροφών, οι αιτούντες δεν θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να παραμείνουν στο έδαφος του κράτους μέλους κατά το στάδιο δεύτερου ή περαιτέρω βαθμού προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά αρνητικής απόφασης επί αίτησης διεθνούς προστασίας, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του δικαστηρίου να επιτρέπει στον αιτούντα να παραμείνει.
- (95) Με στόχο να διασφαλίζεται η συνοχή του νομικού ελέγχου που διενεργείται από δικαστήριο επί απόφασης απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας και της συνδυαστικής απόφασης επιστροφής και προκειμένου να επιταχύνεται η εξέταση της υπόθεσης και να μειώνεται ο φόρτος για τις αρμόδιες δικαστικές αρχές, οι αποφάσεις αυτές θα πρέπει να υπόκεινται σε κοινές διαδικασίες ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου, εάν θεωρούνται μέρος της συναφούς απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας ή της απόφασης ανάκλησης διεθνούς προστασίας.
- (96) Για να διασφαλίζονται η δικαιοσύνη και η αντικειμενικότητα στη διαχείριση των αιτήσεων, καθώς και η αποτελεσματικότητα στην κοινή διαδικασία διεθνούς προστασίας, θα πρέπει να καθορίζονται προθεσμίες για τη διοικητική διαδικασία.

- (97) Σύμφωνα με το άρθρο 72 ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά την τήρηση του νόμου και της τάξης και τη διασφάλιση της εσωτερικής ασφάλειας.
- (98) Για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργείται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ισχύει ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁹⁾.
- (99) Τυχόν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον Οργανισμό για το Άσυλο στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να διενεργείται σύμφωνα τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁰⁾, καθώς και με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/2303 και θα πρέπει, ιδίως, να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.
- (100) Οποιαδήποτε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται κατά την καταχώριση ή την κατάθεση της αίτησης διεθνούς προστασίας και κατά την προσωπική συνέντευξη θα πρέπει να θεωρούνται μέρος του φακέλου του αιτούντος και να τηρούνται για επαρκή αριθμό ετών, καθώς οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς που αιτούνται διεθνή προστασία σε ένα κράτος μέλος ενδέχεται να επιχειρήσουν να αιτηθούν διεθνή προστασία σε άλλο κράτος μέλος ή να υποβάλουν περαιτέρω μεταγενέστερες αιτήσεις στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος κατά τα επόμενα έτη. Δεδομένου ότι οι περισσότεροι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς οι οποίοι έχουν διαμείνει στην Ένωση επί αρκετά έτη θα έχουν αποκτήσει παγιωμένο καθεστώς ή θα έχουν λάβει την ιθαγένεια ενός κράτους μέλους έπειτα από μια περίοδο δέκα ετών από τον χρόνο κατά τον οποίο τους χορηγήθηκε διεθνή προστασία, το διάστημα των δέκα ετών θα πρέπει να θεωρείται αναγκαία περίοδος για την αποθήκευση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων και των εικόνων προσώπου.
- (101) Ο παρών κανονισμός δεν αφορά τις διαδικασίες μεταξύ των κρατών μελών που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις προσφυγές στο πλαίσιο των εν λόγω διαδικασιών.
- (102) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει για τους αιτούντες στους οποίους εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1351, επιπλέον των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού και με την επιφύλαξη αυτών.
- (103) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεπής εκτέλεση του παρόντος κανονισμού κατά τη στιγμή της εφαρμογής του, θα πρέπει να καταρτιστούν και να υλοποιηθούν σχέδια εκτέλεσης σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο, τα οποία θα εντοπίζουν κενά και θα προσδιορίζουν επιχειρησιακά βήματα για κάθε κράτος μέλος.
- (104) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.
- (105) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση κοινής διαδικασίας για τη χορήγηση και ανάκληση διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (106) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (107) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (108) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός αποβλέπει στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και στην προώθηση της εφαρμογής των άρθρων 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 και 47 του Χάρτη.

⁽¹⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

⁽²⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει μια κοινή διαδικασία για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

- Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται εντός της επικράτειας των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που πραγματοποιούνται στα εξωτερικά σύνορα, τα θαλάσσια χωρικά ύδατα ή τις ζώνες διελεύσης των κρατών μελών, καθώς και στην ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας.
- Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αιτημάτων χορήγησης διπλωματικού ή εδαφικού ασύλου που υποβάλλονται σε αντιπροσωπείες των κρατών μελών.
- Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις αιτήσεις προστασίας για τις οποίες δεν ισχύει ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1347.

Άρθρο 3
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- «πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, ευρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος, ευρισκόμενος εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του για τους ίδιους αναφερθέντες λόγους, δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν και στον οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.
- «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας, αλλά σε σχέση με τον οποίο υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστεύεται ότι, εάν ο ενδιαφερόμενος επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, θα αντιμετωπίσει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί σοβαρή βλάβη, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, και στον οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2 του εν λόγω κανονισμού, και που δεν είναι σε θέση ή, λόγω του κινδύνου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας.
- «καθεστώς πρόσφυγα»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.
- «καθεστώς επικουρικής προστασίας»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως προσώπου που δικαιούται επικουρική προστασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.
- «διεθνής προστασία»: το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας.
- «ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των 18 ετών.

- 7) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ανήλικος που φτάνει στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικο υπεύθυνο για αυτόν σύμφωνα είτε με τον νόμο είτε την πρακτική του οικείου κράτους μέλους, και εφόσον κανένας ενήλικος δεν ασκεί στην πράξη την επιμέλεια του εν λόγω ανηλίκου· ο όρος καλύπτει επίσης τον ανήλικο που αφέθηκε ασυνόδευτος κατόπιν της εισόδου του στο έδαφος των κρατών μελών·
- 8) «τελεσίδικη απόφαση»: απόφαση σχετικά με το αν χορηγείται σε υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, συμπεριλαμβανομένης απόφασης που απορρίπτει την αίτηση ως απαράδεκτη ή απόφασης που απορρίπτει μια αίτηση ως σιωπηρώς ή ρητώς ανακληθείσα, η οποία δεν υπόκειται πλέον σε προσφυγή στο πλαίσιο του κεφαλαίου V του παρόντος κανονισμού ή έχει καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ανεξάρτητα από το αν ο αιτών έχει δικαίωμα παραμονής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
- 9) «εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας»: εξέταση του παραδεκτού ή της ουσίας αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347·
- 10) «βιομετρικά δεδομένα»: τα βιομετρικά δεδομένα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ιθ) του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1358·
- 11) «επαρκής ικανότητα»: η ικανότητα που απαιτείται ανά πάσα στιγμή για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα και της διαδικασίας επιστροφής στα σύνορα, που θεσπίζεται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1349 ή, κατά περίπτωση, ισοδύναμης διαδικασίας επιστροφής στα σύνορα που θεσπίζεται βάσει εθνικού δικαίου·
- 12) «αίτηση διεθνούς προστασίας» ή «αίτηση»: αίτηση για παροχή προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας·
- 13) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί τελεσίδικη απόφαση·
- 14) «αιτών που χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων»: κάθε αιτών του οποίου η ικανότητα να απολαύει των δικαιωμάτων και να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό περιορίζεται λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων, όπως συγκεκριμένες ευαλωτότητες·
- 15) «ανιθαγενής»: ένα πρόσωπο που κανένα κράτος δεν θεωρεί πολίτη του βάσει του δικαίου του·
- 16) «αποφαινόμενη αρχή»: κάθε οιονεί δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους υπεύθυνη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας·
- 17) «ανάκληση διεθνούς προστασίας»: η απόφαση αποφαινόμενης αρχής ή αρμόδιου δικαστηρίου για ανάκληση ή λήξη, μεταξύ άλλων με άρνηση ανανέωσης, της διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347·
- 18) «παραμονή στο κράτος μέλος»: η παραμονή στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, ή στις ζώνες διέλευσης του κράτους μέλους στο οποίο υπεβλήθη ή εξετάζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας·
- 19) «μεταγενέστερη αίτηση»: η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε ένα κράτος μέλος μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου η αίτηση απορρίφθηκε ως ρητώς ή σιωπηρώς ανακληθείσα·
- 20) «υπεύθυνο κράτος μέλος»: το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αίτησης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351.

Άρθρο 4

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο αποφαινόμενη αρχή για την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, και ιδίως:
- α) την παραλαβή και εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας·
- β) τη λήψη αποφάσεων επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας·

γ) τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την ανάκληση της διεθνούς προστασίας.

Η αποφαινόμενη αρχή είναι η μόνη αρχή, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, με την εξουσία να αποφασίζει σχετικά με το παραδεκτό και την ουσία αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη αναθέτουν σε άλλες σχετικές εθνικές αρχές το καθήκον να παραλαμβάνουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας καθώς και να ενημερώνουν τους αιτούντες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο κατάθεσης αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 28. Σε αυτές τις άλλες εθνικές αρχές περιλαμβάνονται κατ'ελάχιστον η αστυνομία, οι αρχές μεταναστευσης, οι συνοριοφύλακες και οι αρχές που είναι αρμόδιες για εγκαταστάσεις κράτησης ή εγκαταστάσεις υποδοχής.

3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει αρμόδια αρχή για την καταχώριση αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν στην αποφαινόμενη αρχή ή σε άλλες σχετικές αρχές το καθήκον της καταχώρισης αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

4. Όταν η αίτηση παραλαμβάνεται από αρχή χωρίς εξουσία καταχώρισής της, η εν λόγω αρχή ενημερώνει αμέσως την αρχή που είναι αρμόδια για την καταχώριση των αιτήσεων και η αίτηση καταχωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 27. Η αρχή που είναι υπεύθυνη για την παραλαβή της αίτησης ενημερώνει τον αιτούντα διεθνή προστασία για την αρχή που είναι υπεύθυνη για την καταχώριση της αίτησης.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 2 και 3, κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή έως τις 12 Ιουνίου 2026, για τις αρχές που έχει ορίσει για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων που αναφέρονται στις εν λόγω παραγράφους, προσδιορίζοντας τα καθήκοντα που τους ανατίθενται. Οποιαδήποτε αλλαγή στον προσδιορισμό αυτών των αρχών γνωστοποιείται άμεσα στην Επιτροπή.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι υπεύθυνη για τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 πρόκειται να είναι αρχή άλλη από την αποφαινόμενη αρχή.

7. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στην αποφαινόμενη αρχή και στις άλλες αρμόδιες αρχές που ορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου τα κατάλληλα μέσα, περιλαμβανομένου επαρκούς ικανού προσωπικού για την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το προσωπικό των αρμόδιων αρχών που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό έχει τις απαραίτητες γνώσεις και έχει λάβει κατάρτιση, περιλαμβανομένης της αντίστοιχης κατάρτισης δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, καθώς και καθοδήγηση για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Συνδρομή προς τις αρμόδιες αρχές

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 7 και 8, κατόπιν αιτήματος του κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 4 μπορούν να λάβουν συνδρομή για τον σκοπό της παραλαβής και καταχώρισης αιτήσεων διεθνούς προστασίας και της διευκόλυνσης της εξέτασης των αιτήσεων, μεταξύ άλλων όσον αφορά την προσωπική συνέντευξη, από:

- α) εμπειρογνώμονες που αποστέλλονται από τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο («Οργανισμός για το Άσυλο»), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/2303, και
- β) τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους στις οποίες το εν λόγω κράτος μέλος έχει αναθέσει το καθήκον της παραλαβής, της καταχώρισης ή της εξέτασης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

Οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί δυνάμει του άρθρου 4 μπορούν να συνδράμουν τις αρχές άλλου κράτους μέλους μόνο για τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από το κράτος μέλος τους.

Η αρμοδιότητα λήψης απόφασης επί ατομικών αιτήσεων διεθνούς προστασίας παραμένει αποκλειστικά στην αποφαινόμενη αρχή του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στην Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες:

- α) να έχει πρόσβαση στους αιτούντες, συμπεριλαμβανομένων όσων βρίσκονται σε κέντρα υποδοχής, σε εγκαταστάσεις κράτησης, στα σύνορα και σε ζώνες διέλευσης·
- β) να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες για τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας, για την πρόοδο της διαδικασίας και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται, υπό την προϋπόθεση της συναίνεσης του αιτούντος·
- γ) να παρουσιάζει τις απόψεις της ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχή σχετικά με τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, κατά την άσκηση των εποπτικών της δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 35 της σύμβασης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 (η Σύμβαση της Γενεύης).
2. Η παράγραφος 1 ισχύει επίσης για οργανισμό ο οποίος δραστηριοποιείται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους εξ ονόματος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες βάσει συμφωνίας με το εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 7

Αρχή της εμπιστευτικότητας

1. Οι αρχές που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό δεσμεύονται από την αρχή της εμπιστευτικότητας σε σχέση με κάθε πληροφορία προσωπικού χαρακτήρα που αποκτούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε ανταλλαγής πληροφοριών βάσει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου, που είναι σχετική με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεταξύ των αρχών των κρατών μελών.
2. Καθ' όλα τα στάδια της διαδικασίας διεθνούς προστασίας και μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης ως προς την αίτηση, οι αρχές δεν δύνανται:
- α) να αποκαλύπτουν πληροφορίες που αφορούν την ατομική αίτηση διεθνούς προστασίας ή το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση, στους φερόμενους ως φορείς δίωξης ή πρόκλησης σοβαρής βλάβης·
- β) να ζητούν πληροφορίες από τους φερόμενους ως φορείς δίωξης ή πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να τους αποκαλυφθεί το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση από τον συγκεκριμένο αιτούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΤΥΗΣΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ I

Δικαιώματα και υποχρεώσεις των αιτούντων διεθνή προστασία

Άρθρο 8

Γενικές εγγυήσεις για τους αιτούντες διεθνή προστασία

1. Κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που αναφέρεται στο κεφάλαιο III οι αιτούντες απολαμβάνουν των εγγυήσεων των παραγράφων 2 έως 6 του παρόντος άρθρου.
2. Η αποφαινόμενη αρχή ή, κατά περίπτωση, άλλες αρμόδιες αρχές ή οργανώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη έχουν αναθέσει καθήκοντα για αυτόν τον σκοπό, ενημερώνουν τους αιτούντες, σε γλώσσα την οποία καταλαβαίνουν ή ευλόγως αναμένεται να καταλαβαίνουν, για τα ακόλουθα:
- α) το δικαίωμα να καταθέσουν ατομική αίτηση·
- β) τις προθεσμίες και τα στάδια της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθηθεί·
- γ) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, περιλαμβανομένων εκείνων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, και τις συνέπειες της μη συμμόρφωσης με τις εν λόγω υποχρεώσεις, ιδίως όσον αφορά τη ρητή ή σιωπηρή ανάκληση αίτησης·

- δ) το δικαίωμα να απολαύουν δωρεάν νομικής καθοδήγησης για την κατάθεση της ατομικής αίτησης και νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας δυνάμει του τμήματος III του παρόντος κεφαλαίου και σύμφωνα με τα άρθρα 15, 16, 17, 18 και 19·
- ε) τα μέσα με τα οποία μπορούν να εκπληρώνουν την υποχρέωση υποβολής των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347·
- στ) την απόφαση της αποφαινόμενης αρχής σύμφωνα με το άρθρο 36.

Όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο παρέχονται το συντομότερο δυνατόν ώστε να δίνεται στους αιτούντες η δυνατότητα να ασκούν τα δικαιώματα που εγγυάται ο παρών κανονισμός και να τους δίνεται η δυνατότητα να συμμορφώνονται δεόντως με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 9. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως ε) παρέχονται στον αιτούντα το αργότερο κατά την καταχώριση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται μέσω του ενημερωτικού φυλλαδίου που αναφέρεται στην παράγραφο 7, το οποίο παρέχεται σε φυσική ή ηλεκτρονική μορφή και, εάν είναι αναγκαίο, προφορικά. Οι πληροφορίες παρέχονται στους ανηλίκους κατά τρόπο φιλικό προς τα παιδιά και με τη συμμετοχή του εκπροσώπου ή του προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού.

Πρέπει να δίνεται στον αιτούντα η δυνατότητα να επιβεβαιώσει ότι έλαβε τις πληροφορίες. Η επιβεβαίωση αυτή καταχωρείται στον φάκελο του αιτούντος. Εάν ο αιτών αρνείται να επιβεβαιώσει ότι έλαβε τις πληροφορίες, καταχωρείται σχετική σημείωση στον φάκελό του.

3. Κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, παρέχονται στους αιτούντες υπηρεσίες διερμηνείας για τον σκοπό της καταχώρισης και της κατάθεσης αίτησης και, κατά περίπτωση, για την προσωπική συνέντευξη, οποτεδήποτε δεν μπορεί να διασφαλιστεί με άλλο τρόπο κατάλληλη επικοινωνία. Το κόστος των υπηρεσιών διερμηνείας καλύπτεται από δημόσια κονδύλια.

4. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν στους αιτούντες το συντομότερο δυνατόν και πριν από την προθεσμία κατάθεσης αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1, την ευκαιρία να επικοινωνήσουν με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ή με οποιαδήποτε άλλη οργάνωση παρέχει νομικές συμβουλές ή άλλους είδους καθοδήγηση στους αιτούντες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

5. Η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε οι αιτούντες και, κατά περίπτωση, οι εκπρόσωποι ή οι νομικοί σύμβουλοί τους ή άλλα πρόσωπα που παρέχουν καθοδήγηση τα οποία γίνονται δεκτά ή αναγνωρίζονται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου ώστε να παρέχουν νομικές συμβουλές («νομικοί σύμβουλοι»), να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) και απαιτούνται για την εξέταση των αιτήσεων, καθώς και στις πληροφορίες που παρέχονται από τους εμπειρογνώμονες που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 3, όταν η αποφαινόμενη αρχή συνεκτιμά τις πληροφορίες αυτές για να λάβει απόφαση επί της αίτησής τους.

6. Η αποφαινόμενη αρχή ενημερώνει τους αιτούντες γραπτώς το συντομότερο δυνατόν σχετικά με την απόφαση που ελήφθη επί της αίτησής τους. Όταν ο αιτών εκπροσωπείται νομικά από εκπρόσωπο ή νομικό σύμβουλο, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να γνωστοποιήσει την απόφαση στον εν λόγω εκπρόσωπο ή νομικό σύμβουλο αντί για τον αιτούντα.

7. Ο Οργανισμός για το Άσυλο, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή και κάθε κράτος μέλος, καταρτίζει ενημερωτικά φυλλάδια που περιέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του παρόντος άρθρου. Αυτά τα ενημερωτικά φυλλάδια συντάσσονται κατά τρόπο τέτοιο που να δίνεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να τα συμπληρώνουν με επιπρόσθετες πληροφορίες ειδικές για το οικείο κράτος μέλος και λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ευάλωτων αιτούντων όπως ανηλίκων ή ατόμων με αναπηρία.

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις των αιτούντων

1. Ο αιτών υποβάλλει την αίτησή του στο κράτος μέλος που προβλέπεται στο {άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.
2. Ο αιτών συνεργάζεται πλήρως με τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4 σε θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, ιδίως:
 - α) παρέχοντας τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ)·
 - β) παρέχοντας εξηγήσεις όταν δεν κατέχει έγγραφο ταυτοποίησης ή ταξιδιωτικό έγγραφο·
 - γ) παρέχοντας πληροφορίες για οποιαδήποτε αλλαγή όσον αφορά τον τόπο διαμονής του, τη διεύθυνση, τον αριθμό τηλεφώνου ή τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου·

- δ) παρέχοντας βιομετρικά δεδομένα·
- ε) καταθέτοντας την αίτησή του σύμφωνα με το άρθρο 28 και παραμένοντας διαθέσιμος καθ' όλη τη διαδικασία·
- στ) παραδίδοντας το συντομότερο δυνατόν έγγραφο που έχει στη διάθεσή του και είναι συναφή με την εξέταση της αίτησης·
- ζ) παρευρισκόμενος στην προσωπική συνέντευξη, με την επιφύλαξη του άρθρου 13·
- η) παραμένοντας στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο υποχρεούνται να βρίσκεται, (σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

Όταν οι αρμόδιες αρχές αποφασίζουν να κρατήσουν οποιοδήποτε έγγραφο όπως αναφέρεται στο στοιχείο στ) του πρώτου εδαφίου, μεριμνούν ώστε ο αιτών να λάβει αμέσως αντίγραφα των πρωτοτύπων. Σε περίπτωση μεταφοράς δυνάμει του (άρθρου X του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, οι αρμόδιες αρχές επιστρέφουν τα εν λόγω έγγραφα στον αιτούντα κατά τη στιγμή της μεταφοράς.

3. Ο αιτών αποδέχεται οποιαδήποτε επικοινωνία από τις αρμόδιες αρχές στον πλέον πρόσφατο τόπο διαμονής ή την πλέον πρόσφατη διεύθυνση, μέσω του τηλεφωνικού αριθμού ή της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που υποδείχθηκε από τον ίδιο στις αρμόδιες αρχές, ιδίως όταν καταθέτει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 28.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν στο εθνικό δίκαιο τη μέθοδο ενημέρωσης και τη χρονική στιγμή κατά την οποία η ενημέρωση θεωρείται ότι έχει ληφθεί από τον αιτούντα.

4. Ο αιτών συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις να παρουσιάζεται στις αρμόδιες αρχές σε καθορισμένο χρόνο ή σε εύλογα διαστήματα ή να παραμένει σε καθορισμένη γεωγραφική περιοχή στο έδαφός του σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346, όπως επιβάλλονται από το κράτος μέλος στο οποίο απαιτείται να είναι παρών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351.

5. Με την επιφύλαξη τυχόν έρευνας που διενεργείται για λόγους ασφαλείας, όταν είναι αναγκαία και δεόντως δικαιολογημένη για την εξέταση αίτησης, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να ζητούν από τον αιτούντα την υποβολή του ιδίου ή των προσωπικών του αντικειμένων σε έρευνα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον αιτούντα για τους λόγους της έρευνας και τους περιλαμβάνει στον φάκελο του αιτούντος. Κάθε σωματική έρευνα του αιτούντος δυνάμει του παρόντος κανονισμού διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου, τηρουμένων πλήρως των αρχών της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και της σωματικής και ψυχολογικής ακεραιότητας.

Άρθρο 10

Δικαίωμα παραμονής κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας

1. Οι αιτούντες έχουν δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο υποχρεούνται να βρίσκονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 μέχρι η αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III.

2. Το δικαίωμα παραμονής δεν θεμελιώνει δικαίωμα για χορήγηση άδειας διαμονής και δεν παρέχει στον αιτούντα το δικαίωμα μετάβασης στο έδαφος άλλων κρατών μελών χωρίς ταξιδιωτικό έγγραφο όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της (ΕΕ) 2024/1346.

3. Ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας όταν ο αιτών υπόκειται σε παράδοση σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει υποχρεώσεων βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²¹⁾.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής του αιτούντος στο έδαφός τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας όταν ο εν λόγω αιτών:

- α) υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 55 και πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 56·
- β) εκδίδεται ή πρόκειται να εκδοθεί, να παραδοθεί ή να μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτη χώρα, στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο ή σε άλλο διεθνές δικαστήριο για τους σκοπούς της άσκησης ποινικής δίωξης ή για την έκτιση περιοριστικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας·

⁽²¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

γ) αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια, με την επιφύλαξη των άρθρων 12 και 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, εφόσον η εφαρμογή μιας τέτοιας εξαίρεσης δεν έχει ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση του αιτούντος σε τρίτη χώρα κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

5. Κράτος μέλος δύναται να εκδίδει, να παραδίδει ή να μεταφέρει αιτούντα σε τρίτη χώρα ή σε διεθνές δικαστήριο όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β), μόνο εφόσον η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι μια τέτοια απόφαση έκδοσης, παράδοσης ή μεταφοράς δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπροώθηση κατά παράβαση των υποχρεώσεων του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου.

ΤΜΗΜΑ II

Προσωπικές συνεντεύξεις

Άρθρο 11

Συνέντευξη επί του παραδεκτού

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 1 και του άρθρου 55 παράγραφος 4, πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή σχετικά με το μη παραδεκτό αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 38, δίνεται στον αιτούντα η δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης επί του παραδεκτού («συνέντευξη επί του παραδεκτού»).

2. Στο πλαίσιο της συνέντευξης επί του παραδεκτού, δίνεται στον αιτούντα η δυνατότητα να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με το γιατί οι λόγοι απόρριψης της αίτησης ως απαράδεκτης, όπως προβλέπονται στο άρθρο 38, δεν ισχύουν για την περίπτωση του.

Άρθρο 12

Συνέντευξη επί της ουσίας

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή επί της ουσίας αίτησης διεθνούς προστασίας, παρέχεται στον αιτούντα η δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης επί της ουσίας της αίτησής του («συνέντευξη επί της ουσίας»). Η συνέντευξη επί της ουσίας μπορεί να διεξαχθεί ταυτόχρονα με την συνέντευξη επί του παραδεκτού εφόσον ο αιτών έχει ενημερωθεί για αυτή τη δυνατότητα εκ των προτέρων και ήταν σε θέση να συμβουλευτεί τον νομικό του σύμβουλο σύμφωνα με το άρθρο 15 ή πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί η παροχή νομικής καθοδήγησης σύμφωνα με το άρθρο 16.

2. Στο πλαίσιο της συνέντευξης επί της ουσίας, παρέχεται στον αιτούντα η δυνατότητα να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής του σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 και ο αιτών παρέχει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού στον πληρέστερο δυνατό βαθμό. Παρέχεται επίσης στον αιτούντα η δυνατότητα να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με στοιχεία που τυχόν λείπουν ή οποιοδήποτε ασυνέπειες ή αντιφάσεις στις δηλώσεις του.

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις της προσωπικής συνέντευξης

1. Οι προσωπικές συνεντεύξεις, όπως προβλέπονται στα άρθρα 11 και 12, διενεργούνται σύμφωνα με τους όρους που θέτει ο παρών κανονισμός.

2. Όταν κατατίθεται αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 31, δίνεται στον υπεύθυνο ενήλικο που αναφέρεται στην εν λόγω διάταξη η δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης δυνάμει των άρθρων 11 και 12. Δίνεται επίσης στον αιτούντα η δυνατότητα συμμετοχής σε αυτή τη συνέντευξη εφόσον δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 11 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου.

3. Οι προσωπικές συνεντεύξεις διενεργούνται υπό όρους που διασφαλίζουν τη δέουσα ιδιωτικότητα και εμπιστευτικότητα και επιτρέπουν στους αιτούντες να παρουσιάσουν τους λόγους της αίτησής τους κατά τρόπο ολοκληρωμένο.

4. Διασφαλίζεται η παρουσία του νομικού συμβούλου του αιτούντος κατά την προσωπική συνέντευξη, όταν ο αιτών έχει αποφασίσει να επωφεληθεί από τη νομική συνδρομή σύμφωνα με το τμήμα III του παρόντος κεφαλαίου.

5. Για τις προσωπικές συνεντεύξεις παρέχεται διερμηνέας που είναι σε θέση να διασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει τη συνέντευξη.

Κατά τη διάρκεια των προσωπικών συνεντεύξεων μπορεί να εξασφαλιστεί η παρουσία διαπολιτισμικού μεσολαβητή.

Τα κράτη μέλη δίνουν προτεραιότητα σε διερμηνείς και διαπολιτισμικούς μεσολαβητές που έχουν λάβει κατάρτιση, όπως η κατάρτιση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχείο ιγ) του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διερμηνείς και οι διαπολιτισμικοί μεσολαβητές να αποκτούν επίγνωση των βασικών εννοιών και της ορολογίας που σχετίζονται με την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, για παράδειγμα μέσω τυποποιημένου ενημερωτικού φυλλαδίου ή οδηγού. Η επικοινωνία πραγματοποιείται στη γλώσσα προτίμησης του αιτούντος εκτός εάν υπάρχει άλλη γλώσσα την οποία κατανοεί και στην οποία μπορεί να επικοινωνήσει με σαφήνεια.

6. Οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξάγονται από το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής.

Όταν υπάρχει δυσανάλογος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών που υποβάλλουν αίτηση εντός της ίδιας χρονικής περιόδου, καθιστώντας πρακτικά αδύνατη την έγκαιρη διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων με κάθε αιτούντα, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να επικουρείται προσωρινά από το προσωπικό άλλων αρχών του εν λόγω κράτους μέλους που λαμβάνει εκ των προτέρων τη σχετική κατάρτιση η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303 για τη διεξαγωγή τέτοιων συνεντεύξεων ή από τον Οργανισμό για το Άσυλο σύμφωνα με το άρθρο 5.

7. Το προσωπικό που διεξάγει τη συνέντευξη:

α) είναι κατάλληλο να συνεκτιμά τις προσωπικές και γενικές περιρρέουσες συνθήκες της αίτησης, συμπεριλαμβανομένης της επικρατούσας κατάστασης στη χώρα καταγωγής του αιτούντος, της πολιτιστικής καταγωγής, της ηλικίας, του φύλου, της ταυτότητας φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της ευαλωτότητας και των ειδικών διαδικαστικών αναγκών του αιτούντος·

β) δεν φορά στρατιωτική ή αστυνομική στολή.

8. Το προσωπικό που διενεργεί συνεντεύξεις των αιτούντων, συμπεριλαμβανομένων των εμπειρογνομόνων που διαθέτει ο Οργανισμός για το Άσυλο:

α) έχει αποκτήσει γενική γνώση των παραγόντων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενώς τη δυνατότητα του αιτούντος να περάσει από συνέντευξη, όπως ενδείξεις ότι ο αιτών μπορεί να έχει υποστεί βασανισμό κατά το παρελθόν ή να έχει υπάρξει θύμα εμπορίας ανθρώπων·

β) έχει λάβει, εκ των προτέρων, κατάρτιση η οποία περιλαμβάνει στοιχεία από εκείνα που απαριθμούνται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303.

9. Εφόσον ζητηθεί από τον αιτούντα και εφόσον αυτό είναι εφικτό, η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε τα πρόσωπα που διενεργούν τη συνέντευξη και τη διερμηνεία να είναι του φύλου που προτιμά ο αιτών, εκτός εάν έχει λόγους να θεωρεί ότι ένα τέτοιο αίτημα δεν συνδέεται με δυσκολίες του αιτούντος να παρουσιάσει τους λόγους της αίτησής του κατά τρόπο ολοκληρωμένο.

10. Κατά παρέκκλιση, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να διεξάγει την προσωπική συνέντευξη μέσω βιντεοδιάσκεψης όταν αυτό δικαιολογείται δεόντως από τις περιστάσεις.

Σε αυτή την περίπτωση, η αποφαινόμενη αρχή εξασφαλίζει τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τις κατάλληλες εγκαταστάσεις, τα διαδικαστικά και τεχνικά πρότυπα, τη νομική συνδρομή και τη διερμηνεία, λαμβάνοντας υπόψη καθοδήγηση από τον Οργανισμό για το Άσυλο.

11. Η συνέντευξη επί του παραδεκτού ή η συνέντευξη επί της ουσίας μπορεί, κατά περίπτωση, να παραλείπεται, όταν:

α) η αποφαινόμενη αρχή είναι σε θέση να λάβει θετική απόφαση βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας υπό την προϋπόθεση ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα δυνάμει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου·

β) η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι η αίτηση δεν είναι απαράδεκτη βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων·

γ) η αποφαινόμενη αρχή είναι της άποψης ότι ο αιτών είναι ανίκανος, ή δεν είναι σε θέση, να συμμετάσχει σε συνέντευξη, για λόγους που οφείλονται σε μόνιμες καταστάσεις ανεξάρτητες από τη βούλησή του·

δ) σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης, η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 55 παράγραφος 4 διενεργείται βάσει γραπτής δήλωσης·

ε) η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί την αίτηση απαράδεκτη δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Η παράλειψη προσωπικής συνέντευξης βάσει του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου δεν επιδρά δυσμενώς στην απόφαση της αποφαινόμενης αρχής. Όταν η προσωπική συνέντευξη παραλείπεται βάσει του εν λόγω στοιχείου, η αποφαινόμενη αρχή παρέχει στον αιτούντα ουσιαστική δυνατότητα να υποβάλει γραπτώς περαιτέρω πληροφορίες.

Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την ικανότητα ή τη δυνατότητα του αιτούντος να περάσει από συνέντευξη, η αποφαινόμενη αρχή συμβουλευεται επαγγελματία του τομέα της υγείας για να διαπιστώσει αν ο αιτών δεν έχει τη δυνατότητα ή την ικανότητα να περάσει από συνέντευξη προσωρινά ή αν η κατάστασή του έχει μόνιμο χαρακτήρα. Όταν, αφού συμβουλευτεί τον εν λόγω επαγγελματία του τομέα της υγείας, είναι σαφές ότι η κατάσταση που καθιστά τον αιτούντα μη ικανό ή μη δυνάμενο να περάσει από συνέντευξη είναι προσωρινού χαρακτήρα, η αποφαινόμενη αρχή αναβάλλει την προσωπική συνέντευξη έως ότου ο αιτών θα είναι ικανός ή δυνάμενος να περάσει από συνέντευξη.

Όταν ο αιτών δεν δύναται να παραστεί στην προσωπική συνέντευξη λόγω συγκεκριμένων περιστάσεων πέραν του ελέγχου του, η αποφαινόμενη αρχή προγραμματίζει εκ νέου την προσωπική συνέντευξη.

12. Οι αιτούντες είναι παρόντες στην προσωπική συνέντευξη και υποχρεούνται να απαντούν αυτοπροσώπως στις ερωτήσεις που τίθενται.

13. Κατά την προσωπική συνέντευξη ο αιτών επιτρέπεται να επικουρείται από νομικό σύμβουλο, ακόμη και όταν αυτή πραγματοποιείται μέσω βιντεοδιάσκεψης.

Η απουσία νομικού συμβούλου δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να διεξαγάγει τη συνέντευξη.

Όταν στην προσωπική συνέντευξη συμμετέχει νομικός σύμβουλος, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν στο εθνικό δίκαιο ότι ο νομικός σύμβουλος μπορεί να παρεμβαίνει μόνο στο τέλος της προσωπικής συνέντευξης.

14. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 1 και του άρθρου 12 παράγραφος 1 και εφόσον έχουν καταβληθεί επαρκείς προσπάθειες ώστε να διασφαλιστεί ότι δόθηκε στον αιτούντα η δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης, η απουσία προσωπικής συνέντευξης δεν αποτρέπει την αποφαινόμενη αρχή από τη λήψη απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 14

Έκθεση και καταγραφή των προσωπικών συνεντεύξεων

1. Η αποφαινόμενη αρχή ή οποιαδήποτε άλλη αρχή ή εμπειρογνώμονες που την επικουρούν σύμφωνα με το άρθρο 5 και το άρθρο 13 παράγραφος 6 στη διεξαγωγή της προσωπικής συνέντευξης συντάσσουν διεξοδική και εμπεριστατωμένη έκθεση, που περιέχει όλα τα κύρια στοιχεία της προσωπικής συνέντευξης, ή πρακτικά της συνέντευξης ή απομαγνητοφώνηση της εν λόγω συνέντευξης τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στον φάκελο του αιτούντος.

2. Οι προσωπικές συνεντεύξεις καταγράφονται με τη χρήση ακουστικών μέσων καταγραφής. Ο αιτών ενημερώνεται εκ των προτέρων για το γεγονός της εν λόγω καταγραφής και για τους λόγους της. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις ανάγκες των αιτούντων που χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων. Η αποφαινόμενη αρχή περιλαμβάνει το αρχείο καταγραφής στον φάκελο του αιτούντος.

3. Παρέχεται στον αιτούντα η ευκαιρία να διατυπώσει παρατηρήσεις ή να παράσχει διευκρινίσεις προφορικά ή γραπτώς σε σχέση με οποιεσδήποτε εσφαλμένες μεταφράσεις ή παρερμηνείες ή άλλα πραγματολογικά σφάλματα που περιλαμβάνονται στην έκθεση, στα πρακτικά της συνέντευξης ή στην απομαγνητοφώνηση, με το πέρας της προσωπικής συνέντευξης ή εντός καθορισμένου χρονικού ορίου πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή. Προς τον σκοπό αυτόν, ο αιτών ενημερώνεται για ολόκληρο το περιεχόμενο της έκθεσης, των πρακτικών της συνέντευξης ή της απομαγνητοφώνησης με τη συνδρομή διερμηνέα, όπου είναι αναγκαίο.

4. Ο αιτών καλείται να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή των πρακτικών της συνέντευξης αποτυπώνει ορθά την προσωπική συνέντευξη. Όταν ο αιτών αρνείται να επιβεβαιώσει το περιεχόμενο, οι λόγοι της άρνησής του καταχωρίζονται στον φάκελό του. Η άρνηση αυτή δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης. Σε περίπτωση αμφιβολίας σχετικά με τα όσα δήλωσε ο αιτών κατά τη διάρκεια της προσωπικής συνέντευξης, υπερισχύει η ηχητική καταγραφή.

5. Δεν απαιτείται από τον αιτούντα να διατυπώσει παρατηρήσεις ή να παράσχει διευκρινίσεις σχετικά με την έκθεση ή τα πρακτικά της συνέντευξης, ούτε να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή των πρακτικών της συνέντευξης αποτυπώνει ορθά τη συνέντευξη όταν:

α) βάσει του εθνικού δικαίου, η καταγραφή ή η απομαγνητοφώνησή της μπορεί να γίνει δεκτή ως αποδεικτικό στοιχείο στη διαδικασία προσφυγής· ή

β) είναι σαφές για την αποφαινόμενη αρχή ότι στον αιτούντα θα χορηγηθεί καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο.

6. Οι αιτούντες και, όταν έχουν διοριστεί, οι εκπρόσωποί τους και οι νομικοί τους σύμβουλοι έχουν πρόσβαση στην έκθεση ή στα πρακτικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 το συντομότερο δυνατόν μετά τη συνέντευξη και σε κάθε περίπτωση σε εύθετο χρόνο πριν η αποφαινόμενη αρχή λάβει απόφαση.

Η πρόσβαση στην καταγραφή παρέχεται επίσης στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής.

ΤΜΗΜΑ III

Παροχή νομικής καθοδήγησης και νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

Άρθρο 15

Δικαίωμα σε νομική καθοδήγηση και νομική συνδρομή και εκπροσώπηση

1. Οι αιτούντες έχουν το δικαίωμα να συμβουλευούνται, με αποτελεσματικό τρόπο, νομικό ή άλλο σύμβουλο για ζητήματα που σχετίζονται με τις αιτήσεις τους σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

2. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος του αιτούντος να επιλέγει τον νομικό ή άλλο σύμβουλό του ίδια δαπάνη, ο αιτών μπορεί να ζητήσει δωρεάν νομική καθοδήγηση κατά τη διοικητική διαδικασία που προβλέπεται στο κεφάλαιο III, σύμφωνα με το άρθρο 16 και δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στη διαδικασία προσφυγών που προβλέπεται στο κεφάλαιο V, σύμφωνα με το άρθρο 17.

Ο αιτών ενημερώνεται το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο κατά την καταχώριση της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 27 για το δικαίωμά του να ζητήσει δωρεάν νομική καθοδήγηση ή δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να σχεδιάζουν την παροχή νομικής καθοδήγησης και νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με τα εθνικά τους δίκαια.

Άρθρο 16

Δωρεάν νομική καθοδήγηση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας

1. Τα κράτη μέλη, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος, παρέχουν δωρεάν νομική καθοδήγηση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, μπορεί να διασφαλιστεί πραγματική πρόσβαση σε δωρεάν νομική καθοδήγηση με την ανάθεση της παροχής νομικής καθοδήγησης σε πρόσωπο στο διοικητικό στάδιο της διαδικασίας προς πολλούς αιτούντες ταυτόχρονα.

2. Για τους σκοπούς της διοικητικής διαδικασίας, η δωρεάν νομική καθοδήγηση περιλαμβάνει την παροχή:

α) καθοδήγησης και επεξήγησης της διοικητικής διαδικασίας συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας·

β) συνδρομής σχετικά με την κατάθεση της αίτησης και καθοδήγησης σχετικά με:

i) τις διαφορετικές διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων μπορεί να εξεταστεί η αίτηση και τους λόγους για την εφαρμογή των εν λόγω διαδικασιών,

ii) τους κανόνες που σχετίζονται με το παραδεκτό της αίτησης,

iii) νομικά ζητήματα που ανακύπτουν στην πορεία της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο προσβολής απόφασης που απορρίπτει μία αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 67, 68 και 69.

3. Με την επιφύλαξη τη παραγράφου 1, η παροχή δωρεάν νομικής καθοδήγησης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας μπορεί να αποκλείεται όταν:

α) η αίτηση συνιστά πρώτη μεταγενέστερη αίτηση, που θεωρείται ότι κατατέθηκε με μοναδικό σκοπό να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση απόφασης επιστροφής η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την άμεση απομάκρυνση του αιτούντος από το κράτος μέλος·

β) η αίτηση συνιστά δεύτερη ή περαιτέρω μεταγενέστερη αίτηση·

γ) ο αιτών επικουρείται και εκπροσωπείται ήδη από νομικό σύμβουλο.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν τη συνδρομή του Οργανισμού για το Άσυλο. Επιπλέον, χρηματοδοτική στήριξη μπορεί να παρέχεται μέσω κονδυλίων της Ένωσης στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις νομικές πράξεις που διέπουν αυτού του είδους τα κονδύλια.

Άρθρο 17

Δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση κατά τη διαδικασία προσφυγής

1. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, τα κράτη μέλη, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος, μεριμνούν ώστε να του παρέχεται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση. Αυτού του είδους η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση περιλαμβάνει την προετοιμασία των διαδικαστικών εγγράφων που απαιτούνται βάσει του εθνικού δικαίου, την εκπόνηση της προσφυγής και, σε περίπτωση συζήτησης στο ακροατήριο, την παράσταση στη συζήτηση αυτή ενώπιον δικαστηρίου.

2. Η παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής μπορεί να αποκλείεται από τα κράτη μέλη όταν:

α) ο αιτών, ο οποίος γνωστοποιεί την οικονομική του κατάσταση, θεωρείται ότι διαθέτει επαρκείς πόρους για να εξασφαλίσει νομική συνδρομή και εκπροσώπηση ίδια δαπάνη·

β) θεωρείται ότι η προσφυγή δεν έχει πραγματική πιθανότητα επιτυχίας ή η άσκησή της είναι καταχρηστική·

γ) η προσφυγή ή η επανεξέταση βρίσκεται σε δεύτερο ή υψηλότερο βαθμό δικαιοδοσίας, όπως προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων νέων συζητήσεων στο ακροατήριο ή επανεξετάσεων της προσφυγής·

δ) όταν ο αιτών επικουρείται ή εκπροσωπείται από νομικό σύμβουλο.

3. Όταν η απόφαση μη χορήγησης δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης λαμβάνεται από αρχή που δεν είναι δικαστήριο με την αιτιολογία ότι η προσφυγή θεωρείται πως δεν έχει πραγματική πιθανότητα επιτυχίας ή ότι η άσκησή της είναι καταχρηστική, ο αιτών έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά της εν λόγω απόφασης. Για τον σκοπό αυτό ο αιτών δικαιούται να ζητήσει δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση.

Άρθρο 18

Πεδίο εφαρμογής της νομικής καθοδήγησης, και νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

1. Νομικός σύμβουλος που εκπροσωπεί νομικά αιτούντα βάσει των όρων του εθνικού δικαίου, έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του φακέλου του αιτούντος βάσει των οποίων λαμβάνεται ή θα ληφθεί απόφαση.

2. Η πρόσβαση στις πληροφορίες ή στις πηγές στον φάκελο του αιτούντος μπορεί να αποκλείεται με βάση το εθνικό δίκαιο, όταν η αποκάλυψη πληροφοριών ή πηγών θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, την ασφάλεια των οργανισμών ή των προσώπων που παρέχουν τις πληροφορίες ή την ασφάλεια των προσώπων τα οποία οι πληροφορίες αφορούν ή θα έβλαπτε τις έρευνες που σχετίζονται με την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή θα έθετε σε κίνδυνο τις διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών ή όταν οι πληροφορίες ή οι πηγές είναι διαβαθμισμένες βάσει του εθνικού δικαίου. Στις περιπτώσεις αυτές, η αποφαινόμενη αρχή:

α) καθιστά δυνατή την πρόσβαση των δικαστηρίων σε αυτές τις πληροφορίες ή πηγές κατά τη διαδικασία προσφυγής· και

β) μεριμνά για την προστασία του δικαιώματος υπεράσπισης του αιτούντος.

Όσον αφορά το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη παρέχουν πρόσβαση σε πληροφορίες ή πηγές σε νομικό σύμβουλο που εκπροσωπεί νομικά τον αιτούντα, και ο οποίος έχει περάσει από έλεγχο ασφαλείας, στον βαθμό που οι πληροφορίες σχετίζονται με την εξέταση της αίτησης ή με τη λήψη απόφασης ανάκλησης της διεθνούς προστασίας.

3. Ο νομικός σύμβουλος ή το πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί η παροχή νομικής καθοδήγησης, που καθοδηγεί, συνδράμει ή εκπροσωπεί αιτούντα έχει πρόσβαση σε κλειστές ζώνες, όπως εγκαταστάσεις κράτησης και ζώνες διέλευσης, για τον σκοπό της παροχής νομικής καθοδήγησης, συνδρομής ή εκπροσώπησης του εν λόγω αιτούντος, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346.

Άρθρο 19

Προϋποθέσεις για την παροχή δωρεάν νομικής καθοδήγησης, συνδρομής και εκπροσώπησης

1. Η δωρεάν νομική καθοδήγηση, συνδρομή και εκπροσώπηση παρέχονται από νομικούς συμβούλους ή άλλα πρόσωπα που παρέχουν νομική καθοδήγηση, τα οποία γίνονται δεκτά ή είναι αδειοδοτημένα βάσει του εθνικού δικαίου για την παροχή νομικής καθοδήγησης, συνδρομής ή εκπροσώπησης των αιτούντων ή από μη κυβερνητικές οργανώσεις που είναι διαπιστευμένες βάσει του εθνικού δικαίου για την παροχή νομικών υπηρεσιών ή εκπροσώπησης προς τους αιτούντες.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ειδικούς διαδικαστικούς κανόνες σχετικά με τις ρυθμίσεις για την υποβολή και τη διεκπεραίωση των αιτημάτων για την παροχή δωρεάν νομικής καθοδήγησης, συνδρομής και εκπροσώπησης σε σχέση με τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, ή εφαρμόζουν τους ισχύοντες κανόνες για τις εθνικές αιτήσεις παρεμφερούς φύσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι κανόνες αυτοί δεν είναι περισσότερο περιοριστικοί ή δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την πρόσβαση σε δωρεάν νομική καθοδήγηση ή σε δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ειδικούς κανόνες σχετικά με τον αποκλεισμό της δωρεάν παροχής νομικής καθοδήγησης, συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 και το άρθρο 17 παράγραφος 2, αντίστοιχα.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να επιβάλλουν χρηματικά ή χρονικά όρια στην παροχή δωρεάν νομικής καθοδήγησης, συνδρομής και εκπροσώπησης, εφόσον τα όρια αυτά δεν είναι αυθαίρετα και δεν περιορίζουν αδικαιολόγητα την πρόσβαση σε δωρεάν νομική καθοδήγηση, συνδρομή και εκπροσώπηση. Όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση των αιτούντων δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από τον αιτούντα να τους επιστρέψει το σύνολο ή μέρος των εξόδων που ανέλαβαν σε σχέση με την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης όταν η οικονομική κατάσταση του αιτούντος βελτιώνεται σημαντικά με την άρση της διαδικασίας ή όταν η απόφαση παροχής δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχαν παρασχεθεί από τον αιτούντα. Για τον σκοπό αυτό, οι αιτούντες ενημερώνουν αμέσως τις αρμόδιες αρχές για κάθε σημαντική μεταβολή της οικονομικής τους κατάστασης.

ΤΜΗΜΑ IV

Ειδικές εγγυήσεις

Άρθρο 20

Αξιολόγηση της ανάγκης για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν εξατομικευμένα εάν ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, με τη συνδρομή διερμηνέα, όπου απαιτείται. Η εν λόγω αξιολόγηση μπορεί να ενσωματωθεί στις υφιστάμενες εθνικές διαδικασίες ή στην αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 25 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346 και δεν απαιτείται να έχει τη μορφή διοικητικής διαδικασίας. Όπου απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου, η αξιολόγηση μπορεί να τεθεί στη διάθεση της αποφαινόμενης αρχής και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης μπορούν να της διαβιβαστούν, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αιτούντος.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αξιολόγηση ξεκινά το συντομότερο δυνατόν μετά την υποβολή της αίτησης εκτιμώντας κατά πόσον ένας αιτών παρουσιάζει πρώτες ενδείξεις ότι μπορεί να χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων. Η εκτίμηση αυτή βασίζεται σε ορατά σημάδια, στις δηλώσεις ή στη συμπεριφορά του αιτούντος, ή σε οποιαδήποτε σχετικά έγγραφα. Στην περίπτωση ανηλίκων, οι δηλώσεις των γονέων, του υπεύθυνου για αυτόν ενήλικου είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους, ή του εκπροσώπου του αιτούντος λαμβάνονται επίσης υπόψη. Οι αρμόδιες αρχές περιλαμβάνουν στον φάκελο του αιτούντος, κατά την καταχώριση της αίτησης, πληροφορίες σχετικά με τυχόν τέτοιου είδους πρώτες ενδείξεις και θέτουν τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση της αποφαινόμενης αρχής.

3. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αξιολόγηση συνεχίζεται μετά την κατάθεση της αίτησης, λαμβάνοντας υπόψη κάθε πληροφορία που βρίσκεται στον φάκελο του αιτούντος.

Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αξιολόγηση ολοκληρώνεται το συντομότερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, εντός 30 ημερών. Τυχάνει επανεξέτασης σε περίπτωση που επέλθουν οποιεσδήποτε σχετικές αλλαγές στις περιστάσεις του αιτούντος ή όταν μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησης γίνεται εμφανής η ανάγκη ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να παραπέμψει τον αιτούντα, υπό την προϋπόθεση προηγούμενης συναίνεσής του, στον κατάλληλο ιατρό ή ψυχολόγο ή σε άλλον επαγγελματία για γνωμοδότηση σχετικά με την ανάγκη του αιτούντος για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, δίνοντας προτεραιότητα σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν ενδείξεις ότι οι αιτούντες μπορεί να έχουν υπάρξει θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλης σοβαρής μορφής ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή βίας με βάση το φύλο που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τη δυνατότητά τους να συμμετέχουν αποτελεσματικά στη διαδικασία. Όταν ο αιτών συναινεί στην παραπομπή του σύμφωνα με το παρόν εδάφιο, η εν λόγω συναίνεση θεωρείται ότι εμπεριέχει και συναίνεση για τη διαβίβαση των αποτελεσμάτων της παραπομπής στην αρμόδια αρχή.

Η γνωμοδότηση που παρέχεται δυνάμει του πρώτου εδαφίου λαμβάνονται υπόψη από την αποφαινόμενη αρχή όταν αυτή αποφασίζει σχετικά με τον τύπο των ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων που μπορούν να παρασχεθούν στον αιτούντα.

Όπου αρμόζει, και χωρίς να θίγεται η ιατρική εξέταση, η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αξιολόγηση μπορεί να ενσωματωθεί στις ιατρικές εξετάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 24 και 25.

5. Το σχετικό προσωπικό των αρμόδιων αρχών και κάθε ιατρός, ψυχολόγος ή άλλος επαγγελματίας που δίνει συμβουλές σχετικά με την ανάγκη ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων λαμβάνει κατάρτιση ώστε να είναι σε θέση να αναγνωρίζει ενδείξεις ευαλωτότητας από πλευράς αιτούντος που ενδεχομένως χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων και να ανταποκρίνεται σε αυτές τις ανάγκες όταν τις εντοπίζει.

Άρθρο 21

Αιτούντες που χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων

1. Όταν εκτιμάται ότι οι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, παρέχεται σε αυτούς η αναγκαία υποστήριξη, ώστε να τους δίνεται η δυνατότητα να απολαύουν των δικαιωμάτων και να συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του παρόντος κανονισμού καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διεθνούς προστασίας.

2. Όταν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί, μεταξύ άλλων βάσει της εκτίμησης άλλης σχετικής εθνικής αρχής, ότι η αναγκαία υποστήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να παρασχεθεί στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 42 ή της διαδικασίας στα σύνορα που αναφέρεται στο άρθρο 43, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στα θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή βίας με βάση το φύλο, η αποφαινόμενη αρχή δεν εφαρμόζει ή παύει να εφαρμόζει τις εν λόγω διαδικασίες στον αιτούντα.

Άρθρο 22

Εγγυήσεις για τους ανηλίκους

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές ενεργούν λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

2. Η αποφαινόμενη αρχή αξιολογεί το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346.

3. Η αποφαινόμενη αρχή δίνει σε ανήλικο τη δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης, μεταξύ άλλων και όταν η αίτηση έχει υποβληθεί εξ ονόματός του σύμφωνα με το άρθρο 32 και το άρθρο 33 παράγραφος 1, εκτός εάν κάτι τέτοιο δεν συνάδει με το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού. Στην περίπτωση αυτή, η αποφαινόμενη αρχή αιτιολογεί την απόφαση να μην δοθεί σε ανήλικο η δυνατότητα προσωπικής συνέντευξης.

Η προσωπική συνέντευξη ανήλικου διεξάγεται από πρόσωπο που έχει την κατάλληλη γνώση των δικαιωμάτων και των ειδικών αναγκών των ανήλικων. Διεξάγεται με τρόπο ευαίσθητο για το παιδί και κατάλληλο για το συγκεκριμένο πλαίσιο, που λαμβάνει υπόψη την ηλικία και την ωριμότητα του παιδιού.

4. Όταν ανήλικος συνοδεύεται, η προσωπική συνέντευξη διεξάγεται παρουσία ενήλικου υπεύθυνου για αυτόν είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους και, όταν έχει διοριστεί, παρουσία νομικού συμβούλου. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης, εφόσον είναι αναγκαίο και όταν αυτό είναι προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, να διεξάγουν την προσωπική συνέντευξη με τον εν λόγω ανήλικο παρουσία προσώπου με τις απαραίτητες δεξιότητες και εμπειρογνώσια. Για αιτιολογημένους λόγους, και μόνο όταν αυτό είναι προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να προβεί σε συνέντευξη με τον ανήλικο χωρίς την παρουσία υπεύθυνου ενήλικου, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζει πως ο ανήλικος επικουρείται κατά τη διάρκεια της συνέντευξης από πρόσωπο με τις απαραίτητες δεξιότητες και εμπειρογνώσια προκειμένου να διαφυλαχθεί το βέλτιστο συμφέρον του.

5. Η απόφαση επί της αίτησης ανήλικου συντάσσεται από το αρμόδιο προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής. Το εν λόγω αρμόδιο προσωπικό διαθέτει την απαραίτητη γνώση και έχει λάβει την κατάλληλη κατάρτιση σχετικά με τα δικαιώματα και τις ειδικές ανάγκες των ανήλικων.

Άρθρο 23

Ειδικές εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανήλικους

1. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι εκπροσωπούνται και λαμβάνουν βοήθεια κατά τρόπο ώστε να μπορούν να απολαύουν των δικαιωμάτων και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351, την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346 και τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1358.

2. Όταν υποβάλλεται αίτηση από πρόσωπο το οποίο ισχυρίζεται ότι είναι ανήλικο ή σε σχέση με το οποίο υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι είναι ανήλικο, το οποίο είναι ασυνόδευτο, οι αρμόδιες αρχές:

α) ορίζουν το συντομότερο δυνατόν, και σε κάθε περίπτωση εγκαίρως για τους σκοπούς της παραγράφου 6 και, κατά περίπτωση, της παραγράφου 7, πρόσωπο που διαθέτει τις απαραίτητες δεξιότητες και εμπειρογνώσια για να συνδράμει προσωρινά τον ανήλικο προκειμένου να διαφυλαχθούν το βέλτιστο συμφέρον και η γενική ευημερία του, γεγονός που επιτρέπει στον ανήλικο να απολαύει των δικαιωμάτων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και, κατά περίπτωση, για να ενεργεί ως εκπρόσωπος έως ότου διοριστεί εκπρόσωπος·

β) διορίζουν εκπρόσωπο το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο 15 εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Ο εκπρόσωπος και το πρόσωπο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου μπορεί να ταυτίζονται με το πρόσωπο που προβλέπεται στο άρθρο 27 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346. Συναντάται με τον ασυνόδευτο ανήλικο και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις του ίδιου του ανήλικου σχετικά με τις ανάγκες του, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητα του ανήλικου.

Όταν η αρμόδια αρχή έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αιτών που ισχυρίζεται ότι είναι ανήλικος είναι χωρίς καμία αμφιβολία άνω των 18 ετών, δεν χρειάζεται να διορίσει εκπρόσωπο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

Τα καθήκοντα του εκπροσώπου ή του προσώπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου παύουν όταν οι αρμόδιες αρχές, μετά την εκτίμηση της ηλικίας που αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1, δεν θεωρούν ότι ο αιτών είναι ανήλικος ή θεωρούν ότι ο αιτών δεν είναι ανήλικος ή όταν ο αιτών δεν είναι πλέον ασυνόδευτος ανήλικος.

3. Σε περίπτωση υποβολής δυσανάλογα μεγάλου αριθμού αιτήσεων από ασυνόδευτους ανήλικους ή σε άλλες εξαιρετικές περιπτώσεις, η προθεσμία για τον διορισμό εκπροσώπου βάσει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) μπορεί να παραταθεί κατά δέκα εργάσιμες ημέρες, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 τρίτο εδάφιο.

4. Όταν οργάνωση ορίζεται βάσει της παραγράφου 2, διορίζει φυσικό πρόσωπο για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο όσον αφορά τον ασυνόδευτο ανήλικο.

5. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει άμεσα:

α) τον ασυνόδευτο ανήλικο, με φιλικό προς το παιδί τρόπο και σε γλώσσα που μπορεί να κατανοήσει, σχετικά με τον ορισμό του προσώπου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και του εκπροσώπου του και σχετικά με τον τρόπο υποβολής καταγγελίας κατά του προσώπου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) ή β), εμπιστευτικά και με ασφάλεια.

β) την αποφαινόμενη αρχή και την αρχή που είναι αρμόδια για την καταχώριση της αίτησης, κατά περίπτωση, ότι έχει διοριστεί εκπρόσωπος για τον ασυνόδευτο ανήλικο· και

γ) το πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και τον εκπρόσωπο για τα σχετικά γεγονότα, τα διαδικαστικά βήματα και τις προθεσμίες που αφορούν την αίτηση του ασυνόδευτου ανήλικου.

Ο εκπρόσωπος και το πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), έχει πρόσβαση στο περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων στον φάκελο του ανήλικου, συμπεριλαμβανομένου του ειδικού πληροφοριακού υλικού για ασυνόδευτους ανήλικους.

6. Το πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) συναντάται με τον ασυνόδευτο ανήλικο και εκτελεί, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα καθήκοντα, κατά περίπτωση μαζί με τον νομικό σύμβουλο:

α) παρέχει στον ασυνόδευτο ανήλικο συναφείς πληροφορίες σε σχέση με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·

β) κατά περίπτωση, συνδράμει τον ασυνόδευτο ανήλικο σε σχέση με τη διαδικασία εκτίμησης της ηλικίας που αναφέρεται στο άρθρο 25·

γ) κατά περίπτωση, παρέχει στον ασυνόδευτο ανήλικο τις συναφείς πληροφορίες και τον συνδράμει σε σχέση με τις διαδικασίες που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΕ) 2024/1351 και (ΕΕ) 2024/1358.

7. Για όσο διάστημα δεν έχει διοριστεί εκπρόσωπος, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν το πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), να συνδράμει τον ανήλικο κατά την καταχώριση και την κατάθεση της αίτησης ή να καταθέσει την αίτηση εξ ονόματος του ανήλικου σύμφωνα με το άρθρο 33.

8. Ο εκπρόσωπος συναντάται με τον ασυνόδευτο ανήλικο και εκτελεί, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα καθήκοντα, κατά περίπτωση, μαζί με τον νομικό σύμβουλο:

α) κατά περίπτωση, παρέχει στον ασυνόδευτο ανήλικο συναφείς πληροφορίες σε σχέση με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·

β) κατά περίπτωση, βοηθά με τη διαδικασία εκτίμησης της ηλικίας που αναφέρεται στο άρθρο 25·

γ) κατά περίπτωση, τον βοηθά στην καταχώριση της αίτησης·

δ) κατά περίπτωση, συνδράμει στην κατάθεση της αίτησης ή καταθέτει την αίτηση εξ ονόματος του ασυνόδευτου ανήλικου σύμφωνα με το άρθρο 33·

ε) κατά περίπτωση, συνδράμει στην προετοιμασία της προσωπικής συνέντευξης και παρίσταται σ' αυτήν και ενημερώνει τον ασυνόδευτο ανήλικο σχετικά με τον σκοπό και τις πιθανές συνέπειες της προσωπικής συνέντευξης και σχετικά με τον τρόπο προετοιμασίας για την εν λόγω συνέντευξη·

στ) κατά περίπτωση, παρέχει στον ασυνόδευτο ανήλικο τις συναφείς πληροφορίες και συνδράμει τον ασυνόδευτο ανήλικο σε σχέση με τις διαδικασίες που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΕ) 2024/1351 και (ΕΕ) 2024/1358.

Κατά την προσωπική συνέντευξη, ο εκπρόσωπος και ο νομικός σύμβουλος έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν ερωτήσεις ή να διατυπώσουν παρατηρήσεις εντός του πλαισίου που καθορίζει το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη.

Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να απαιτεί την παρουσία του ασυνόδευτου ανήλικου κατά την προσωπική συνέντευξη, ακόμη και αν είναι παρών ο εκπρόσωπος ή ο νομικός σύμβουλος.

9. Ο εκπρόσωπος εκτελεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με την αρχή του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού και διαθέτει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, κατάρτιση και εμπειρογνώσια. Οι εκπρόσωποι λαμβάνουν τακτική κατάρτιση για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και έχουν λευκό ποινικό μητρώο, ιδίως όσον αφορά οποιεσδήποτε αξιόποινες πράξεις ή αδικήματα που σχετίζονται με παιδιά.

Αλλαγή εκπροσώπου γίνεται μόνο εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι τα καθήκοντα του εν λόγω εκπροσώπου ή προσώπου δεν έχουν εκτελεστεί κατά τρόπο επαρκή. Οργανώσεις ή φυσικά πρόσωπα των οποίων τα συμφέροντα συγκρούονται ή θα μπορούσαν δυνητικώς να συγκρούονται με εκείνα του ασυνόδευτου ανήλικου δεν διορίζονται ως εκπρόσωποι.

10. Οι αρμόδιες αρχές ορίζουν φυσικό πρόσωπο ως εκπρόσωπο ή πρόσωπο κατάλληλο να ενεργεί προσωρινά ως εκπρόσωπος για αναλογικό και περιορισμένο αριθμό ασυνόδευτων ανηλίκων, και υπό κανονικές συνθήκες, δεν έχει την ευθύνη για πάνω από 30 ασυνόδευτους ανηλίκους ταυτόχρονα, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά του αποτελεσματικά.

Σε περίπτωση υποβολής δυσανάλογα μεγάλου αριθμού αιτήσεων από ασυνόδευτους ανηλίκους ή σε άλλες εξαιρετικές περιπτώσεις, ο αριθμός των ασυνόδευτων ανηλίκων ανά εκπρόσωπο μπορεί να αυξηθεί μέχρι μέγιστο αριθμό 50 ασυνόδευτων ανηλίκων.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την παρουσία διοικητικών ή δικαστικών αρχών ή άλλων οντοτήτων υπεύθυνων να εποπτεύουν, σε τακτική βάση, την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων από τους εκπροσώπους και ότι το πρόσωπο που έχει οριστεί δυνάμει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), μεταξύ άλλων εξετάζοντας τα ποινικά μητρώα των διορισμένων εκπροσώπων και των ορισμένων προσώπων ανά τακτά διαστήματα προκειμένου να εντοπίζονται δυνητικές ασυμβατότητες με τον ρόλο τους. Οι εν λόγω διοικητικές ή δικαστικές αρχές ή άλλες οντότητες εξετάζουν τις καταγγελίες που κατατίθενται από ασυνόδευτους ανηλίκους κατά των διορισμένων εκπροσώπων ή των προσώπων που ορίζονται δυνάμει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α).

ΤΜΗΜΑ V

Ιατρική εξέταση και εκτίμηση της ηλικίας

Άρθρο 24

Ιατρική εξέταση

1. Όταν η αποφαινόμενη αρχή το θεωρεί σκόπιμο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας, ζητά, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αιτούντος, ιατρική εξέταση του αιτούντος όσον αφορά ενδείξεις και συμπτώματα που ενδεχομένως υποδηλώνουν ότι ο αιτών έχει υπάρξει θύμα δίωξης ή σοβαρής βλάβης στο παρελθόν και να πληροφορείται τα σχετικά αποτελέσματα.

2. Στην περίπτωση ανηλίκου, η ιατρική εξέταση διενεργείται μόνον εφόσον συναινεί ο γονέας, ο υπεύθυνος για αυτόν ενήλικος είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους, ο εκπρόσωπος ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, ο αιτών.

Η ιατρική εξέταση είναι δωρεάν για τον αιτούντα και καλύπτεται από δημόσια κονδύλια.

Κατά περίπτωση, οι υγειονομικοί έλεγχοι και έλεγχοι ευαλωτότητας που αναφέρονται στο {άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356 μπορούν να ληφθούν υπόψη για την ιατρική εξέταση που αναφέρεται στο παρόν άρθρο.}

3. Όταν δεν διενεργείται ιατρική εξέταση σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αποφαινόμενη αρχή ενημερώνει τον αιτούντα ότι μπορεί, με δική του πρωτοβουλία και δικά του έξοδα, να μεριμνήσει για τη διενέργεια ιατρικής εξέτασης όσον αφορά ενδείξεις και συμπτώματα που ενδεχομένως υποδηλώνουν ότι ο αιτών έχει υπάρξει θύμα δίωξης ή σοβαρής βλάβης στο παρελθόν.

4. Τα αποτελέσματα των ιατρικών εξετάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 ή 3 υποβάλλονται στην αποφαινόμενη αρχή και στον αιτούντα το συντομότερο δυνατόν και αξιολογούνται από την αποφαινόμενη αρχή μαζί με τα λοιπά στοιχεία της αίτησης.

5. Η ιατρική εξέταση είναι όσο το δυνατόν λιγότερο επεμβατική και εκτελείται μόνο από ειδικευμένους επαγγελματίες υγείας. Εκτελείται κατά τρόπο που σέβεται την αξιοπρέπεια του ατόμου.

6. Η άρνηση του αιτούντος να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση ή η απόφασή του να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση με δική του πρωτοβουλία, όταν η εξέταση δεν πραγματοποιείται εντός κατάλληλου χρονικού διαστήματος, λαμβανομένης υπόψη της διαθεσιμότητας των ραντεβού για ιατρικές εξετάσεις στο υπεύθυνο κράτος μέλος, δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 25

Εκτίμηση ηλικίας ανηλίκων

1. Όταν, ως αποτέλεσμα δηλώσεων του αιτούντος, διαθέσιμων αποδεικτικών εγγράφων ή άλλων σχετικών ενδείξεων, υπάρχουν αμφιβολίες ως προς το αν ο αιτών είναι ανήλικος, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να διεξάγει πολυεπιστημονική εκτίμηση, συμπεριλαμβανομένης της ψυχολογικής εξέτασης, η οποία διενεργείται από ειδικευμένους επαγγελματίες, για να προσδιορίσει την

ηλικία του αιτούντος στο πλαίσιο της μιας αίτησης. Η εκτίμηση της ηλικίας δεν βασίζεται αποκλειστικά στη σωματική εμφάνιση ή συμπεριφορά του αιτούντος. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της ηλικίας, έγγραφα που είναι διαθέσιμα θεωρούνται αυθεντικά, εκτός εάν υπάρχουν αποδείξεις περί του αντιθέτου, και οι δηλώσεις ανήλικων λαμβάνονται υπόψη.

2. Όταν εξακολουθούν να υπάρχουν αμφιβολίες για την ηλικία του αιτούντος σε συνέχεια της πολυεπιστημονικής εκτίμησης, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ιατρικές εξετάσεις ως μέτρο έσχατης ανάγκης για τον προσδιορισμό της ηλικίας του αιτούντος στο πλαίσιο της εξέτασης της αίτησης. Όταν το αποτέλεσμα της εκτίμησης της ηλικίας που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο δεν είναι οριστικό όσον αφορά την ηλικία του αιτούντος ή περιλαμβάνει εύρος ηλικίας κάτω των 18 ετών, τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο αιτών είναι ανήλικος.

3. Κάθε ιατρική εξέταση που διενεργείται για τους σκοπούς της παραγράφου 2 είναι όσο το δυνατόν λιγότερο επεμβατική και διενεργείται με πλήρη σεβασμό στην αξιοπρέπεια του ατόμου. Διενεργείται από επαγγελματία της υγείας με εμπειρία και εμπειρογνώσια στην εκτίμηση ηλικίας.

Όταν εφαρμόζεται η παρούσα παράγραφος, τα αποτελέσματα της ιατρικής εξέτασης και της πολυεπιστημονικής εκτίμησης αναλύονται μαζί, επιτρέποντας κατ' αυτόν τον τρόπο το πλέον αξιόπιστο δυνατό αποτέλεσμα.

4. Όταν για την εκτίμηση της ηλικίας αιτούντος γίνεται χρήση ιατρικών εξετάσεων, η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι οι αιτούντες, οι γονείς τους, ο υπεύθυνος ενήλικος για αυτόν είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους, οι εκπρόσωποί τους ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) έχουν ενημερωθεί, πριν από την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, και σε γλώσσα την οποία κατανοούν και με τρόπο φιλικό προς τα παιδιά και κατάλληλο για την ηλικία τους, για την πιθανότητα η ηλικία τους να εκτιμηθεί μέσω ιατρικής εξέτασης. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο εξέτασης, σχετικά με τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των αποτελεσμάτων της ιατρικής εξέτασης στην εξέταση της αίτησης, και σχετικά με τη δυνατότητα και τον αντίκτυπο της από πλευράς του αιτούντος άρνησης υποβολής σε ιατρική εξέταση. Όλα τα σχετικά με την ιατρική εξέταση έγγραφα περιλαμβάνονται στον φάκελο του αιτούντος.

5. Ιατρική εξέταση για την εκτίμηση της ηλικίας του αιτούντος διενεργείται μόνο όταν συναινούν οι αιτούντες, οι γονείς τους, ο υπεύθυνος ενήλικος που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, οι εκπρόσωποί τους ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α), αφού πρώτα λάβουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

6. Η άρνηση από τους αιτούντες, τους γονείς τους, τον υπεύθυνο ενήλικο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, τον εκπρόσωπό τους ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) να διενεργηθεί ιατρική εξέταση με σκοπό την εκτίμηση της ηλικίας δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Η άρνηση αυτή μπορεί να θεωρηθεί μόνον μαχητό τεκμήριο ότι ο αιτών δεν είναι ανήλικος.

7. Κράτος μέλος μπορεί να αναγνωρίζει αποφάσεις εκτίμησης της ηλικίας που λαμβάνονται από άλλα κράτη μέλη όταν οι εκτιμήσεις της ηλικίας διενεργήθηκαν σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ I

Πρόσβαση στη διαδικασία

Άρθρο 26

Υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας

1. Η αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρείται ότι έχει υποβληθεί όταν υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, συμπεριλαμβανομένου ασυνόδευτου ανήλικου, εκφράζει αυτοπροσώπως σε αρμόδια αρχή όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 την επιθυμία να λάβει διεθνή προστασία από κράτος μέλος.

Σε περίπτωση που οι υπάλληλοι της αρμόδιας αρχής έχουν αμφιβολίες ως προς το εάν μια συγκεκριμένη δήλωση δύναται να θεωρηθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, το συγκεκριμένο πρόσωπο ερωτάται ρητώς αν επιθυμεί να λάβει διεθνή προστασία.

2. Οι αρχές που είναι αρμόδιες για τις εγκαταστάσεις υποδοχής σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346 ενημερώνονται, εφόσον απαιτείται, για την υποβολή αίτησης. Για τους υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στον έλεγχο διαλογής που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να εφαρμόσουν την παρούσα παράγραφο μετά τη λήξη του ελέγχου διαλογής.

Άρθρο 27

Καταχώριση αιτήσεων διεθνούς προστασίας

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων συλλογής και μεταβίβασης δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1358, οι αρχές που είναι αρμόδιες για την καταχώριση αιτήσεων, οι αρχές άλλου κράτους μέλους που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού ή οι εμπειρογνώμονες που αποστέλλονται από τον Οργανισμό για το Άσυλο οι οποίοι τις συνδράμουν στο εν λόγω καθήκον καταχωρίζουν αίτηση χωρίς καθυστέρηση και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο πέντε ημέρες από την υποβολή της. Για τον σκοπό αυτό, καταχωρίζουν τις ακόλουθες πληροφορίες οι οποίες μπορούν να προέρχονται από το έντυπο ελέγχου διαλογής που αναφέρεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356:

- α) όνομα του αιτούντος, ημερομηνία και τόπο γέννησης, φύλο, ιθαγένειες ή το γεγονός ότι ο αιτών είναι ανιθαγενής, μέλη της οικογένειας όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 και, στην περίπτωση ανηλίκων, αδέρφια ή συγγενείς, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο η) του εν λόγω κανονισμού που βρίσκονται σε κράτος μέλος, κατά περίπτωση, και άλλα προσωπικά στοιχεία του αιτούντος σχετικά με τη διαδικασία διεθνούς προστασίας και τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους·
- β) εφόσον είναι διαθέσιμα, το είδος, τον αριθμό και την περίοδο ισχύος οποιουδήποτε εγγράφου ταυτότητας ή ταξιδιωτικού εγγράφου του αιτούντος και τη χώρα που εξέδωσε το εν λόγω έγγραφο και άλλα έγγραφα που παρείχε ο αιτών τα οποία η αρμόδια αρχή θεωρεί συναφή για τους σκοπούς της ταυτοποίησής του, για τη διαδικασία διεθνούς προστασίας και για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους·
- γ) την ημερομηνία της αίτησης, τον τόπο υποβολής της αίτησης και την αρχή έναντι της οποίας υποβλήθηκε η αίτηση·
- δ) την τοποθεσία στην οποία βρίσκεται ο αιτών ή τον τόπο διαμονής ή τη διεύθυνση του αιτούντος και, εφόσον υφίστανται, αριθμό τηλεφώνου και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για επικοινωνία με τον αιτούντα.

Όταν τα δεδομένα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου έχουν ήδη αποκτηθεί από άλλα κράτη μέλη πριν από την υποβολή της αίτησης, δεν ζητούνται εκ νέου.

2. Όταν ένα άτομο ισχυρίζεται ότι δεν έχει ιθαγένεια, το γεγονός καταχωρίζεται με σαφήνεια εν όψει του προσδιορισμού του εάν είναι ανιθαγενής.

3. Όταν υποβάλλεται αίτηση έναντι αρχής στην οποία έχει ανατεθεί το καθήκον παραλαβής αιτήσεων διεθνούς προστασίας η οποία δεν είναι υπεύθυνη για την καταχώριση αιτήσεων, η εν λόγω αρχή ενημερώνει την αρχή που είναι υπεύθυνη για την καταχώριση των αιτήσεων χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη στιγμή υποβολής της αίτησης. Η αρχή που είναι υπεύθυνη για την καταχώριση των αιτήσεων καταχωρίζει την αίτηση το συντομότερο δυνατόν και όχι αργότερα από πέντε ημέρες από τη στιγμή που έλαβε τις πληροφορίες.

4. Όταν οι πληροφορίες συλλέγονται από την αποφαινόμενη αρχή ή από άλλη αρχή που τη συνδράμει για τον σκοπό της εξέτασης της αίτησης, μπορούν επίσης να συλλεχθούν την ώρα της καταχώρισης επιπρόσθετα δεδομένα που είναι απαραίτητα για την εξέταση της αίτησης.

5. Όταν υποβάλλεται αίτηση εντός της ίδιας χρονικής περιόδου από δυσανάλογα μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, καθιστώντας έτσι πρακτικώς αδύνατη την καταχώριση των αιτήσεων εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3, η αίτηση καταχωρίζεται όχι αργότερα από 15 ημέρες από την υποβολή της.

6. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα του αιτούντος να παρουσιάζει νέα στοιχεία προς υποστήριξη της αίτησης, σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης, όταν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και δ) και στην παράγραφο 2 είναι ήδη διαθέσιμες στην αρμόδια αρχή, η αρμόδια αρχή ή οι αρχές ή οι εμπειρογνώμονες που συνεργάζονται μαζί της δύνανται να μην συλλέξουν τα εν λόγω στοιχεία.

7. Για τους υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στον έλεγχο διαλογής που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356, οι παράγραφοι 1 έως 6 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο μετά τη λήξη του ελέγχου διαλογής.

Άρθρο 28

Κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας

1. Ο αιτών καταθέτει την αίτηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός είκοσι μίας ημερών από την καταχώριση της αίτησης, εκτός αν εφαρμόζεται η παράγραφος 6 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι του παρέχεται πραγματική δυνατότητα να το πράξει σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Όταν η αίτηση δεν κατατίθεται στην αποφαινόμενη αρχή, η αρμόδια αρχή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αποφαινόμενη αρχή ότι έχει κατατεθεί αίτηση.

2. Μετά από μεταφορά με βάση το άρθρο 46 του κανονισμού 2024/1351, ο αιτών καταθέτει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές του υπεύθυνου κράτους μέλους το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός είκοσι μίας ημερών από τη στιγμή που ο αιτών παρουσιάζεται στις αρμόδιες αρχές του υπεύθυνου κράτους μέλους.

3. Η αίτηση κατατίθεται αυτοπροσώπως σε καθορισμένη ημερομηνία και τόπο και, εφόσον κοινοποιείται, καθορισμένο χρόνο. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα για την ημερομηνία και τον τόπο. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ενημερώνουν τον αιτούντα για τον χρόνο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο ότι η αίτηση θεωρείται ότι έχει κατατεθεί αυτοπροσώπως όταν η αρμόδια αρχή επαληθεύει ότι ο αιτών είναι φυσικώς παρών στο έδαφος του κράτους μέλους κατά τη στιγμή της καταχώρισης ή της κατάθεσης της αίτησης.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο τη δυνατότητα του αιτούντος να καταθέτει αίτηση μέσω εντύπου, ακόμη και όταν δεν είναι σε θέση να εμφανιστεί αυτοπροσώπως λόγω συνεχιζόμενων σοβαρών περιστάσεων που εκφεύγουν του ελέγχου του, όπως φυλάκιση ή μακροχρόνια νοσηλεία. Η αίτηση θεωρείται ότι έχει κατατεθεί εφόσον ο αιτών υποβάλει το έντυπο εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 και εφόσον η αρμόδια αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρούσας παραγράφου. Στις περιπτώσεις αυτές, η προθεσμία για την εξέταση της αίτησης αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία παραλαβής του εντύπου από την αρμόδια αρχή.

5. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3, όταν υποβάλλεται αίτηση διεθνούς προστασίας εντός της ίδιας χρονικής περιόδου από δυσανάλογα μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, καθιστώντας πρακτικώς αδύνατο τον ορισμό συνάντησης με κάθε αιτούντα εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1, ορίζεται συνάντηση με τον αιτούντα ώστε να καταθέσει την αίτησή του σε ημερομηνία το αργότερο έως δύο μήνες από την ημερομηνία καταχώρισης της αίτησης.

6. Κατά την κατάθεση της αίτησης, οι αιτούντες υποχρεούνται να υποβάλλουν το συντομότερο δυνατόν όλα τα στοιχεία και τα έγγραφα που έχουν στη διάθεσή τους τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, και τα οποία απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής τους. Μετά την κατάθεση της αίτησής τους, ιδίως κατά την προσωπική τους συνέντευξη, επιτρέπεται στους αιτούντες να υποβάλουν τυχόν επιπρόσθετα στοιχεία συναφή με την εξέτασή της, έως ότου ληφθεί απόφαση επί της αίτησης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ημερομηνία εντός του εν λόγω χρονικού διαστήματος για την υποβολή αυτών των επιπρόσθετων στοιχείων με την οποία ο αιτών καταβάλλει προσπάθειες να συμμορφωθεί.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να οργανώνουν την πρόσβαση στη διαδικασία κατά τρόπο ώστε η υποβολή, η καταχώριση και η κατάθεση να πραγματοποιούνται ταυτόχρονα. Σε τέτοιες περιπτώσεις τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλοι οι αιτούντες απολαύουν των εγγυήσεων που παρέχει το άρθρο 8 παράγραφοι 2 έως 6. Όταν η υποβολή, η καταχώριση και η κατάθεση πραγματοποιείται ταυτόχρονα, επιτρέπεται στους αιτούντες να υποβάλουν όλα τα στοιχεία και τα έγγραφα που έχουν στη διάθεσή τους και αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 τα οποία χρειάζονται για την τεκμηρίωση της αίτησής τους κατά τη διάρκεια της προσωπικής τους συνέντευξης.

Επιπλέον, επιτρέπεται στους αιτούντες να υποβάλουν τυχόν επιπρόσθετα στοιχεία συναφή με την εξέταση της αίτησής τους, έως ότου ληφθεί απόφαση επί της αίτησης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ημερομηνία εντός του εν λόγω χρονικού διαστήματος για την υποβολή αυτών των επιπρόσθετων στοιχείων με την οποία ο αιτών καταβάλλει προσπάθειες να συμμορφωθεί.

Άρθρο 29

Έγγραφα που παρέχονται στον αιτούντα

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου υποβάλλεται αίτηση διεθνούς προστασίας, κατά την καταχώριση της αίτησης παρέχουν στον αιτούντα έγγραφο με το όνομά του όπου αναγράφεται ότι έχει υποβληθεί και καταχωριστεί αίτηση. Το εν λόγω έγγραφο ισχύει έως την έκδοση του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

Μετά από μεταφορά με βάση το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, όταν ο αιτών παρουσιάζεται στις αρμόδιες αρχές του υπεύθυνου κράτους μέλους, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές παρέχουν στον αιτούντα έγγραφο με το όνομά του όπου αναγράφεται ότι έχει υποβληθεί και καταχωριστεί αίτηση και ότι το άτομο αυτό έχει μεταφερθεί. Το εν λόγω έγγραφο παραμένει σε ισχύ έως την έκδοση του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

2. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν χρειάζεται να παρασχεθεί εάν είναι δυνατή η έκδοση του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 κατά τον χρόνο της καταχώρισης.

3. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανακαλείται κατά την έκδοση του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο κατατίθεται η αίτηση βάσει του άρθρου 28 παράγραφοι 1 και 2 εκδίδουν, το συντομότερο δυνατόν μετά την κατάθεση της αίτησης, έγγραφο το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία επικαιροποιούνται όπως αρμόζει:

α) το όνομα του αιτούντος, ημερομηνία και τόπος γέννησης, φύλο και ιθαγένειες ή, κατά περίπτωση, ένδειξη ότι ο αιτών είναι ανιθαγενής, εικόνα προσώπου του αιτούντος και την υπογραφή του αιτούντος·

β) την αρχή έκδοσης, την ημερομηνία και τον τόπο έκδοσης και τη διάρκεια ισχύος του εγγράφου·

γ) το καθεστώς του ατόμου ως αιτούντος·

δ) δήλωση ότι ο αιτών έχει το δικαίωμα να παραμείνει στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους για τον σκοπό της εξέτασης της αίτησης και προσδιορίζοντας αν ο αιτών έχει τη δυνατότητα ελεύθερης μετακίνησης στο σύνολο ή μέρος του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους·

ε) δήλωση ότι το έγγραφο δεν είναι ταξιδιωτικό έγγραφο και ότι ο αιτών δεν επιτρέπεται να ταξιδέψει χωρίς άδεια σε άλλα κράτη μέλη.

5. Η έκδοση των εγγράφων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν είναι απαραίτητη όταν και για όσο διάστημα ο αιτών τελεί υπό κράτηση ή φυλάκιση.

Με την αποφυλάκιση παρέχεται στον αιτούντα το έγγραφο που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 4. Όταν παρέχεται στον αιτούντα το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με την αποφυλάκιση, ο αιτών λαμβάνει το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 το συντομότερο δυνατόν.

6. Στην περίπτωση ασυνόδευτων ανηλίκων, τα έγγραφα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο που εκδίδονται για έναν από τους γονείς του αιτούντος ή τον υπεύθυνο για αυτόν ενήλικα είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του οικείου κράτους μέλους μπορούν επίσης να καλύπτουν τον ανήλικο, κατά περίπτωση.

7. Τα έγγραφα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν είναι απαραίτητα να αποτελούν απόδειξη ταυτότητας, αλλά θεωρούνται επαρκή μέσα για την ταυτοποίηση των αιτούντων έναντι των εθνικών αρχών και για να έχουν πρόσβαση στα δικαιώματά τους καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διεθνούς προστασίας.

8. Το έγγραφο που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 4 αναγράφει την ημερομηνία καταχώρισης του αιτούντος.

9. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ισχύει για περίοδο έως δώδεκα μηνών ή έως ότου ο αιτών μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος με βάση τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351. Όταν το εν λόγω έγγραφο εκδίδεται από το υπεύθυνο κράτος μέλος, η ισχύς του εγγράφου ανανεώνεται ώστε να καλύπτει την περίοδο κατά την οποία ο αιτών έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του. Η περίοδος ισχύος του εγγράφου δεν συνιστά δικαίωμα παραμονής όταν το εν λόγω δικαίωμα έχει πάψει ή έχει ανασταλεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 30

Πρόσβαση στη διαδικασία σε εγκαταστάσεις κράτησης και σημεία διέλευσης των συνόρων

1. Όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς οι οποίοι κρατούνται σε κέντρα κράτησης ή βρίσκονται σε σημεία διέλευσης συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα, ενδεχομένως επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, οι αρμόδιες αρχές του άρθρου 4 τους παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να το πράξουν.

2. Όταν ο αιτών υποβάλλει αίτηση σε μία εγκατάσταση κράτησης, σε μία φυλακή ή σε ένα σημείο διέλευσης των συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα, οι αρμόδιες αρχές βάσει του άρθρου 4 μεριμνούν για τις υπηρεσίες διερμηνείας στον βαθμό που απαιτείται για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία διεθνούς προστασίας.

3. Οργανώσεις και πρόσωπα που επιτρέπεται βάσει του εθνικού δικαίου να παρέχουν συμβουλές και καθοδήγηση έχουν πραγματική πρόσβαση σε αιτούντες που κρατούνται σε εγκαταστάσεις κράτησης ή βρίσκονται σε σημεία διέλευσης των συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα. Η εν λόγω πρόσβαση μπορεί να υπόκειται σε προηγούμενη συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη δύνανται να επιβάλλουν περιορισμούς στην πρόσβαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, δυνάμει του εθνικού δικαίου, όταν αυτοί είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση σημείου διέλευσης των συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, ή εγκατάστασης κράτησης, υπό τον όρο ότι η πρόσβαση δεν περιορίζεται υπερβολικά ούτε καθίσταται αδύνατη.

Άρθρο 31

Αιτήσεις εξ ονόματος ενηλίκων που χρήζουν συνδρομής για την άσκηση δικαιωπρακτικής ικανότητας

1. Στην περίπτωση ενηλίκου που χρήζει συνδρομής για την άσκηση δικαιωπρακτικής ικανότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο (ο «εξαρτώμενος ενήλικος»), ο ενήλικος που είναι υπεύθυνος για αυτόν, είτε βάσει νόμου είτε βάσει πρακτικής του οικείου κράτους μέλους, μπορεί να υποβάλει και να καταθέσει αίτηση εξ ονόματος του εξαρτώμενου ενηλίκου.

2. Ο εξαρτώμενος ενήλικος είναι παρών κατά την κατάθεση της αίτησης, εκτός εάν υπάρχουν δικαιολογημένοι λόγοι για τους οποίους δεν έχει την ικανότητα ή τη δυνατότητα να παραστεί ή, όταν σχετική δυνατότητα προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η αίτηση κατατίθεται μέσω εντύπου.

Άρθρο 32

Αιτήσεις εξ ονόματος ασυνόδευτων ανηλίκων

1. Συνοδευόμενος ανήλικος έχει το δικαίωμα να καταθέσει αίτηση αυτοτελώς, όταν έχει τη δικαιωπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Όταν ο συνοδευόμενος ανήλικος δεν έχει τη δικαιωπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, ο γονέας ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για τον ανήλικο, είτε βάσει νόμου είτε βάσει πρακτικής του οικείου κράτους μέλους, όπως νόμιμος κηδεμόνας ή υπηρεσίες προστασίας ανηλίκων, καταθέτει την αίτηση εξ ονόματος του ανηλίκου.

2. Στην περίπτωση συνοδευόμενου ανηλίκου, ο οποίος δεν έχει δικαιωπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους και ο οποίος είναι παρών τη στιγμή που ο γονέας ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για αυτόν είτε βάσει νόμου είτε βάσει πρακτικής του οικείου κράτους μέλους υποβάλλει ή καταθέτει την αίτηση διεθνούς προστασίας στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους, ιδίως εάν ο ανήλικος αυτός δεν διαθέτει άλλα νόμιμα μέσα διαμονής, στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους, η υποβολή και η κατάθεση αίτησης από γονέα ή άλλον ενήλικο υπεύθυνο για αυτόν είτε βάσει νόμου είτε βάσει πρακτικής του οικείου κράτους μέλους θεωρείται επίσης ότι είναι υποβολή και κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας εξ ονόματος του ανηλίκου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόσουν το πρώτο εδάφιο και στην περίπτωση συνοδευόμενου ανηλίκου που γεννιέται ή είναι παρών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

3. Όταν ο γονέας ή ο ενήλικος που είναι υπεύθυνος για τον συνοδευόμενο ανήλικο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 καταθέτει την αίτηση εξ ονόματος του ανηλίκου, ο ανήλικος είναι παρών για την κατάθεση της αίτησης, εκτός εάν υπάρχουν δικαιολογημένοι λόγοι για τους οποίους ο ανήλικος δεν έχει τη δυνατότητα ή την ικανότητα να είναι παρών ή, όταν η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η αίτηση εξ ονόματος του ανηλίκου κατατίθεται μέσω εντύπου.

Άρθρο 33

Αιτήσεις ασυνόδευτων ανηλίκων

1. Ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει το δικαίωμα να καταθέσει αίτηση αυτοτελώς εάν έχει τη δικαιωπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Για τον λόγο αυτό, ο ασυνόδευτος ανήλικος ενημερώνεται για την ηλικία που απαιτείται ώστε να έχει τη δικαιωπρακτική ικανότητα στο υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

του. Όταν ο ασυνόδευτος ανήλικος δεν έχει τη δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, εκπρόσωπος ή πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) καταθέτει την αίτηση εξ ονόματός του.

Το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται χωρίς να θίγεται το δικαίωμα ασυνόδευτων ανηλίκων σε νομική καθοδήγηση και σε νομική συνδρομή και εκπροσώπηση σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16.

2. Στην περίπτωση ασυνόδευτου ανηλίκου, ο οποίος δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, η αίτηση κατατίθεται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, λαμβάνοντας υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

3. Όταν ο εκπρόσωπος ασυνόδευτου ανηλίκου ή πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) καταθέτει την αίτηση εξ ονόματος του ανηλίκου, ο ανήλικος είναι παρών για την κατάθεση της αίτησης, εκτός εάν υπάρχουν δικαιολογημένοι λόγοι για τους οποίους ο ανήλικος δεν έχει τη δυνατότητα ή την ικανότητα να είναι παρών ή, όταν η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η αίτηση κατατίθεται μέσω εντύπου.

ΤΜΗΜΑ II

Διαδικασία εξέτασης

Άρθρο 34

Εξέταση των αιτήσεων

1. Η αποφαινόμενη αρχή εξετάζει τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας και λαμβάνει αποφάσεις επ' αυτών, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II.
2. Η αποφαινόμενη αρχή λαμβάνει αποφάσεις επί αιτήσεων διεθνούς προστασίας κατόπιν κατάλληλης εξέτασης ως προς το παραδεκτό και την ουσία της αίτησης. Η αποφαινόμενη αρχή εξετάζει τις αιτήσεις κατά τρόπο αντικειμενικό και αμερόληπτο, σε ατομική βάση. Για τους σκοπούς της εξέτασης αίτησης, η αποφαινόμενη αρχή λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα:
 - α) τις σχετικές δηλώσεις και τα έγγραφα που υποβάλλει ο αιτών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347·
 - β) συναφείς, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα καταγωγής του αιτούντος κατά τον χρόνο λήψης απόφασης επί της αίτησης, συμπεριλαμβανομένων των νόμων και των κανονισμών στη χώρα καταγωγής και του τρόπου εφαρμογής τους, που λαμβάνονται από σχετικές και διαθέσιμες εθνικές, ενωσιακές και διεθνείς πηγές, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων για τα δικαιώματα των παιδιών και, κατά περίπτωση, την κοινή ανάλυση για την κατάσταση σε συγκεκριμένες χώρες καταγωγής και τις κατευθυντήριες οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303·
 - γ) κατά την εφαρμογή των εννοιών της πρώτης χώρας ασύλου ή της ασφαλούς τρίτης χώρας, συναφείς, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στην τρίτη χώρα η οποία εξετάζεται ως πρώτη χώρα ασύλου ή ασφαλούς τρίτη χώρα κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης σχετικά με την αίτηση, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών και ανάλυσης για τις ασφαλείς τρίτες χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303·
 - δ) την ατομική κατάσταση και τις προσωπικές περιστάσεις του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων παραγόντων όπως το προσωπικό ιστορικό του αιτούντος, η ηλικία, το φύλο, η ταυτότητα φύλου και ο σεξουαλικός προσανατολισμός, ούτως ώστε να εκτιμηθεί αν, βάσει των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, οι πράξεις στις οποίες έχει εκτεθεί ή θα μπορούσε να εκτεθεί θα ισοδυναμούσαν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη·
 - ε) αν οι δραστηριότητες που άσκησε ο αιτών από τότε που εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του τέλεστηκαν από τον αιτούντα με αποκλειστικό ή κύριο σκοπό τη δημιουργία των απαραίτητων συνθηκών για την υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας, ούτως ώστε να εκτιμηθεί αν ο ενδιαφερόμενος θα εκτεθεί, συνεπεία των εν λόγω δραστηριοτήτων, σε δίωξη ή σοβαρή βλάβη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, σε περίπτωση επιστροφής του στην εν λόγω χώρα·
 - στ) αν θα ήταν εύλογο να αναμένεται ότι ο αιτών θα θέσει εαυτόν υπό την προστασία άλλης χώρας της οποίας θα μπορούσε να βεβαιώσει την ιθαγένεια·
 - ζ) υπό τον όρο ότι το κράτος ή παράγοντες του κράτους δεν είναι οι παράγοντες που εμπλέκονται σε δίωξη ή σοβαρή βλάβη, εάν ισχύει η εναλλακτική της διεθνούς προστασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

3. Το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις έχει την κατάλληλη γνώση και έχει λάβει κατάρτιση, μεταξύ άλλων τη σχετική κατάρτιση βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, ως προς τα συναφή πρότυπα που ισχύουν στον τομέα του δικαίου περί ασύλου και προσφύγων. Έχει τη δυνατότητα να ζητά συμβουλές, οποτεδήποτε απαιτείται, από εμπειρογνώμονες επί ειδικών ζητημάτων, όπως ιατρικών, πολιτιστικών ή θρησκευτικών ή ζητημάτων ψυχικής υγείας, και ζητημάτων που άπτονται των παιδιών ή του φύλου. Όταν απαιτείται, μπορεί να υποβάλει ερωτήματα στον Οργανισμό για το Άσυλο σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303.

4. Έγγραφα που αξιολογούνται από την αποφαινόμενη αρχή ως σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων μεταφράζονται, κατά περίπτωση, για την εν λόγω εξέταση.

Η μετάφραση των εν λόγω σχετικών εγγράφων ή μερών αυτών μπορεί να παρέχεται από άλλες οντότητες και να πληρώνεται από δημόσιους πόρους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Ο αιτών μπορεί, με δικά του έξοδα, να εξασφαλίσει τη μετάφραση άλλων εγγράφων. Για μεταγενέστερες αιτήσεις, ο αιτών μπορεί να καταστεί υπεύθυνος για τη μετάφραση εγγράφων.

5. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να δώσει προτεραιότητα στην εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας ιδίως, όταν:

α) θεωρεί ότι η αίτηση είναι πιθανόν να κριθεί βάσιμη·

β) ο αιτών έχει ειδικές ανάγκες υποδοχής κατά την έννοια του άρθρου 24 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346, ή χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων όπως αναφέρονται στα άρθρα 20 έως 23 του παρόντος κανονισμού, ιδίως σε περίπτωση που πρόκειται για ασυνόδευτο ανήλικο·

γ) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ο αιτών να θεωρηθεί επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους·

δ) η αίτηση αποτελεί μεταγενέστερη αίτηση·

ε) ο αιτών έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346, έχει συμμετάσχει στην πρόκληση δημόσιας όχλησης ή έχει επιδείξει εγκληματική συμπεριφορά.

Άρθρο 35

Διάρκεια της διαδικασίας εξέτασης

1. Η εξέταση για να καθοριστεί εάν μια αίτηση είναι απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ) και το άρθρο 38 παράγραφος 2 ολοκληρώνεται το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο έως δύο μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο ε), η αποφαινόμενη αρχή ολοκληρώνει την εξέταση εντός δέκα εργάσιμων ημερών.

Η αίτηση δεν θεωρείται παραδεκτή με μοναδικό κριτήριο το γεγονός ότι δεν έχει ληφθεί απόφαση επί του απαραδέκτου εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο και στην παράγραφο 2.

2. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να παρατείνει τις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο το πολύ κατά δύο μήνες, εφόσον:

α) δυσανάλογα μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών υποβάλλει εντός της ίδιας χρονικής περιόδου αίτηση διεθνούς προστασίας, καθιστώντας πρακτικώς αδύνατη την ολοκλήρωση της διαδικασίας περί παραδεκτού εντός των καθορισμένων προθεσμιών·

β) ανακύπτουν περίπλοκα πραγματικά ή νομικά ζητήματα·

γ) η καθυστέρηση μπορεί να αποδοθεί ξεκάθαρα και αποκλειστικά στη μη συμμόρφωση του αιτούντος με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 9.

3. Η αποφαινόμενη αρχή ολοκληρώνει την ταχεία διαδικασία εξέτασης το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης.

4. Η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε η διαδικασία εξέτασης επί της ουσίας, υπό τον όρο ότι δεν πρόκειται για ταχεία διαδικασία εξέτασης, να ολοκληρώνεται το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.

5. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να παρατείνει την προθεσμία των έξι μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 4 για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, όταν:

α) δυσανάλογα μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών υποβάλλει εντός της ίδιας χρονικής περιόδου αίτηση διεθνούς προστασίας, καθιστώντας πρακτικά αδύνατη την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών·

β) ανακύπτουν περίπλοκα πραγματικά ή νομικά ζητήματα·

γ) η καθυστέρηση μπορεί να αποδοθεί ξεκάθαρα και αποκλειστικά στη μη συμμόρφωση του αιτούντος με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 9.

6. Όταν η αίτηση υπόκειται σε διαδικασία μεταφοράς όπως ορίζεται στο άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, η προθεσμία της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 28 παραγράφος 2.

7. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αναβάλει την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης στην περίπτωση που δεν μπορεί εύλογα να αναμένεται να αποφασίσει εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στην παράγραφο 4 λόγω αβέβαιης κατάστασης στη χώρα καταγωγής η οποία αναμένεται να είναι πρόσκαιρη. Στις περιπτώσεις αυτές, η αποφαινόμενη αρχή:

α) επανεξετάζει την κατάσταση στην εν λόγω χώρα καταγωγής τουλάχιστον ανά τέσσερις μήνες·

β) εφόσον είναι διαθέσιμες, λαμβάνει υπόψη τις επανεξετάσεις που διενεργεί για την κατάσταση στην εν λόγω χώρα καταγωγής ο Οργανισμός για το Άσυλο·

γ) ενημερώνει τους συγκεκριμένους αιτούντες, σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή την οποία ευλόγως εικάζεται ότι κατανοούν και το συντομότερο δυνατόν, για τους λόγους της αναβολής.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τον Οργανισμό για το Άσυλο το συντομότερο δυνατόν για την αναβολή των διαδικασιών για την εν λόγω χώρα καταγωγής. Σε κάθε περίπτωση, η αποφαινόμενη αρχή ολοκληρώνει τη διαδικασία εξέτασης εντός 21 μηνών από την κατάθεση της αίτησης.

8. Τα κράτη μέλη καθορίζουν προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης σε περιπτώσεις που δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση της αποφαινόμενης αρχής και αναπέμψει την υπόθεση. Οι εν λόγω προθεσμίες είναι συντομότερες από τις προθεσμίες που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

ΤΜΗΜΑ III

Αποφάσεις επί των αιτήσεων

Άρθρο 36

Αποφάσεις επί των αιτήσεων

1. Η απόφαση επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας παρέχεται γραπτώς και κοινοποιείται στον αιτούντα το συντομότερο δυνατόν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Όταν ο αιτών εκπροσωπείται νομικά από εκπρόσωπο ή νομικό σύμβουλο, η αρμόδια αρχή μπορεί να γνωστοποιήσει την απόφαση στον εν λόγω εκπρόσωπο ή νομικό σύμβουλο αντί για τον αιτούντα.

2. Όταν η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη, ως αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, λόγω ρητής ανάκλησης ή λόγω σιωπηρής ανάκλησης, οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι της απόρριψης αναφέρονται στην απόφαση.

3. Ο αιτών ενημερώνεται γραπτώς για το αποτέλεσμα της απόφασης και για τον τρόπο προσβολής της απόφασης που απορρίπτει μια αίτηση ως απαράδεκτη, ως αβάσιμη ή ως προδήλως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, ή λόγω σιωπηρής ανάκλησης. Η εν λόγω ενημέρωση μπορεί να παρέχεται ως μέρος της απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Όταν ο αιτών δεν έχει τη συνδρομή από νομικό σύμβουλο, η εν λόγω ενημέρωση παρέχεται σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί ο αιτών.

4. Όταν ο αιτών επικουρείται από νομικό σύμβουλο ο οποίος εκπροσωπεί νομικά τον αιτούντα, η ενημέρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, μπορεί να παρέχεται αποκλειστικά στον εν λόγω νομικό σύμβουλο χωρίς να μεταφράζεται σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί ο αιτών. Σε τέτοια περίπτωση, το γεγονός της χορήγησης ή μη διεθνούς προστασίας κοινοποιείται προς ενημέρωση, γραπτώς, στον αιτούντα σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί, μαζί με γενικές πληροφορίες για τον τρόπο προσβολής της απόφασης.

5. Στην περίπτωση αιτήσεων εξ ονόματος ανηλίκων ή εξαρτώμενων ενηλίκων και όταν οι αιτήσεις βασίζονται όλες στην ίδια ακριβώς αιτιολογία με την αίτηση του υπεύθυνου ενηλίκου για τον εν λόγω ανήλικο ή εξαρτώμενο ενήλικο, η αποφαινόμενη αρχή μπορεί, κατόπιν ατομικής αξιολόγησης για κάθε αιτούντα, να λαμβάνει μία μόνο απόφαση που να καλύπτει όλους τους αιτούντες, εκτός εάν αυτό θα οδηγούσε σε αποκάλυψη της ιδιαίτερης κατάστασης αιτούντος που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντά του, ιδίως σε περιπτώσεις που εμπλέκονται βία με βάση το φύλο, εμπορία ανθρώπων, διώξεις σχετικές με το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου ή την ηλικία. Στις περιπτώσεις αυτές, εκδίδεται χωριστή απόφαση και κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 37

Απορριψη αίτησης και έκδοση απόφασης επιστροφής

Όταν μια αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη, αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη όσον αφορά τόσο το καθεστώς πρόσφυγα όσο και το καθεστώς επικουρικής προστασίας, ή λόγω ρητής ή σιωπηρής ανάκλησης, τα κράτη μέλη εκδίδουν απόφαση επιστροφής η οποία είναι σύμφωνη με την οδηγία 2008/115/EK και η οποία τηρεί την αρχή της μη επαναπροώθησης. Όταν έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επιστροφής ή άλλη απόφαση που επιβάλλει την υποχρέωση επιστροφής πριν από την υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας, δεν απαιτείται η απόφαση επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η απόφαση επιστροφής εκδίδεται ως μέρος της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση διεθνούς προστασίας, ή σε χωριστή πράξη. Όταν η απόφαση επιστροφής εκδίδεται ως χωριστή πράξη, εκδίδεται ταυτόχρονα και μαζί με την απόφαση που απορρίπτει την αίτηση διεθνούς προστασίας ή κατόπιν αυτής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 38

Απόφαση επί του παραδεκτού της αίτησης

1. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αξιολογεί το παραδεκτό μιας αίτησης, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II, και μπορεί να εξουσιοδοτείται βάσει του εθνικού δικαίου να απορρίπτει την αίτηση ως απαράδεκτη, εάν συντρέχει κάποιος από τους ακόλουθους λόγους:

- α) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται πρώτη χώρα ασύλου για τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 58, εκτός αν είναι σαφές ότι ο αιτών δεν θα τύχει εισδοχής ή επανεισδοχής στην εν λόγω χώρα·
- β) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 59, εκτός αν είναι σαφές ότι ο αιτών δεν θα τύχει εισδοχής ή επανεισδοχής στην εν λόγω χώρα·
- γ) κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος που εξετάζει την αίτηση χορήγησε διεθνή προστασία στον αιτούντα·
- δ) διεθνές ποινικό δικαστήριο έχει παράσχει ασφαλή μετεγκατάσταση για τον αιτούντα σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, ή αναλαμβάνει ανεπιφύλακτα μέτρα για τον σκοπό αυτό, εκτός εάν έχουν προκύψει νέες σχετικές περιστάσεις οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο ή σε περίπτωση που δεν υπήρχε νομική δυνατότητα να προβληθούν περιστάσεις σχετικές με τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα ενώπιον του εν λόγω διεθνούς ποινικού δικαστηρίου·
- ε) για τον συγκεκριμένο αιτούντα έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2008/115/EK και αυτός υπέβαλε την αίτησή του μόνο μετά από επτά εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία ο αιτών έλαβε την απόφαση επιστροφής, υπό την προϋπόθεση ότι είχε ενημερωθεί για τις συνέπειες της μη υποβολής αίτησης εντός της εν λόγω προθεσμίας και ότι δεν προέκυψαν νέα συναφή στοιχεία μετά τη λήξη της εν λόγω περιόδου.

2. Η αποφαινόμενη αρχή απορρίπτει αίτηση ως απαράδεκτη όταν η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση στην οποία δεν προέκυψαν ούτε προβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα συναφή στοιχεία όπως αναφέρονται στο άρθρο 55 παράγραφοι 3 και 5 σχετικά με την εξέταση του κατά πόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347 ή σχετικά με τον λόγο απαραδέκτου που εφαρμόστηκε προηγουμένως.

Άρθρο 39

Απόφαση επί της ουσίας της αίτησης

1. Μια αίτηση δεν εξετάζεται επί της ουσίας όταν:
 - α) άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351·
 - β) μια αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 38 ή·
 - γ) μια αίτηση ανακαλείται ρητά ή σιωπηρά, με την επιφύλαξη του άρθρου 40 παράγραφος 2 και του άρθρου 41 παράγραφος 5.
2. Κατά την εξέταση αίτησης επί της ουσίας, η αποφαινόμενη αρχή λαμβάνει απόφαση για το αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί πρόσφυγας και, εάν όχι, προσδιορίζει εάν ο αιτών έχει το δικαίωμα επικουρικής προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.
3. Η αποφαινόμενη αρχή απορρίπτει την αίτηση ως αβάσιμη, όταν διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.
4. Η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να εξουσιοδοτηθεί βάσει του εθνικού δικαίου να διαπιστώσει μια αβάσιμη αίτηση προδήλως αβάσιμη, εάν κατά τον χρόνο ολοκλήρωσης της εξέτασης ισχύει οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφοι 1 και 3.

Άρθρο 40

Ρητή ανάκληση αιτήσεων

1. Ο αιτών μπορεί, με δική του πρωτοβουλία και σε οποιαδήποτε στιγμή της διαδικασίας, να ανακαλέσει την αίτησή του. Η αίτηση ανακαλείται γραπτώς από τον αιτούντα αυτοπροσώπως ή παραδίδεται από τον νομικό του σύμβουλο που εκπροσωπεί νομικά τον αιτούντα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
2. Οι αρμόδιες αρχές, τη στιγμή της ανάκλησης της αίτησης, ενημερώνουν τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο γ) για όλες τις διαδικαστικές συνέπειες της εν λόγω ανάκλησης σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί.
3. Όταν η ρητή ανάκληση λάβει χώρα ενώπιον αρμόδιας αρχής άλλης από την αποφαινόμενη αρχή, η εν λόγω αρχή ενημερώνει την αποφαινόμενη αρχή για την ανάκληση. Η αποφαινόμενη αρχή εκδίδει απόφαση με την οποία δηλώνεται η ρητή ανάκληση της αίτησης. Η εν λόγω απόφαση είναι τελική και δεν υπόκειται σε προσφυγή, όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο V του παρόντος κανονισμού.
4. Όταν κατά το στάδιο ρητής ανάκλησης της αίτησης από τον αιτούντα η αποφαινόμενη αρχή έχει ήδη διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347, μπορεί ακόμη να λάβει απόφαση να απορρίψει την αίτηση ως αβάσιμη ή ως προδήλως αβάσιμη.

Άρθρο 41

Σιωπηρή ανάκληση αιτήσεων

1. Μια αίτηση θεωρείται σιωπηρά ανακληθείσα όταν:
 - α) ο αιτών, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν έχει υποβάλει την αίτησή του σύμφωνα με το άρθρο 28, παρά το γεγονός ότι είχε την ευκαιρία να το πράξει·
 - β) ο αιτών αρνείται να συνεργαστεί, μη παρέχοντας τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α) και β), ή μη παρέχοντας τα βιομετρικά δεδομένα του·
 - γ) ο αιτών αρνείται να παράσχει τη διεύθυνσή του, εφόσον διαθέτει, εκτός εάν παρέχεται στέγη από τις αρμόδιες αρχές·

- δ) ο αιτών, χωρίς δικαιολογημένη αιτία, δεν παρέστη σε προσωπική συνέντευξη παρόλο που ήταν υποχρεωμένος να το πράξει σύμφωνα με το άρθρο 13, ή χωρίς δικαιολογημένη αιτία, αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της συνέντευξης σε βαθμό που το αποτέλεσμα της συνέντευξης να μην επαρκεί για να ληφθεί απόφαση επί της ουσίας της αίτησης·
- ε) ο αιτών έχει επανειλημμένως παραλείψει να συμμορφωθεί με υποχρεώσεις δήλωσης στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 ή δεν παραμένει στη διάθεση των αρμόδιων διοικητικών ή δικαστικών αρχών, εκτός αν μπορεί να αποδείξει ότι η εν λόγω παράλειψη οφειλόταν σε ειδικές περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του·
- στ) ο αιτών κατέθεσε την αίτηση σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 και δεν παραμένει παρών στο εν λόγω κράτος μέλος εν αναμονή του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή της εφαρμογής της διαδικασίας μεταφοράς, κατά περίπτωση.
2. Όταν η αρχή που αξιολογεί εάν η αίτηση ανακαλείται σιωπηρά είναι αρμόδια αρχή διαφορετική από την αποφαινόμενη αρχή και η εν λόγω αρχή θεωρεί ότι η αίτηση πρέπει να θεωρηθεί ως σιωπηρά ανακληθείσα, η αρχή αυτή ενημερώνει σχετικά την αποφαινόμενη αρχή. Η αποφαινόμενη αρχή εκδίδει απόφαση με την οποία δηλώνει ότι η αίτηση ανακλήθηκε σιωπηρά.
3. Όταν ο αιτών είναι παρών, η αρμόδια αρχή, τον ενημερώνει κατά τη στιγμή της ανάκλησης, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο γ), για όλες τις διαδικαστικές συνέπειες της ανάκλησης σε γλώσσα που κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί.
4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία ώστε να δώσει στον αιτούντα τη δυνατότητα να αιτιολογήσει ή να διορθώσει παραλείψεις ή ενέργειες κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 προτού ληφθεί απόφαση με την οποία κηρύσσεται η αίτηση σιωπηρά ανακληθείσα.
5. Μια αίτηση μπορεί να απορριφθεί ως αβάσιμη ή ως προδήλως αβάσιμη όταν η αποφαινόμενη αρχή, κατά το στάδιο σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης, έχει ήδη διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.

ΤΜΗΜΑ IV

Ειδικές διαδικασίες

Άρθρο 42

Ταχεία διαδικασία εξέτασης

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 2, η αποφαινόμενη αρχή, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II, επιταχύνει την εξέταση επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας, όταν:
- α) ο αιτών, κατά την κατάθεση της αίτησής του και την παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών, έθεσε μόνο θέματα τα οποία είναι άνευ σημασίας για την εξέταση του αν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347·
- β) ο αιτών έχει παρουσιάσει προδήλως, ασυνεπείς ή αντιφατικές πληροφορίες, ή σαφώς ψευδείς ή προφανώς απίθανες πληροφορίες, ή πληροφορίες οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με συναφείς και διαθέσιμες πληροφορίες της χώρας καταγωγής, καθιστώντας έτσι σαφώς μη πειστική τη δήλωσή του ως προς το αν πληροί τις προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347·
- γ) ο αιτών, αφού του παρασχεθεί η πλήρης δυνατότητα να δώσει πειστικές εξηγήσεις, θεωρείται ότι παραπλάνησε σκοπίμως τις αρχές με την υποβολή ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων, ιδίως όσον αφορά την ταυτότητα ή την ιθαγένειά του, στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην απόφαση ή υπάρχουν σαφείς λόγοι να θεωρείται ότι ο αιτών έχει κακόπιστα καταστρέψει ή πετάξει ένα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο προκειμένου να αποτραπεί η εξακρίβωση της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του·
- δ) ο αιτών υποβάλλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει, να εμποδίσει ή να αποτρέψει την εκτέλεση απόφασης για την απομάκρυνσή του από το έδαφος του κράτους μέλους·
- ε) μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής του αιτούντος κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού·

- στ) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι ο αιτών συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, ή ο αιτών είχε απελαθεί αναγκαστικά εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης βάσει του εθνικού δικαίου·
- ζ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση η οποία δεν είναι απαράδεκτη·
- η) ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα τη διαμονή του και, χωρίς σοβαρό λόγο, είτε δεν παρουσιάστηκε στις αρμόδιες αρχές είτε δεν υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατό, δεδομένων των συνθηκών της εισόδου του·
- θ) ο αιτών εισήλθε νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους και, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατόν, δεδομένων των λόγων της αίτησής του· το σημείο αυτό δεν θίγει την ανάγκη διεθνούς προστασίας που προκύπτει επιτόπου· ή
- ι) ο αιτών είναι υπήκοος τρίτης χώρας ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του σε τρίτη χώρα για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων της αποφαινόμενης αρχής υπέρ της χορήγησης διεθνούς προστασίας ανέρχεται, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ετήσια μέσα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο Ένωσης, σε ποσοστό 20 % ή χαμηλότερο, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή εκτιμά ότι έχει επέλθει σημαντική αλλαγή στην οικεία τρίτη χώρα μετά τη δημοσίευση των σχετικών στοιχείων της Eurostat ή ότι ο αιτών ανήκει σε κατηγορία προσώπων για τα οποία το ποσοστό του 20 % ή χαμηλότερο από αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό για τις ανάγκες προστασίας τους, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των σημαντικών διαφορών μεταξύ των πρωτοβάθμιων και των τελικών αποφάσεων.

Όταν ο Οργανισμός για το Άσυλο έχει παράσχει κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με μια χώρα καταγωγής σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, από το οποίο προκύπτει ότι έχει επέλθει σημαντική αλλαγή στην οικεία τρίτη χώρα μετά τη δημοσίευση των σχετικών στοιχείων της Eurostat, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το εν λόγω καθοδηγητικό σημείωμα ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου στοιχείο ι) της παρούσας παραγράφου.

2. Όταν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι η εξέταση της αίτησης αφορά πραγματικά ή νομικά ζητήματα τα οποία είναι υπερβολικά περίπλοκα να εξεταστούν στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας εξέτασης, μπορεί να συνεχίσει την εξέταση επί της ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 4 και το άρθρο 39. Στην περίπτωση αυτή, ο αιτών ενημερώνεται για την αλλαγή στη διαδικασία.

3. Η ταχεία διαδικασία εξέτασης μπορεί να χρησιμοποιείται για ασυνόδευτους ανήλικους, μόνο σε περίπτωση που:

- α) ο αιτών προέρχεται από τρίτη χώρα που μπορεί να θεωρηθεί ασφαλής χώρα καταγωγής κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού·
- β) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι ο αιτών συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, ή ο αιτών είχε απελαθεί αναγκαστικά εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης βάσει του εθνικού δικαίου·
- γ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση η οποία δεν είναι απαράδεκτη·
- δ) ο αιτών, αφού του παρασχεθεί η πλήρης δυνατότητα να δώσει πειστικές εξηγήσεις, θεωρείται ότι παραπλάνησε σκοπίμως τις αρχές με την υποβολή ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων, ιδίως όσον αφορά την ταυτότητα ή την ιθαγένειά του, στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην απόφαση ή υπάρχουν σαφείς λόγοι να θεωρείται ότι ο αιτών έχει κακόπιστα καταστρέψει ή πετάξει ένα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο προκειμένου να αποτραπεί η εξακρίβωση της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του· ή
- ε) ο αιτών είναι υπήκοος τρίτης χώρας ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του σε τρίτη χώρα για την οποία το ποσοστό των αποφάσεων υπέρ της χορήγησης διεθνούς προστασίας της αποφαινόμενης αρχής ανέρχεται, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ετήσια μέσα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο Ένωσης, σε ποσοστό 20 % ή χαμηλότερο, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή εκτιμά ότι έχει επέλθει σημαντική αλλαγή στην οικεία τρίτη χώρα μετά τη δημοσίευση των σχετικών στοιχείων της Eurostat ή ότι ο αιτών ανήκει σε κατηγορία προσώπων για τα οποία το ποσοστό του 20 % ή χαμηλότερο από αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό για τις ανάγκες προστασίας του, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των σημαντικών διαφορών μεταξύ των πρωτοβάθμιων και των τελικών αποφάσεων.

Όταν ο Οργανισμός για το Άσυλο έχει παράσχει καθοδηγητικό σημείωμα σχετικά με μια χώρα καταγωγής σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, από το οποίο προκύπτει ότι έχει επέλθει σημαντική αλλαγή στην οικεία τρίτη χώρα μετά τη δημοσίευση των σχετικών στοιχείων της Eurostat, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το εν λόγω καθοδηγητικό σημείωμα ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου στοιχείο ε) της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 43

Προϋποθέσεις για την διαδικασία ασύλου στα σύνορα

1. Μετά τον έλεγχο διαλογής που διενεργείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1356, κατά περίπτωση και υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών δεν έχει ακόμη λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους, ένα κράτος μέλος μπορεί, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II, να εξετάσει αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα, εφόσον η αίτηση αυτή έχει υποβληθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή ο οποίος δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399. Η διαδικασία στα σύνορα μπορεί να πραγματοποιείται:

α) ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται σε σημείο διέλευσης των εξωτερικών συνόρων ή σε ζώνη διέλευσης·

β) ύστερα από σύλληψη σε σχέση με παράνομη διέλευση των εξωτερικών συνόρων·

γ) ύστερα από την αποβίβαση στο έδαφος κράτους μέλους έπειτα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης·

δ) ύστερα από μετεγκατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

2. Οι αιτούντες που υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα δεν επιτρέπεται να εισέλθουν στο έδαφος κράτους μέλους, με την επιφύλαξη του άρθρου 51 παράγραφος 2 και του άρθρου 53 παράγραφος 2. Κάθε μέτρο που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για την πρόληψη της μη επιτρεπόμενης εισόδου στο έδαφος τους πρέπει να είναι σύμφωνο με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1346.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 51 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο τελευταία περίοδος, ο αιτών δεν επιτρέπεται να εισέλθει στο έδαφος του κράτους μέλους όταν:

α) ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχεία α) ή γ)·

β) ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 68 και δεν έχει ζητήσει να του επιτραπεί να παραμείνει για τους σκοπούς της διαδικασίας προσφυγής εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

γ) ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 68 και έχει εκδοθεί απόφαση από δικαστήριο με την οποία δεν επιτρέπεται στον αιτούντα να παραμείνει εν αναμονή της έκβασης της διαδικασίας προσφυγής.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, όταν ο αιτών υπόκειται σε απόφαση επιστροφής που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ ή απαγόρευσης εισόδου σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1349.

4. Με την επιφύλαξη και συμπληρωματικά προς τον μηχανισμό παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, κάθε κράτος μέλος προβλέπει μηχανισμό για την παρακολούθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε σχέση με τη διαδικασία στα σύνορα που πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356.

Άρθρο 44

Αποφάσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα

1. Όταν εφαρμόζεται διαδικασία στα σύνορα, μπορούν να λαμβάνονται αποφάσεις σχετικά με τα ακόλουθα ζητήματα:

α) το απαράδεκτο μιας αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 38·

β) την ουσία μιας αίτησης όταν συντρέχει οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ) και στοιχείο ι) και στο άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β)·

2. Όταν ο αριθμός των αιτούντων υπερβαίνει τον αριθμό που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 και προκειμένου να καθοριστεί σε ποιον θα εφαρμοστεί η διαδικασία στα σύνορα σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία γ), στ) ή ι) ή το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β), δίνεται προτεραιότητα στις ακόλουθες κατηγορίες αιτήσεων:

α) αιτήσεις ορισμένων υπηκόων τρίτων χωρών ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, προσώπων που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα οι οποίοι, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να επιστρέψουν, ανάλογα με την περίπτωση, στη χώρα καταγωγής τους, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, σε ασφαλή τρίτη χώρα ή στην πρώτη χώρα ασύλου, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού·

β) αιτήσεις ορισμένων υπηκόων τρίτων χωρών ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, προσώπων που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, οι οποίοι θεωρείται, για σοβαρούς λόγους, ότι συνιστούν κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ενός κράτους μέλους·

γ) με την επιφύλαξη του στοιχείου β), αιτήσεις ορισμένων υπηκόων τρίτων χωρών ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, προσώπων που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα οι οποίοι δεν είναι ανήλικοι και των μελών των οικογενειών τους.

3. Όταν εφαρμόζεται η διαδικασία στα σύνορα σε ανήλικους και τα μέλη των οικογενειών τους, δίνεται προτεραιότητα στην εξέταση των αιτήσεων τους.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να δίνουν προτεραιότητα στην εξέταση των αιτήσεων ορισμένων υπηκόων τρίτων χωρών ή, στην περίπτωση ανιθαγενών, προσώπων που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα οι οποίοι, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να επιστραφούν, ανάλογα με την περίπτωση, στη χώρα καταγωγής τους, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους, σε ασφαλή τρίτη χώρα ή στην πρώτη χώρα ασύλου, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 45

Υποχρεωτική εφαρμογή της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα

1. Ένα κράτος μέλος εξετάζει μία αίτηση στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1, εάν συντρέχει οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία γ), στ) ή ι).

2. Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχείο στ), και με την επιφύλαξη του άρθρου 54, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη διατήρηση, στο μέτρο του δυνατού, της οικογενειακής ενότητας στη διαδικασία στα σύνορα.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, προκειμένου να διατηρηθεί η οικογενειακή ενότητα, ως «μέλη της οικογένειας του εν λόγω αιτούντος» νοούνται, εφόσον η οικογένεια υπήρχε ήδη πριν από την άφιξη του αιτούντος στο έδαφος των κρατών μελών, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος που βρίσκονται στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους σε σχέση με την αίτηση διεθνούς προστασίας:

α) ο(η) σύζυγος του αιτούντος ή ο(η) σύντροφος που διατηρεί σταθερή σχέση με το εν λόγω πρόσωπο σε ελεύθερη ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι το δίκαιο ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη ως ισοδύναμα με τα έγγαμα ζεύγη·

β) τα ανήλικα τέκνα των ζευγών όπως αναφέρονται στο στοιχείο α) ή του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι άγαμα, ανεξαρτήτως αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο·

γ) όταν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει του νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο ενήλικος·

δ) όταν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ο/η αδελφός/-ή ή τα αδέρφια του αιτούντος, εφόσον είναι άγαμα και ανήλικα.

Για τους σκοπούς των σημείων β), γ) και δ) του πρώτου εδαφίου, βάσει ατομικής αξιολόγησης, ένας ανήλικος θεωρείται άγαμος εάν ο γάμος του δεν θα μπορούσε να συναφθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, ιδίως όσον αφορά τη νόμιμη ηλικία γάμου.

4. Όταν, βάσει πληροφοριών που αποκτώνται στο πλαίσιο της παρακολούθησης που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, η Επιτροπή έχει λόγους να θεωρεί ότι ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 54 παράγραφος 2, συνιστά, χωρίς καθυστέρηση, την αναστολή της εφαρμογής της διαδικασίας στα σύνορα σε οικογένειες με ανήλικους σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 2 στοιχείο β). Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τη σύσταση αυτή.

Το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη τη σύσταση της Επιτροπής όσον αφορά τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 53 παράγραφος 2 στοιχείο β) και με σκοπό την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίζονται για τη διασφάλιση της πλήρους συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του άρθρου 54 παράγραφος 2. Το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε για να θέσει σε ισχύ τη σύσταση.

Άρθρο 46

Η επαρκής ικανότητα σε επίπεδο Ένωσης

Η επαρκής ικανότητα σε επίπεδο Ένωσης θεωρείται ότι είναι 30 000.

Άρθρο 47

Η επαρκής ικανότητα κράτους μέλους

1. Η Επιτροπή υπολογίζει, με εκτελεστικές πράξεις, τον αριθμό που αντιστοιχεί στην επαρκή ικανότητα κάθε κράτους μέλους, χρησιμοποιώντας τον τύπο που ορίζεται στην παράγραφο 4.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η Επιτροπή καθορίζει επίσης, με εκτελεστικές πράξεις, τον μέγιστο αριθμό αιτήσεων που υποχρεούται να εξετάζει ένα κράτος μέλος ανά έτος στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα. Ο εν λόγω μέγιστος αριθμός είναι διπλάσιος του αριθμού που προκύπτει από τη χρήση του τύπου που ορίζεται στην παράγραφο 4 από τις 12 Ιουνίου 2026, τριπλάσιος του αριθμού που προκύπτει χρησιμοποιώντας τον τύπο της παραγράφου 4 από τις 13 Ιουνίου 2027 και τετραπλάσιος του αριθμού που προκύπτει χρησιμοποιώντας τον τύπο της παραγράφου 4 από τις 13 Ιουνίου 2028.

2. Όταν επιτυγχάνεται η επαρκής ικανότητα ενός κράτους μέλους όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται πλέον να διενεργεί διαδικασίες στα σύνορα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1, όταν συντρέχουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι).

3. Όταν ένα κράτος μέλος έχει εξετάσει τον μέγιστο αριθμό αιτήσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται πλέον να διενεργεί διαδικασίες στα σύνορα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1, όταν συντρέχουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ι). Το κράτος μέλος εξακολουθεί, ωστόσο, να εξετάζει, στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα αιτήσεις υπηκόων τρίτων χωρών για τους οποίους ισχύουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και στο άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β).

4. Ο αριθμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας τον αριθμό που ορίζεται στο άρθρο 46 επί το άθροισμα των παράνομων διελεύσεων των εξωτερικών συνόρων, των αφίξεων μετά από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και των περιπτώσεων άρνησης εισόδου στα εξωτερικά σύνορα στο οικείο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών και διαιρώντας το αποτέλεσμα που προκύπτει διά του αθροίσματος των παράνομων διελεύσεων των εξωτερικών συνόρων, των αφίξεων μετά από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και των περιπτώσεων άρνησης εισόδου στα εξωτερικά σύνορα σε ολόκληρη την Ένωση κατά την ίδια περίοδο, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία του Frontex και της Eurostat.

5. Η πρώτη τέτοια εκτελεστική πράξη όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 εκδίδεται από την Επιτροπή στις 12 Αυγούστου 2024, και στη συνέχεια στις 15 Οκτωβρίου ανά τριετία.

Μετά την έκδοση από την Επιτροπή εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος μεριμνά, εντός έξι μηνών από την έκδοση της δεύτερης και όλων των επακόλουθων τέτοιων εκτελεστικών πράξεων, ώστε να διαθέτει την επαρκή ικανότητα που ορίζεται στην εν λόγω εκτελεστική πράξη. Για τους σκοπούς της πρώτης τέτοιας εκτελεστικής πράξης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διαθέτουν την επαρκή ικανότητα που ορίζεται στην εν λόγω εκτελεστική πράξη πριν από τις 12 Ιουνίου 2026.

Άρθρο 48

Μέτρα που εφαρμόζονται όταν πληρούνται η επαρκής ικανότητα κράτους μέλους

1. Όταν ο αριθμός των αιτούντων που εντάσσονται στην διαδικασία ασύλου στα σύνορα σε ένα κράτος μέλος σε οποιαδήποτε δεδομένη στιγμή, σε συνδυασμό με τον αριθμό των προσώπων που υπόκεινται σε διαδικασία επιστροφής στα σύνορα η οποία θεσπίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1349 ή, κατά περίπτωση, ισοδύναμη διαδικασία επιστροφής στα σύνορα που θεσπίζεται βάσει του εθνικού δικαίου, ισούται με τον αριθμό που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στην εκτελεστική πράξη της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, ή υπερβαίνει τον αριθμό αυτό, το κράτος μέλος αυτό μπορεί να ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Όταν κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 45 παράγραφος 1, το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται να εξετάζει στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα αιτήσεις που υποβάλλονται από αιτούντες που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) σε χρονική στιγμή κατά την οποία ο αριθμός των αιτούντων που υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα στο εν λόγω κράτος μέλος ισούται με τον αριθμό που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο ή όταν υπερβαίνει τον αριθμό αυτό.

3. Το μέτρο που προβλέπεται στην παράγραφο 2 εφαρμόζεται με βάση τις εισροές και τις εκροές και το οικείο κράτος μέλος υποχρεούται να συνεχίσει να εξετάζει στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα αιτήσεις που υποβάλλονται από αιτούντες που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) μόλις διαπιστωθεί ότι ο αριθμός των αιτούντων που υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα στο εν λόγω κράτος μέλος είναι μικρότερος, σε μια δεδομένη στιγμή, από τον αριθμό που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

4. Το μέτρο που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μπορεί να εφαρμόζεται από ένα κράτος μέλος για το υπόλοιπο του ίδιου ημερολογιακού έτους, από την επομένη της ημερομηνίας ενημέρωσης δυνάμει της παραγράφου 1.

Άρθρο 49

Ενημέρωση από κράτος μέλος όταν πληρούνται η επαρκής ικανότητα

1. Η ενημέρωση που αναφέρεται στο άρθρο 48 περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τον αριθμό αιτούντων που υπόκεινται στην διαδικασία ασύλου στα σύνορα, την διαδικασία επιστροφής στα σύνορα που θεσπίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1349 ή, κατά περίπτωση, ισοδύναμη διαδικασία επιστροφής στα σύνορα που θεσπίζεται βάσει του εθνικού δικαίου στο οικείο κράτος μέλος κατά τον χρόνο της ενημέρωσης·

β) το μέτρο που αναφέρεται στο άρθρο 48, το οποίο το οικείο κράτος μέλος προτιμάει να εφαρμόσει ή να συνεχίσει να εφαρμόζει·

γ) τεκμηριωμένο σκεπτικό υποστήριξης της πρόθεσης του οικείου κράτους μέλους, στο οποίο περιγράφονται ο τρόπος με τον οποίο η προσφυγή στο εν λόγω μέτρο θα μπορούσε να συμβάλει στην αντιμετώπιση της κατάστασης και, κατά περίπτωση, άλλα μέτρα που έχει λάβει ή προτίθεται να λάβει το οικείο κράτος μέλος σε εθνικό επίπεδο για την άμβλυνση της κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενημερώνουν την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 48 του παρόντος κανονισμού στο πλαίσιο της ενημέρωσης που αναφέρεται στα άρθρα 58 και 59 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, κατά περίπτωση.

3. Όταν κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 48, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

4. Κράτος μέλος που εφαρμόζει το μέτρο που αναφέρεται στο άρθρο 48 ενημερώνει την Επιτροπή σε μηνιαία βάση σχετικά με τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τον αριθμό των αιτούντων που υπόκεινται στη διαδικασία στα σύνορα στο εν λόγω κράτος μέλος κατά τον συγκεκριμένο χρόνο·

β) την εξέλιξη σε επίπεδο εισροής-εκροής του αριθμού των προσώπων που υπόκεινται στις διαδικασίες στα σύνορα για κάθε εβδομάδα τον συγκεκριμένο μήνα·

γ) τον αριθμό των μελών του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα·

δ) τη μέση διάρκεια της εξέτασης κατά το διοικητικό στάδιο της διαδικασίας· και

ε) τη μέση διάρκεια της εξέτασης από δικαστήριο του αιτήματος για να επιτραπεί η παραμονή όσο εκκρεμεί η εξέταση της προσφυγής.

Η Επιτροπή παρακολουθεί την εφαρμογή του μέτρου που αναφέρεται στο άρθρο 48 του παρόντος κανονισμού και, για τον σκοπό αυτό, εξετάζει τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή παρέχει, στο πλαίσιο της έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, αξιολόγηση της εφαρμογής του μέτρου που αναφέρεται στο άρθρο 48 του παρόντος κανονισμού σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 50

Ενημέρωση από κράτος μέλος όταν συμπληρώνεται ο ετήσιος μέγιστος αριθμός αιτήσεων

Όταν ο αριθμός των αιτήσεων που έχουν εξεταστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα σε ένα κράτος μέλος εντός ενός ημερολογιακού έτους ισούται με τον μέγιστο αριθμό αιτήσεων που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στην εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 ή υπερβαίνει αυτόν τον αριθμό, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

Όταν το κράτος μέλος έχει ενημερώσει την Επιτροπή σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση τις πληροφορίες που παρέχει το οικείο κράτος μέλος, προκειμένου να επαληθεύσει ότι το οικείο κράτος μέλος έχει εξετάσει στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα από την αρχή του ημερολογιακού έτους αριθμό αιτήσεων που ισούται με τον αριθμό που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στην εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 ή υπερβαίνει αυτόν τον αριθμό.

Μετά την ολοκλήρωση της επαλήθευσης, η Επιτροπή επιτρέπει, με εκτελεστική πράξη, το οικείο κράτος μέλος να μην εξετάζει στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα αιτήσεις αιτούντων που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και ι).

Η εν λόγω άδεια δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος από την υποχρέωση να εξετάζει στο πλαίσιο της διαδικασίας στα σύνορα αιτήσεις που υποβάλλονται από αιτούντες που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και στο άρθρο 42 παράγραφος 5 στοιχείο β).

Άρθρο 51

Προθεσμίες

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28 του παρόντος κανονισμού, οι αιτήσεις που υπόκεινται σε διαδικασία στα σύνορα κατατίθενται το αργότερο εντός πέντε ημερών από την πρώτη καταχώριση ή, ύστερα από μεταφορά σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, πέντε ημέρες από την άφιξη του αιτούντος στο κράτος μέλος μετεγκατάστασης έπειτα από σχετική μεταφορά υπό την προϋπόθεση ότι παρέχεται στον αιτούντα πραγματική δυνατότητα να το πράξει. Η μη τήρηση της προθεσμίας των πέντε ημερών δεν επηρεάζει τη συνέχιση της εφαρμογής της διαδικασίας στα σύνορα.

2. Η διαδικασία στα σύνορα είναι όσο το δυνατόν συντομότερη, ενώ επιτρέπει παράλληλα την πλήρη και δίκαιη εξέταση των ισχυρισμών. Με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, η μέγιστη διάρκεια της διαδικασίας στα σύνορα είναι 12 εβδομάδες από την καταχώριση της αίτησης έως ότου ο αιτών να μην έχει πλέον δικαίωμα παραμονής και να μην επιτρέπεται να παραμείνει. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής, επιτρέπεται στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφος του κράτους μέλους, εκτός όταν εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1349.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις σχετικά με τη διάρκεια της διαδικασίας εξέτασης, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 35, της εξέτασης από δικαστήριο της αίτησης παραμονής που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφοι 4 και 5 και, κατά περίπτωση, της διαδικασίας προσφυγής. Η οριζόμενη διάρκεια διασφαλίζει ότι όλα τα εν λόγω διαδικαστικά στάδια έχουν ολοκληρωθεί εντός 12 εβδομάδων από την καταχώριση της αίτησης.

Η προθεσμία των 12 εβδομάδων μπορεί να παραταθεί σε 16 εβδομάδες εάν το κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 11 του κανονισμού ΕΕ 2024/1351 εφαρμόζει τη διαδικασία στα σύνορα.

Άρθρο 52

Προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους και μετεγκατάσταση

1. Όταν εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις για τη διαδικασία στα σύνορα, τα κράτη μέλη αποφασίζουν να διεξαγάγουν τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση της αίτησης, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 στις τοποθεσίες στις οποίες θα διεξάγεται η διαδικασία στα σύνορα, με την επιφύλαξη των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της διαδικασίας στα σύνορα στο κράτος μέλος από το οποίο μεταφέρεται ο αιτών, το κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται ο αιτών μπορεί να εφαρμόσει διαδικασία στα σύνορα σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, με την επιφύλαξη των προθεσμιών που καθορίζονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 53

Εξαιρέσεις από την διαδικασία ασύλου στα σύνορα

1. Η διαδικασία στα σύνορα εφαρμόζεται για ασυνόδευτους ανήλικους μόνο στις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β). Όταν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την ηλικία του αιτούντος, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν χωρίς καθυστέρηση εκτίμηση της ηλικίας σύμφωνα με το άρθρο 25.

2. Τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ή παύουν να εφαρμόζουν τη διαδικασία στα σύνορα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας όταν:

- α) η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι οι λόγοι για την απόρριψη μιας αίτησης ως απαράδεκτης ή για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας εξέτασης δεν ισχύουν ή δεν ισχύουν πλέον·
- β) δεν μπορεί να παρασχεθεί η αναγκαία υποστήριξη σε αιτούντες με ειδικές ανάγκες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων των ανηλίκων, σύμφωνα με το κεφάλαιο IV της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346, στις τοποθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 54·
- γ) δεν μπορεί να παρασχεθεί η αναγκαία υποστήριξη σε αιτούντες που χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων στις τοποθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 54·
- δ) υπάρχουν σχετικοί ιατρικοί λόγοι για τη μη εφαρμογή της διαδικασίας στα σύνορα, μεταξύ των οποίων λόγοι ψυχικής υγείας·
- ε) οι εγγυήσεις και οι προϋποθέσεις κράτησης που θεσπίζονται στα άρθρα 10 έως 13 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346 δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον και η διαδικασία στα σύνορα δεν μπορεί να εφαρμοστεί στον αιτούντα χωρίς τη χρήση της κράτησης.

Στις περιπτώσεις που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η αρμόδια αρχή επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφος του κράτους μέλους και εφαρμόζει την κατάλληλη διαδικασία ασύλου που προβλέπεται στο κεφάλαιο III.

Άρθρο 54

Τοποθεσίες για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα

1. Κατά την εξέταση των αιτήσεων που υπόκεινται σε διαδικασία στα σύνορα, το κράτος μέλος απαιτεί, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346 και με την επιφύλαξη του άρθρου 10 αυτής, οι αιτούντες να διαμένουν κατά κανόνα στα εξωτερικά σύνορα ή στις ζώνες διέλευσης ή πλησίον αυτών, ή σε άλλες καθορισμένες τοποθεσίες στο έδαφός του, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τις ειδικές γεωγραφικές συνθήκες του εν λόγω κράτους μέλους.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οικογένειες με ανηλίκους διαμένουν σε εγκαταστάσεις υποδοχής κατάλληλες για τις ανάγκες τους, αφού αξιολογήσουν το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού και εξασφαλίζουν ένα βιοτικό επίπεδο κατάλληλο για τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη του ανηλίκου, με πλήρη σεβασμό των απαιτήσεων του κεφαλαίου IV της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346.
3. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή, έως την 11η Απριλίου 2026 το αργότερο, τις τοποθεσίες στις οποίες θα διεξάγεται η διαδικασία στα σύνορα, μεταξύ άλλων κατά την εφαρμογή του άρθρου 45. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η χωρητικότητα των τοποθεσιών αυτών επαρκεί για την εξέταση των αιτήσεων που καλύπτονται από το άρθρο 45. Τυχόν αλλαγές στον προσδιορισμό των τοποθεσιών στις οποίες εφαρμόζεται η διαδικασία στα σύνορα γνωστοποιούνται στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη στιγμή που σημειώθηκαν οι αλλαγές.
4. Η απαίτηση διαμονής σε συγκεκριμένο τόπο σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 δεν θεωρείται άδεια εισόδου και διαμονής στο έδαφος κράτους μέλους.
5. Όταν αιτών που υπόκειται στη διαδικασία στα σύνορα πρέπει να μεταφερθεί στην αποφαινόμενη αρχή ή σε αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαστήριο για τον σκοπό της εν λόγω διαδικασίας, ή να μεταφερθεί προκειμένου να λάβει ιατρική περίθαλψη, η μετακίνηση αυτή δεν συνιστά αφεαυτής είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους.

Άρθρο 55

Μεταγενέστερες αιτήσεις

1. Αίτηση που υποβάλλεται όταν δεν έχει ακόμη ληφθεί τελεσίδικη απόφαση για προηγούμενη αίτηση του ίδιου αιτούντος θεωρείται περαιτέρω δήλωση και όχι νέα αίτηση.

Η εν λόγω περαιτέρω δήλωση εξετάζεται στο υπεύθυνο κράτος μέλος στο πλαίσιο της εν εξελίξει εξέτασης κατά τη διοικητική διαδικασία ή στο πλαίσιο οποιασδήποτε εν εξελίξει διαδικασίας προσφυγής, στον βαθμό που το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η περαιτέρω δήλωση.

2. Οποιαδήποτε νέα αίτηση υποβάλλεται σε κράτος μέλος αφότου έχει ληφθεί τελεσίδικη απόφαση για προηγούμενη αίτηση από τον ίδιο αιτούντα θεωρείται μεταγενέστερη αίτηση και εξετάζεται από το υπεύθυνο κράτος μέλος.
3. Μεταγενέστερη αίτηση υπόκειται σε προκαταρκτική εξέταση κατά την οποία η αποφαινόμενη αρχή καθορίζει εάν έχουν προκύψει ή έχουν υποβληθεί από τον αιτούντα νέα στοιχεία και τα οποία:
 - α) αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες του αιτούντος να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347· ή
 - β) σχετίζονται με τον λόγο απαραδέκτου που εφαρμόστηκε προηγουμένως, όταν η προηγούμενη αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.
4. Η προκαταρκτική εξέταση διεξάγεται επί τη βάση γραπτών παρατηρήσεων ή προσωπικής συνέντευξης, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II. Ειδικότερα, η προσωπική συνέντευξη μπορεί να παραλείπεται στις περιπτώσεις όπου, από τις γραπτές παρατηρήσεις, είναι σαφές ότι η αίτηση δεν αποκαλύπτει νέα στοιχεία όπως αναφέρονται στην παράγραφο 3.
5. Τα στοιχεία που υποβάλλει ο αιτών θεωρούνται νέα μόνον εφόσον ο αιτών δεν ήταν σε θέση, χωρίς υπαιτιότητά του, να παρουσιάσει τα στοιχεία αυτά στο πλαίσιο της προηγούμενης αίτησης. Τυχόν στοιχεία που θα μπορούσαν να είχαν υποβληθεί νωρίτερα από τον αιτούντα δεν χρειάζεται να ληφθούν υπόψη εκτός εάν αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες η αίτηση να μην είναι απαράδεκτη ή ο δικαιούχος να πληροί τις προϋποθέσεις διεθνούς προστασίας ή εάν προηγούμενη αίτηση απορρίφθηκε λόγω σιωπηρής ανάκλησης σύμφωνα με το άρθρο 41 χωρίς εξέταση επί της ουσίας.
6. Όταν έχουν υποβληθεί από τον αιτούντα ή έχουν προκύψει νέα στοιχεία όπως αναφέρονται στην παράγραφο 3, η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω επί της ουσίας, εκτός εάν η αίτηση μπορεί να θεωρηθεί απαράδεκτη βάσει άλλου λόγου που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1.
7. Όταν δεν έχουν υποβληθεί από τον αιτούντα ούτε έχουν προκύψει νέα στοιχεία όπως αναφέρονται στην παράγραφο 3, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 2.

Άρθρο 56

Εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης

Με την επιφύλαξη της αρχής της μη επαναπροώθησης, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής στο έδαφός τους και να παρεκκλίνουν από το άρθρο 68 παράγραφος 5 στοιχείο δ), όταν:

- α) κατατέθηκε πρώτη μεταγενέστερη αίτηση, με μοναδικό σκοπό να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση απόφασης η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την άμεση απομάκρυνση του αιτούντος από το εν λόγω κράτος μέλος και δεν εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 7· ή
- β) υποβάλλεται δεύτερη ή περαιτέρω μεταγενέστερη αίτηση σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, κατόπιν τελεσίδικης απόφασης που απορρίπτει μια προηγούμενη μεταγενέστερη αίτηση ως απαράδεκτη ή αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη.

ΤΜΗΜΑ V

Έννοιες ασφαλούς χώρας

Άρθρο 57

Η έννοια της αποτελεσματικής προστασίας

1. Τρίτη χώρα που έχει κυρώσει και τηρεί τη σύμβαση της Γενεύης εντός των ορίων των παρεκκλίσεων ή των περιορισμών που ορίζει η εν λόγω τρίτη χώρα, όπως επιτρέπεται από την εν λόγω σύμβαση, θεωρείται ότι εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία. Στην περίπτωση γεωγραφικών περιορισμών που ορίζει η τρίτη χώρα, η ύπαρξη προστασίας για τα πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης της Γενεύης αξιολογείται σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 2.
2. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η τρίτη χώρα θεωρείται ότι εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία μόνον όταν πληρούνται κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) στα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα επιτρέπεται η παραμονή στο έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας·
- β) τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα έχουν πρόσβαση σε μέσα διαβίωσης που επιτρέπουν τη διατήρηση επαρκούς βιοτικού επιπέδου σε σχέση με τη συνολική κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας υποδοχής·
- γ) τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα έχουν πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη και αναγκαία θεραπευτική αγωγή υπό τους όρους που προβλέπονται γενικά στην εν λόγω τρίτη χώρα·
- δ) τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση υπό τους όρους που προβλέπονται γενικά στην εν λόγω τρίτη χώρα· και
- ε) εξακολουθεί να παρέχεται αποτελεσματική προστασία έως ότου βρεθεί βιώσιμη λύση.

Άρθρο 58

Έννοια της πρώτης χώρας ασύλου

1. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρείται πρώτη χώρα ασύλου για αιτούντα μόνον όταν στην εν λόγω χώρα:
 - α) ο αιτών έτυχε αποτελεσματικής προστασίας σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 57 παράγραφος 1, ή έτυχε αποτελεσματικής προστασίας κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 57 παράγραφος 2, προτού ταξιδέψει στην Ένωση, και μπορεί ακόμη να απολαύει της προστασίας αυτής·
 - β) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία του αιτούντος λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·
 - γ) ο αιτών δεν αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του ου κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347·
 - δ) ο αιτών προστατεύεται από την επαναπροώθηση σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης και από την απομάκρυνση, κατά παράβαση του δικαιώματος προστασίας από βασανιστήρια και σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο.
2. Η έννοια της πρώτης χώρας ασύλου μπορεί να εφαρμόζεται μόνο εφόσον ο υποψήφιος δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της πρώτης χώρας ασύλου δεν εφαρμόζεται σε αυτόν, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης.
3. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρείται πρώτη χώρα ασύλου για ασυνόδευτο ανήλικο μόνον όταν αυτό δεν αντίκειται στο βέλτιστο συμφέρον του και οι αρχές των κρατών μελών έχουν πρώτα λάβει από τις αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας τη διαβεβαίωση ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος θα αναληφθεί από τις εν λόγω αρχές και ότι θα τύχει άμεσα μιας εκ των μορφών αποτελεσματικής προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 57.
4. Όταν μια αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω της εφαρμογής της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου, η αποφαινόμενη αρχή:
 - α) ενημερώνει τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 36· και
 - β) του χορηγεί έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξεταστεί επί της ουσίας, λόγω της εφαρμογής της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας.
5. Εάν η εν λόγω τρίτη χώρα δεν επανεισδέχεται τον αιτούντα στο έδαφός της ή δεν απαντά εντός της προθεσμίας που ορίζει η αρμόδια αρχή, ο αιτών έχει πρόσβαση στη διαδικασία, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II και το κεφάλαιο III τμήμα I.

Άρθρο 59

Η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας

1. Μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηρίζεται ασφαλής τρίτη χώρα, μόνον όταν στη χώρα αυτή:
 - α) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία των αλλοδαπών λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·

- β) οι αλλοδαποί δεν αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347·
- γ) οι αλλοδαποί προστατεύονται από την επαναπροώθηση σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης και από την απομάκρυνση, κατά παράβαση του δικαιώματος προστασίας από βασανιστήρια και σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο·
- δ) υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί και, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις, να χορηγηθεί αποτελεσματική προστασία όπως ορίζεται στο άρθρο 57.
2. Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας τόσο σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο μπορεί να γίνει με εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή κατηγορίες προσώπων που προσδιορίζονται σαφώς.
3. Η εκτίμηση του εάν μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηρίζεται ασφαλής τρίτη χώρα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό βασίζεται σε σειρά συναφών και διαθέσιμων πηγών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό για το Άσυλο, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, τον Υπάτο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.
4. Η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμόζεται:
- α) όταν μια τρίτη χώρα έχει χαρακτηριστεί ασφαλής τρίτη χώρα σε ενωσιακό ή σε εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με τα άρθρα 60 ή 64· ή
- β) σε σχέση με συγκεκριμένο αιτούντα, όταν η χώρα δεν έχει χαρακτηριστεί ασφαλής τρίτη χώρα σε ενωσιακό ή σε εθνικό επίπεδο, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 όσον αφορά τον εν λόγω αιτούντα.
5. Η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμόζεται μόνον εφόσον:
- α) ο αιτών δεν μπορεί να προσκομίσει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης·
- β) υπάρχει σύνδεση μεταξύ του αιτούντος και της εν λόγω τρίτης χώρας, βάσει της οποίας θα ήταν εύλογο για αυτόν να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα.
6. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για ασυνόδευτο ανήλικο μόνον όταν αυτό δεν αντikeίται στο βέλτιστο συμφέρον του και οι αρχές των κρατών μελών έχουν πρώτα λάβει από τις αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας τη διαβεβαίωση ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος θα αναληφθεί από τις εν λόγω αρχές και ότι θα έχει άμεσα πρόσβαση σε αποτελεσματική προστασία όπως ορίζεται στο άρθρο 57.
7. Όταν η Ένωση και μια τρίτη χώρα έχουν καταλήξει από κοινού σε συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 218 ΣΛΕΕ ότι οι μετανάστες που γίνονται δεκτοί δυνάμει της εν λόγω συμφωνίας θα προστατεύονται σύμφωνα με τα σχετικά διεθνή πρότυπα και με πλήρη σεβασμό της αρχής της μη επαναπροώθησης, οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου σχετικά με το καθεστώς ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να τεκμαίρεται ότι πληρούνται με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 6.
8. Όταν μια αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω της εφαρμογής της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας, η αποφαινόμενη αρχή:
- α) ενημερώνει τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 36· και
- β) του χορηγεί έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξεταστεί επί της ουσίας λόγω της εφαρμογής της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας.
9. Εάν η εν λόγω τρίτη χώρα δεν εισδέχεται ή επανεισδέχεται τον αιτούντα στο εδαφός της, ο αιτών έχει πρόσβαση στη διαδικασία, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II και το κεφάλαιο III τμήμα I.

Άρθρο 60

Χαρακτηρισμός τρίτων χωρών ως ασφαλών σε επίπεδο Ένωσης

1. Οι τρίτες χώρες χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς τρίτες χώρες σε επίπεδο Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1.

2. Η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση στις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς τρίτες χώρες με τη συνδρομή του Οργανισμού για το Άσυλο και βάσει των άλλων πηγών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 3.
3. Ο Οργανισμός για το Άσυλο, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, της παρέχει πληροφορίες και ανάλυση σχετικά με συγκεκριμένες τρίτες χώρες που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς τρίτες χώρες σε επίπεδο Ένωσης. Η Επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση κάθε αίτημα κράτους μέλους να αξιολογηθεί κατά πόσον μια τρίτη χώρα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ασφαλής τρίτη χώρα σε επίπεδο Ένωσης.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 74 σχετικά με την αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 63.

Άρθρο 61

Έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής

1. Μια χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μόνον εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται ότι δεν υφίστανται διώξεις όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 ούτε πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού.
2. Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής τόσο σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο μπορεί να γίνει με εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων.
3. Η εκτίμηση του κατά πόσον μια τρίτη χώρα είναι ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό βασίζεται σε σειρά συναφών και διαθέσιμων πηγών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό για το Άσυλο, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, την Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, και λαμβάνει υπόψη κατά περίπτωση την κοινή ανάλυση των πληροφοριών της χώρας καταγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303.
4. Κατά την εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη ο βαθμός στον οποίο παρέχεται προστασία κατά της διώξης ή της σοβαρής βλάβης με τα εξής:
 - α) σχετικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της χώρας και τρόπος εφαρμογής τους·
 - β) τήρηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών ή στο Διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα ή στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, ιδίως δε των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της εν λόγω Ευρωπαϊκής Σύμβασης·
 - γ) απουσία απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης των πολιτών τους σε τρίτες χώρες όπου, μεταξύ άλλων, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να υποβληθούν σε ποινή θανάτου, βασανιστήρια, δίωξη ή άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, ή όπου οι ζωές ή η ελευθερία τους θα απειλούνταν λόγω φυλής, θρησκείας, ιδιαιτεριότητας, σεξουαλικού προσανατολισμού, συμμετοχής σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων, ή από όπου υπάρχει σοβαρός κίνδυνος απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης σε άλλη τρίτη χώρα·
 - δ) πρόβλεψη μηχανισμού πραγματικής προσφυγής κατά των παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών.
5. Η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μπορεί να εφαρμόζεται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) ο αιτών έχει την ιθαγένεια της εν λόγω χώρας ή είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή·
 - β) ο αιτών δεν ανήκει σε κατηγορία προσώπων για την οποία έγινε εξαίρεση κατά τον χαρακτηρισμό της τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής·
 - γ) ο αιτών δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης.

Άρθρο 62

Χαρακτηρισμός χωρών καταγωγής ως ασφαλών σε επίπεδο Ένωσης

1. Οι τρίτες χώρες χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 61.
2. Η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση στις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής, με τη συνδρομή του Οργανισμού για το Άσυλο και βάσει των άλλων πηγών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 61 παράγραφος 3.
3. Ο Οργανισμός για το Άσυλο, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, της παρέχει πληροφορίες και ανάλυση σχετικά με συγκεκριμένες τρίτες χώρες που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Η Επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση κάθε αίτημα κράτους μέλους να αξιολογηθεί κατά πόσον μια τρίτη χώρα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 74 σχετικά με την αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 63.

Άρθρο 63

Αναστολή και αφαίρεση του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

1. Σε περίπτωση σημαντικών αλλαγών στην κατάσταση μιας τρίτης χώρας η οποία χαρακτηρίζεται ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η Επιτροπή προβαίνει σε τεκμηριωμένη αξιολόγηση της εκπλήρωσης, από πλευράς της εν λόγω τρίτης χώρας, των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 59 ή στο άρθρο 61 και, εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις αυτές, εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 74 για την αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών.
2. Η Επιτροπή παρακολουθεί διαρκώς την κατάσταση στην τρίτη χώρα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη και τον Οργανισμό για το Άσυλο σχετικά με μεταγενέστερες αλλαγές στην κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας.
3. Όταν η Επιτροπή έχει εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1 για την αναστολή του χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, υποβάλλει πρόταση, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, ώστε να αφαιρεθεί ο χαρακτηρισμός της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.
4. Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει πρόταση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την αναστολή του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης παύει να παράγει αποτελέσματα. Εάν η Επιτροπή υποβάλει τέτοια πρόταση εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, με βάση τεκμηριωμένη αξιολόγηση, να παρατείνει την ισχύ της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης για περίοδο έξι μηνών, με δυνατότητα ανανέωσης της εν λόγω παράτασης άπαξ.
5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, όταν η πρόταση που υποβάλλεται από την Επιτροπή για την αφαίρεση του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης δεν εγκρίνεται εντός 15 μηνών από την υποβολή της πρότασης από την Επιτροπή, η αναστολή του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης παύει να παράγει αποτελέσματα.

Άρθρο 64

Χαρακτηρισμός τρίτων χωρών ως ασφαλών τρίτων χωρών ή ασφαλών χωρών καταγωγής σε εθνικό επίπεδο

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που να προβλέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό ασφαλών τρίτων χωρών ή ασφαλών χωρών καταγωγής, πέραν όσων χαρακτηρίζονται σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.
2. Όταν ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη δεν χαρακτηρίζουν την εν λόγω χώρα ως ασφαλή τρίτη χώρα ή ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο.

3. Όταν ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης έχει ανασταλεί σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, ένα κράτος μέλος μπορεί να ενημερώσει την Επιτροπή ότι θεωρεί ότι, κατόπιν αλλαγών στην κατάσταση της χώρας αυτής, η εν λόγω χώρα πληροί και πάλι τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61.

Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει τεκμηριωμένη εκτίμηση της εκπλήρωσης, από πλευράς της χώρας αυτής, των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61, συμπεριλαμβανομένης μιας επεξήγησης των συγκεκριμένων αλλαγών στην κατάσταση της τρίτης χώρας, που επιτρέπουν και πάλι στην εν λόγω χώρα να πληροί τις προϋποθέσεις αυτές.

Σε συνέχεια της ενημέρωσης, η Επιτροπή ζητεί από τον Οργανισμό για το Άσυλο να της παράσχει πληροφορίες και ανάλυση σχετικά με την κατάσταση στην τρίτη χώρα.

Το κράτος μέλος που παρέχει την ενημέρωση μπορεί να χαρακτηρίζει την εν λόγω τρίτη χώρα ως ασφαλή τρίτη χώρα ή ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, εφόσον η Επιτροπή δεν διατυπώσει αντιρρήσεις για τον εν λόγω χαρακτηρισμό.

Το δικαίωμα ένστασης της Επιτροπής μπορεί να ασκηθεί μόνο εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία αφαιρέθηκε ο χαρακτηρισμός της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Οποιαδήποτε ένσταση από την Επιτροπή διατυπώνεται εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κάθε ενημέρωσης από το κράτος μέλος και αφού επανεξεταστεί δεόντως η κατάσταση στην τρίτη χώρα, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61 του παρόντος κανονισμού.

Όταν κρίνει ότι πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού ώστε να χαρακτηριστεί η εν λόγω τρίτη χώρα ως ασφαλή τρίτη χώρα ή ασφαλή χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τον Οργανισμό για το Άσυλο για τις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς τρίτες χώρες ή ασφαλείς χώρες καταγωγής σε εθνικό επίπεδο έως τις 12 Ιουνίου 2026 και αμέσως μετά από κάθε χαρακτηρισμό ή αλλαγή σε χαρακτηρισμούς. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τον Οργανισμό για το Άσυλο μία φορά ανά έτος σχετικά με άλλες ασφαλείς τρίτες χώρες στις οποίες η έννοια εφαρμόζεται σε σχέση με συγκεκριμένους αιτούντες όπως αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 4 στοιχείο β).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΛΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 65

Ανάκληση καθεστώτος διεθνούς προστασίας

Η αποφαινόμενη αρχή ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, το αρμόδιο δικαστήριο αρχίζει την εξέταση για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή όταν προκύπτουν νέα στοιχεία ή πορίσματα που δείχνουν ότι συντρέχουν λόγοι επανεξέτασης του κατά πόσον πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία, ιδίως για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 19 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

Άρθρο 66

Διαδικαστικοί κανόνες για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας

1. Όταν η αποφαινόμενη αρχή ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, αρμόδιο δικαστήριο αρχίζει την εξέταση για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο απολαύει των ακόλουθων εγγυήσεων:

- α) ενημερώνεται εγγράφως ότι επανεξετάζεται το αν πληροί τις προϋποθέσεις για να είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας και ενημερώνεται επίσης για τους λόγους της επανεξέτασης αυτής·
- β) ενημερώνεται για την υποχρέωση να συνεργαστεί με την αποφαινόμενη αρχή και άλλες αρμόδιες αρχές, ιδίως για το γεγονός ότι απαιτείται να προβεί σε γραπτή δήλωση και να παραστεί για προσωπική συνέντευξη ή για συζήτηση στο ακροατήριο και να απαντήσει σε ερωτήσεις·
- γ) ενημερώνεται για τις συνέπειες της μη συνεργασίας με την αποφαινόμενη αρχή και άλλες αρμόδιες αρχές και ότι η μη υποβολή της γραπτής δήλωσης και η μη παράσταση για την προσωπική συνέντευξη ή την συζήτηση στο ακροατήριο χωρίς τη δέουσα αιτιολόγηση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή ή το αρμόδιο δικαστήριο να λάβει απόφαση ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας· και

δ) του παρέχεται η δυνατότητα να προβάλει τους λόγους για τους οποίους δεν θα πρέπει να ανακληθεί το καθεστώς διεθνούς προστασίας του με γραπτή δήλωση εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) και σε προσωπική συνέντευξη ή συζήτηση στο ακροατήριο σε ημερομηνία που ορίζεται από την αποφαινόμενη αρχή ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, από το αρμόδιο δικαστήριο.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αποφαινόμενη αρχή ή το αρμόδιο δικαστήριο:

α) λαμβάνει συναφείς, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες από σχετικές και διαθέσιμες εθνικές, ενωσιακές και διεθνείς πηγές, και, κατά περίπτωση, λαμβάνει υπόψη την κοινή ανάλυση σχετικά με την κατάσταση σε συγκεκριμένη χώρα καταγωγής και τα σημειώματα καθοδήγησης που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303· και

β) δεν λαμβάνει πληροφορίες από τους φερόμενους ως διώκτες ή τους υπεύθυνους πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να τους αποκαλυφθεί ότι ο ενδιαφερόμενος είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας του οποίου το καθεστώς είναι υπό επανεξέταση.

3. Η απόφαση για ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας δίδεται γραπτώς το συντομότερο δυνατόν. Η απόφαση αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους της ανάκλησης και παρέχονται γραπτώς πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο είναι δυνατή η προσβολή της απόφασης και ως προς τις σχετικές προθεσμίες.

4. Όταν η αποφαινόμενη αρχή ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, το αρμόδιο δικαστήριο έχει λάβει την απόφαση ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 617, 18 και 19.

5. Όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής δεν συνεργάζεται μη υποβάλλοντας γραπτή δήλωση, μη συμμετέχοντας στην προσωπική συνέντευξη ή στην συζήτηση στο ακροατήριο ή μη απαντώντας σε ερωτήσεις χωρίς τη δέουσα αιτιολόγηση, η απουσία γραπτής δήλωσης ή προσωπικής συνέντευξης ή συζήτησης στο ακροατήριο δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή ή το αρμόδιο δικαστήριο να λάβει απόφαση για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Η εν λόγω άρνηση συνεργασίας μπορεί μόνο να θεωρηθεί μαχητό τεκμήριο ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής δεν επιθυμεί πλέον να απολαύει του καθεστώτος διεθνούς προστασίας.

6. Η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής:

α) αποποιείται κατηγορηματικά της αναγνώρισής του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας·

β) έχει γίνει υπήκοος κράτους μέλους· ή

γ) απέκτησε μεταγενέστερα καθεστώς διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος.

Τα κράτη μέλη περατώνουν τις υποθέσεις που καλύπτονται από την παρούσα παράγραφο σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο. Η εν λόγω περάτωση δεν είναι αναγκαίο να λαμβάνει τη μορφή απόφασης αλλά καταγράφεται τουλάχιστον στον φάκελο του αιτούντος μαζί με τη νομική βάση για την εν λόγω περάτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Άρθρο 67

Το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής

1. Οι αιτούντες και τα πρόσωπα των οποίων το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε έχουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II που αφορούν την διαδικασία προσφυγής, κατά των ακόλουθων:

α) κατά απόφασης με την οποία απορρίπτεται αίτηση ως απαράδεκτη·

β) κατά απόφασης με την οποία απορρίπτεται αίτηση ως αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη όσον αφορά τόσο το καθεστώς πρόσφυγα όσο και το καθεστώς επικουρικής προστασίας·

γ) κατά απόφασης με την οποία απορρίπτεται αίτηση λόγω σιωπηρής ανάκλησης·

δ) κατά απόφασης με την οποία ανακαλείται το καθεστώς διεθνούς προστασίας·

ε) κατά απόφασης επιστροφής που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 37 του παρόντος κανονισμού.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο στοιχείο δ) της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο εθνικό τους δίκαιο ότι οι περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 66 παράγραφος 6 δεν πρέπει να υπόκεινται σε προσφυγή.

Όταν λαμβάνεται απόφαση επιστροφής ως μέρος σχετικής απόφασης που αναφέρεται στα στοιχεία α), β), γ) ή δ) του πρώτου εδαφίου, η απόφαση επιστροφής προσβάλλεται από κοινού με την εν λόγω σχετική απόφαση, ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου στο πλαίσιο της ίδιας δικαστικής διαδικασίας και εντός των ίδιων προθεσμιών. Όταν εκδίδεται απόφαση επιστροφής ως χωριστή πράξη σύμφωνα με το άρθρο 37, μπορεί να προσβάλλεται στο πλαίσιο χωριστής δικαστικής διαδικασίας. Οι προθεσμίες για τις εν λόγω χωριστές δικαστικές διαδικασίες δεν υπερβαίνουν τις προθεσμίες που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία έχουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά απόφασης που κρίνει την αίτησή τους αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς πρόσφυγα.

3. Η πραγματική προσφυγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνίσταται στην πλήρη και *ex nunc* εξέταση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και των νομικών ζητημάτων, τουλάχιστον ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της εξέτασης των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1347.

4. Στους αιτούντες, στα πρόσωπα των οποίων το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε και στα πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία παρέχεται διερμηνεία για τους σκοπούς της συζήτησης στο ακροατήριο ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, όταν πραγματοποιείται τέτοια ακροαματική διαδικασία και δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με άλλο τρόπο κατάλληλη επικοινωνία.

5. Όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο, εξασφαλίζει τη μετάφραση των σχετικών εγγράφων που δεν έχουν ήδη μεταφραστεί σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 4. Εναλλακτικά, μεταφράσεις των εν λόγω σχετικών εγγράφων μπορούν να παρέχονται από άλλες οντότητες και να πληρώνονται από δημόσιους πόρους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Ο αιτών, πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε και πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία μπορούν, με δικά τους έξοδα, να εξασφαλίσουν τη μετάφραση άλλων εγγράφων.

6. Όταν τα έγγραφα δεν υποβληθούν εντός της προθεσμίας που θέτει το δικαστήριο, σε περίπτωση που η μετάφραση πρέπει να παρασχεθεί από τον αιτούντα, ή όταν τα έγγραφα δεν υποβληθούν εγκαίρως ώστε το δικαστήριο να εξασφαλίσει τη μετάφρασή τους σε περίπτωση κατά την οποία η μετάφραση εξασφαλίζεται από το δικαστήριο, το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να λάβει υπόψη τα εν λόγω έγγραφα.

7. Τα κράτη μέλη ορίζουν στο εθνικό τους δίκαιο τις ακόλουθες προθεσμίες για την κατάθεση προσφυγών κατά των αποφάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 από τους αιτούντες, τα πρόσωπα των οποίων το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε και τα πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία:

α) μεταξύ πέντε ημερών κατ' ελάχιστον και δέκα ημερών κατ' ανώτατο όριο σε περίπτωση απόφασης με την οποία απορρίπτεται αίτηση ως απαράδεκτη, λόγω σιωπηρής ανάκλησης, ως αβάσιμη ή ως προδήλως αβάσιμη, εάν κατά τον χρόνο της απόφασης ισχύει οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφοι 1 ή 3·

β) μεταξύ δύο εβδομάδων κατ' ελάχιστον και ενός μηνός κατ' ανώτατο όριο σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

8. Οι προθεσμίες που αναφέρονται στην παράγραφο 7 αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία που η αποφαινόμενη αρχή ή, στην περίπτωση ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας και όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, το αρμόδιο δικαστήριο κοινοποιεί την απόφαση στον αιτούντα, στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε, στο πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία ή στον εκπρόσωπο ή τον νομικό του σύμβουλο που εκπροσωπεί νόμιμα τον αιτούντα. Η διαδικασία κοινοποίησης καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 68

Ανασταλτικό αποτέλεσμα της προσφυγής

1. Τα αποτελέσματα μιας απόφασης επιστροφής αναστέλλονται αυτομάτως για όσο διάστημα ο αιτών ή το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε έχει δικαίωμα παραμονής ή του επιτρέπεται να παραμείνει σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Οι αιτούντες και τα πρόσωπα των οποίων το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε έχουν το δικαίωμα να παραμείνουν στο έδαφος κράτους μέλους έως τη λήξη της προθεσμίας εντός της οποίας μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και, όταν το δικαίωμα αυτό ασκείται εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής.

3. Με την επιφύλαξη της αρχής της μη επαναπροώθησης, ο αιτών και το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε δεν έχει το δικαίωμα παραμονής σύμφωνα με την παράγραφο 2 εάν η αρμόδια αρχή έχει λάβει μία από τις ακόλουθες αποφάσεις:

α) απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση ως αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη εάν κατά τον χρόνο της απόφασης:

i) ο αιτών υπόκειται στην ταχεία διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφοι 1 ή 3·

ii) ο αιτών υπόκειται στη διαδικασία στα σύνορα, εκτός εάν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος·

β) απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχεία α), δ) ή ε), ή το άρθρο 38 παράγραφος 2, εκτός εάν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος που υπόκειται στη διαδικασία στα σύνορα·

γ) απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση λόγω σιωπηρής ανάκλησης·

δ) απόφαση με την οποία απορρίπτεται μεταγενέστερη αίτηση ως αβάσιμη ή προδήλως αβάσιμη· ή

ε) απόφαση με την οποία ανακαλείται το καθεστώς διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ) ή ε) ή το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, ένα δικαστήριο έχει την εξουσία να αποφασίσει, ύστερα από εξέταση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και των νομικών ζητημάτων, κατά πόσον θα πρέπει να επιτρέπεται στον αιτούντα ή στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε να παραμείνει στο έδαφος των κρατών μελών εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής κατόπιν αιτήματος του αιτούντος ή του προσώπου του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε. Το αρμόδιο δικαστήριο, βάσει του εθνικού δικαίου, έχει την εξουσία να αποφασίζει αυτεπαγγέλτως επί του θέματος.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4, ισχύουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις, ενδεχομένως, σε περίπτωση τυχόν αυτεπάγγελτων αποφάσεων:

α) ο αιτών ή το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε διαθέτει προθεσμία τουλάχιστον πέντε ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία του κοινοποιήθηκε η απόφαση για να ζητήσει να του επιτραπεί να παραμείνει στο έδαφος εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής·

β) στον αιτούντα ή στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε παρέχεται διερμηνεία σε περίπτωση συζήτησης στο ακροατήριο ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, όταν δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με άλλον τρόπο κατάλληλη επικοινωνία·

γ) στον αιτούντα ή στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε παρέχεται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση σύμφωνα με το άρθρο 17·

δ) ο αιτών ή το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε δεν απομακρύνεται από το έδαφος του υπεύθυνου κράτους μέλους:

i) έως ότου εκπνεύσει η προθεσμία για να ζητήσει ενώπιον δικαστηρίου να του επιτραπεί να παραμείνει·

ii) όταν ο αιτών ή το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε έχει ζητήσει, εντός της ορισθείσας προθεσμίας, να του επιτραπεί να παραμείνει, εν αναμονή της απόφασης του δικαστηρίου σχετικά με το αν επιτρέπεται στον αιτούντα ή στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε να παραμείνει ή όχι στο έδαφος του κράτους μέλους·

ε) ο αιτών ή το πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε ενημερώνεται δεόντως και εγκαίρως για τα δικαιώματά του δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

6. Σε περιπτώσεις μεταγενέστερων αιτήσεων, κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 5 στοιχείο δ), τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο ότι ο αιτών δεν έχει δικαίωμα παραμονής, με την επιφύλαξη της τήρησης της αρχής της μη επαναπροώθησης, εάν η προσφυγή θεωρείται ότι έχει κατατεθεί μόνο με στόχο να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση απόφασης επιστροφής η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την επικείμενη απομάκρυνση του αιτούντος από το κράτος μέλος.

7. Αιτών ή πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε που ασκεί περαιτέρω προσφυγή κατά πρώτης ή μεταγενέστερης απόφασης προσφυγής δεν έχει το δικαίωμα να παραμείνει στο έδαφος του κράτους μέλους, με την επιφύλαξη τους δυνατότητας δικαστηρίου να επιτρέψει στον αιτούντα ή στο πρόσωπο του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε να παραμείνει κατόπιν αιτήματος του αιτούντος ή του προσώπου του οποίου το καθεστώς διεθνούς προστασίας ανακλήθηκε ή ενεργώντας αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις τις οποίες γίνεται επίκληση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

Άρθρο 69

Διάρκεια του πρώτου βαθμού προσφυγής

Με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης προσφυγής, τα κράτη μέλη ορίζουν στο εθνικό τους δικαιο εύλογες προθεσμίες για την εξέταση από το δικαστήριο, των αποφάσεων σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 70

Προσβολή από πλευράς των δημοσίων αρχών

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των δημοσίων αρχών να προσβάλλουν διοικητικές ή δικαστικές αποφάσεις, όπως προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 71

Συνεργασία

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα εθνικό σημείο επαφής σε σχέση με τα θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό και αποστέλλει τη διεύθυνσή του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές προς τα άλλα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέτρο για την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους, καθώς και μεταξύ των εν λόγω αρμόδιων αρχών και του Οργανισμού για το Άσυλο.
3. Όταν καταφεύγουν στη χρήση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 6, το άρθρο 27 παράγραφος 5, το άρθρο 28 παράγραφος 5 και το άρθρο 35 παράγραφοι 2 και 5, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τον Οργανισμό για το Άσυλο μόλις παύσουν να συντρέχουν οι λόγοι εφαρμογής των εν λόγω έκτακτων μέτρων και τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει, ει δυνατόν, δεδομένα σχετικά με το ποσοστό των αιτήσεων για τις οποίες εφαρμόστηκαν παρεκκλίσεις επί του συνολικού αριθμού αιτήσεων που έγιναν αντικείμενο επεξεργασίας κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

Άρθρο 72

Αποθήκευση δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη αποθηκεύουν τα δεδομένα που αναφέρονται στα άρθρα 14, 27 και 28 για περίοδο δέκα ετών από την ημερομηνία της τελεσίδικης απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Τα δεδομένα διαγράφονται μετά τη λήξη της εν λόγω περιόδου ή όταν αφορούν πρόσωπο το οποίο έχει αποκτήσει την ιθαγένεια οιασδήποτε κράτους μέλους πριν από το πέρας της εν λόγω περιόδου, μόλις το κράτος μέλος διαπιστώσει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει αποκτήσει την εν λόγω ιθαγένεια.
2. Όλα τα δεδομένα αποθηκεύονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, συμπεριλαμβανομένης της αρχής του περιορισμού του σκοπού και της αποθήκευσης.

Άρθρο 73

Υπολογισμός προθεσμιών

Εκτός εάν προβλέπεται άλλως, κάθε χρονική περίοδος που ορίζεται στον παρόντα κανονισμό υπολογίζεται ως ακολούθως:

- α) μια προθεσμία που προσδιορίζεται σε ημέρες, εβδομάδες ή μήνες υπολογίζεται από τη στιγμή κατά την οποία επέρχεται ένα γεγονός ή διενεργείται μια πράξη· η ημέρα κατά την οποία επέρχεται το γεγονός ή διενεργείται η εν λόγω πράξη δεν υπολογίζεται η ίδια στην εν λόγω προθεσμία·
- β) μια προθεσμία που προσδιορίζεται σε εβδομάδες ή μήνες λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή μήνα, η οποία είναι η ίδια ημέρα της εβδομάδας ή η ίδια ημερομηνία του μήνα, αντίστοιχα με την ημέρα κατά την οποία επήλθε το γεγονός, ή διενεργήθηκε η πράξη, που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας· όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες, η ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει να λήξει η προθεσμία δεν υπάρχει στον τελευταίο μήνα της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει τα μεσάνυχτα της τελευταίας ημέρας του τελευταίου αυτού μήνα·
- γ) στις προθεσμίες συνυπολογίζονται τα Σάββατα, οι Κυριακές και οι επίσημες αργίες στο οικείο κράτος μέλος· όταν η προθεσμία λήγει Σάββατο, Κυριακή ή επίσημη αργία, η επόμενη εργάσιμη ημέρα λογίζεται ως η τελευταία ημέρα της προθεσμίας.

Άρθρο 74

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στα άρθρα 60, 62 και 63 ανατίθεται στην Επιτροπή για χρονικό διάστημα πέντε ετών από τις 11 Ιουνίου 2024. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετίας. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στα άρθρα 60, 62 και 63 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽²²⁾.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με τα άρθρα 60, 62 και 63 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 75

Μεταβατικά μέτρα

Έως τις 12 Σεπτεμβρίου 2024, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και τα σχετικά θεσμικά και λοιπά όργανα, και οργανισμούς, της Ένωσης, υποβάλλει στο Συμβούλιο κοινό σχέδιο εκτέλεσης για να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη είναι επαρκώς προετοιμασμένα για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού έως την 1η Ιουλίου 2026, αξιολογώντας τα τυχόν κενά που εντοπίζονται και τα απαιτούμενα επιχειρησιακά βήματα, και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Με βάση το αναφερόμενο στο πρώτο εδάφιο κοινό σχέδιο εκτέλεσης, έως τις 12 Δεκεμβρίου 2024, κάθε κράτος μέλος, με την υποστήριξη της Επιτροπής και των σχετικών θεσμικών και λοιπών οργάνων, και οργανισμών, της Ένωσης, καταρτίζει εθνικό σχέδιο εκτέλεσης στο οποίο καθορίζονται οι δράσεις και το χρονοδιάγραμμα για την υλοποίησή τους. Κάθε κράτος μέλος ολοκληρώνει την υλοποίηση του σχεδίου του έως την 1η Ιουλίου 2026.

⁽²²⁾ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τη στήριξη των σχετικών θεσμικών και λοιπών οργάνων, και οργανισμών, της Ένωσης και τα ταμεία της Ένωσης μπορούν να παρέχουν χρηματοδοτική στήριξη στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις νομικές πράξεις που διέπουν τους εν λόγω φορείς, υπηρεσίες και οργανισμούς και τα εν λόγω ταμεία.

Η Επιτροπή παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς την υλοποίηση των εθνικών σχεδίων εκτέλεσης.

Άρθρο 76

Χρηματοδοτική στήριξη

Δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για την παροχή δωρεάν νομικής καθοδήγησης και επαρκούς ικανότητας για την εκτέλεση της διαδικασίας στα σύνορα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό είναι επιλέξιμες για χρηματοδοτική στήριξη από τα κονδύλια που διατίθενται βάσει του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027.

Άρθρο 77

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Έως τις 13 Ιουνίου 2028 και ανά πέντε έτη έκτοτε, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στα κράτη μέλη και, όπου τυχόν απαιτείται, προτείνει τροποποιήσεις.

Τα κράτη μέλη, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, διαβιβάζουν τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση της έκθεσης, το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της έκθεσης.

Έως τις 12 Ιουνίου 2027, και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση των αριθμών που ορίζονται στο άρθρο 46 και στο άρθρο 47 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο καθώς και των εξαιρέσεων από την διαδικασία ασύλου στα σύνορα, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική μεταναστευτική κατάσταση στην Ένωση, και, κατά περίπτωση, προτείνει τυχόν στοχευμένες τροποποιήσεις.

Έως τις 12 Ιουνίου 2025, η Επιτροπή επανεξετάζει την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας και, κατά περίπτωση, προτείνει τυχόν στοχευμένες τροποποιήσεις.

Άρθρο 78

Κατάργηση

1. Η οδηγία 2013/32/ΕΕ καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 79 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη του άρθρου 79 παράγραφος 3.

2. Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα.

3. Στο βαθμό που η οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²³⁾ συνεχίζει να είναι δεσμευτική για τα κράτη μέλη που δεν δεσμεύονται από την οδηγία 2013/32/ΕΕ, η οδηγία 2005/85/ΕΚ καταργείται από την ημερομηνία κατά την οποία τα εν λόγω κράτη μέλη δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό. Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

⁽²³⁾ Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13).

Άρθρο 79

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από τις 12 Ιουνίου 2026.
3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στη διαδικασία χορήγησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας σε σχέση με αιτήσεις που κατατίθενται από τις 12 Ιουνίου 2026. Οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται πριν από την ημερομηνία αυτή διέπονται από την οδηγία 2013/32/ΕΕ. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στη διαδικασία ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας όταν η εξέταση για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας άρχισε από τις 12 Ιουνίου 2026. Όταν η εξέταση για την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας άρχισε πριν από τις 12 Ιουνίου 2026, η διαδικασία ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας διέπεται από την οδηγία 2013/32/ΕΕ.
4. Για τα κράτη μέλη που δεν δεσμεύονται από την οδηγία 2013/32/ΕΕ, οι σχετικές αναφορές στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου νοούνται ως αναφορές στην οδηγία 2005/85/ΕΚ.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 14 Μαΐου 2024.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

R. METSOLA

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

H. LAHBIB

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 3
Άρθρο 2 στοιχείο α)	—
Άρθρο 2 στοιχείο β), γ) και δ)	Άρθρο 3 σημεία 12, 13 και 14
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 3 σημείο 8
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 3 σημείο 16
Άρθρο 2 στοιχεία ζ) και η)	Άρθρο 3 σημείο 1 και 2
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 3 σημείο 5
Άρθρο 2 στοιχείο ι) και ια)	Άρθρο 3 σημείο 3 και 4
Άρθρο 2 στοιχείο ιβ) και ιγ)	Άρθρο 3 σημείο 6 και 7
Άρθρο 2 στοιχείο ιδ)	—
Άρθρο 2 στοιχείο ιε) και ιζ)	Άρθρο 3 σημεία 17, 18 και 19
—	Άρθρο 3 σημείο 9, 10, 11, 15 και 20
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 7
Άρθρο 4 παράγραφος στοιχείο α)	Άρθρο 4 παράγραφος 6
Άρθρο 4 παράγραφος στοιχείο β)	—
—	Άρθρο 4 παράγραφος 3 και (5)
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 8
Άρθρο 4 παράγραφος 4	—
Άρθρο 4 παράγραφος 5	—
Άρθρο 5	—
—	Άρθρο 5
—	Άρθρο 26
Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 27 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, πρώτη πρόταση

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 4 και άρθρο 27 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 2
—	Άρθρο 27 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) έως δ) και δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 27 παράγραφοι 2, 4, 6 και 7
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 28 παράγραφος 1 και άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 28 παράγραφος 2
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 28 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 28 παράγραφος 4
—	Άρθρο 28 παράγραφος 5 — (7)
Άρθρο 6 παράγραφος 5	Άρθρο 27 παράγραφος 5
—	Άρθρο 29
Άρθρο 7	Άρθρο 31 και 32
Άρθρο 7 παράγραφος 1	—
Άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 31 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
—	Άρθρο 31 παράγραφος 2
Άρθρο 7 παράγραφος 3	Άρθρο 32 παράγραφος 1
—	Άρθρο 32 παράγραφος 2 και 3
Άρθρο 7 παράγραφος 4 και 5	—
Άρθρο 7 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 33
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 30 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 30 παράγραφος 3
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 9 παράγραφος 2	Άρθρο 10 παράγραφος 3, και άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 10 παράγραφος 5
—	Άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο γ)
Άρθρο 10 παράγραφος 1	—
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 39 παράγραφος 2

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 34 παράγραφος 2
Άρθρο 10 παράγραφος στοιχείο α)	Άρθρο 34 παράγραφος 2
—	Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 10 παράγραφος στοιχείο β)	Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία γ) έως ζ)	—
Άρθρο 10 παράγραφος στοιχείο γ) και δ)	Άρθρο 34 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 4	—
Άρθρο 10 παράγραφος 5	Άρθρο 34 παράγραφος 4
Άρθρο 11 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 36 παράγραφος 2 και 3
Άρθρο 11 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 11 παράγραφος 3	Άρθρο 36 παράγραφος 3
—	Άρθρο 36 παράγραφος 4
Άρθρο 12 παράγραφος 1	Άρθρο 8 παράγραφος 1
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 8 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία β), γ), ε), και δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και δ)
—	Άρθρο 8 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 8 παράγραφος 5
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 8 παράγραφος 6
Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο στ)	Άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο στ)
—	Άρθρο 8 παράγραφος 7
Άρθρο 12 παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 2
—	Άρθρο 9 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α), β), δ), ε), ζ) και η)
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 9 παράγραφος 4
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β)	Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο στ)

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) και άρθρο 9 παράγραφος 3
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 9 παράγραφος 5
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	—
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο στ)	—
—	Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 14 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρα 11 παράγραφος 1, άρθρο 12 παράγραφος 1 και άρθρο 13 παράγραφος 6 πρώτη πρόταση
—	Άρθρο 11 παράγραφος 2
—	Το άρθρο 13 παράγραφος 1,
Άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 6
Άρθρο 14 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 2
Άρθρο 14 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 22 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 14 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 11
Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 13 παράγραφος 11 στοιχείο α)
—	Άρθρο 13 παράγραφοι 8 και (10)
—	Άρθρο 13 παράγραφος 11, πρώτο εδάφιο, στοιχεία β), δ), ε) και τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 13 παράγραφος 13 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β)	Άρθρο 13 παράγραφος 11 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 11 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 14 παράγραφος 3	Άρθρο 13 παράγραφος 14
Άρθρο 14 παράγραφος 4	Άρθρο 13 παράγραφος 11 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 14 παράγραφος 5	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 15 παράγραφος 1	—
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 3
Άρθρο 15 παράγραφος 3	Άρθρο 13 παράγραφος 3
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 13 παράγραφος 7 στοιχείο α)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 13 παράγραφος 9
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο γ)	Άρθρο 13 παράγραφος 5 και (9)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)	Άρθρο 13 παράγραφος 7 στοιχείο β)

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο ε)	Άρθρο 22 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 13 παράγραφος 8
—	Άρθρο 13 παράγραφος 10
—	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 4	—
Άρθρο 16	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 14 παράγραφος 1
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 14 παράγραφος 2
Άρθρο 17 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 3 και (4)
Άρθρο 17 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 5
Άρθρο 17 παράγραφος 4	Άρθρο 14 παράγραφος 4
Άρθρο 17 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 17 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 17 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο	—
Άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 24 παράγραφος 1
Άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 24 παράγραφοι 5 και 6
Άρθρο 18 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 24 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 24 παράγραφος 2 πρώτο και τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 24 παράγραφος 5 και (6)
Άρθρο 18 παράγραφος 2	Άρθρο 24 παράγραφος 3
Άρθρο 18 παράγραφος 3	Άρθρο 24 παράγραφος 4
Άρθρο 19	—
—	Άρθρο 16
Άρθρο 20 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 15 παράγραφος 3
—	Άρθρο 17 παράγραφος 2
—	Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 20 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο β)
—	Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ))
Άρθρο 20 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 17 παράγραφος 3

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 20 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 19 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 4	—
Άρθρο 21 παράγραφος 1	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 21 παράγραφος 2	—
Άρθρο 21 παράγραφος 3	Άρθρο 19 παράγραφος 2
Άρθρο 21 παράγραφος 4	Άρθρο 19 παράγραφος 4
Άρθρο 21 παράγραφος 5	Άρθρο 19 παράγραφος 5
—	Άρθρο 19 παράγραφος 3
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 15 παράγραφος 1
—	Άρθρο 15 παράγραφος 2 και 4
Άρθρο 22 παράγραφος 2	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 23 παράγραφος 1	Άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 23 παράγραφος 2	Άρθρο 18 παράγραφος 3
Άρθρο 23 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 4
Άρθρο 23 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 13 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 12
Άρθρο 23 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 13 παράγραφος 13 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 24 παράγραφος 1	Άρθρο 20 παράγραφος 1
Άρθρο 24 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 1
—	Άρθρο 20 παράγραφος 2, 4 και 5
—	Άρθρο 20 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 24 παράγραφος 3	Άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 24 παράγραφος 4	Άρθρο 20 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 23 παράγραφος 1
—	Άρθρο 23 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο
—	Άρθρο 23 παράγραφοι 3 και 4
—	Άρθρο 23 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ), και δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 23 παράγραφοι 6 και 7

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 25 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)	Άρθρο 23 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β) και δεύτερο εδάφιο, άρθρο 23 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και άρθρο 23 παράγραφος 9
Άρθρο 25 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 23 παράγραφος 8
Άρθρο 25 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 8 τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 23 παράγραφος 10
Άρθρο 25 παράγραφος 2	Άρθρο 23 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 22 παράγραφος 2 και 3
Άρθρο 25 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 22 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 25 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 23 παράγραφος 5
Άρθρο 25 παράγραφος 4	—
Άρθρο 25 παράγραφος 5	Άρθρο 25
Άρθρο 25 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 25 παράγραφος 1 και 3
Άρθρο 25 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 25 παράγραφος 4
Άρθρο 25 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο στοιχείο α)	Άρθρο 25 παράγραφος 4
Άρθρο 25 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 25 παράγραφος 5
Άρθρο 25 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 5 τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 25 παράγραφος 6
—	Άρθρο 25 παράγραφος 7
Άρθρο 25 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 3
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) σημείο i)	Άρθρο 42 παράγραφος στοιχείο α)
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) σημείο ii)	Άρθρο 42 παράγραφος στοιχείο γ)
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) σημείο iii)	Άρθρο 42 παράγραφος στοιχείο β)
—	Άρθρο 42 παράγραφος στοιχεία δ) και ε)
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 53 παράγραφος 1
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο i)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο ii)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο iii)	Άρθρο 53 παράγραφος 1
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο iv)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο v)	—

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) σημείο vi)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ)	Άρθρο 59 παράγραφοι 5 και 6
Άρθρο 25 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο στοιχείο δ)	—
Άρθρο 26	—
Άρθρο 27 παράγραφος 1	Άρθρο 40 παράγραφος 1 και (3)
—	Άρθρο 40 παράγραφος 2 και (4)
Άρθρο 27 παράγραφος 2	—
Άρθρο 28 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 41 παράγραφος 5
Άρθρο 28 (1), δεύτερη παράγραφος, στοιχείο (α)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 28 (1), δεύτερη παράγραφος, στοιχείο (β)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ)
—	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία α) στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 28 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	—
—	Άρθρο 41 παράγραφος 2, (3) και (4)
Άρθρο 28 παράγραφος 2	—
Άρθρο 28 παράγραφος 3	—
Άρθρο 29	Άρθρο 6
Άρθρο 30	Άρθρο 7 παράγραφος 2
Άρθρο 31 παράγραφος 1	Άρθρο 34 παράγραφος 1
—	Άρθρο 34 παράγραφος 2
—	Άρθρο 34 παράγραφος 3
—	Άρθρο 34 παράγραφος 4
—	Άρθρο 35
—	Άρθρο 35 παράγραφος 1
—	Άρθρο 35 παράγραφος 2
—	Άρθρο 35 παράγραφος 3
Άρθρο 31 παράγραφος 2	Άρθρο 35 παράγραφος 4
Άρθρο 31 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 35 παράγραφος 4
Άρθρο 31 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 35 παράγραφος 5
Άρθρο 31 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο στοιχείο α)	Άρθρο 35 παράγραφος 5 στοιχείο β)

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 31 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 35 παράγραφος 5 στοιχείο α)
Άρθρο 31 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ)	Άρθρο 35 παράγραφος 5 στοιχείο γ)
Άρθρο 31 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο	—
Άρθρο 31 παράγραφος 4	Άρθρο 35 παράγραφος 7
Άρθρο 31 παράγραφος 5	Άρθρο 35 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 31 παράγραφος 6	—
Άρθρο 31 παράγραφος 7	Άρθρο 34 παράγραφος 5
Άρθρο 31 παράγραφος 8	Άρθρο 42 παράγραφος 1
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο β)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο γ)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ε)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο στ)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ζ)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο η)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο η)
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο θ)	—
Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ι)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο στ)
—	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο θ)
—	Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι)
Άρθρο 31 παράγραφος 9	Άρθρο 35 παράγραφος 3
—	Άρθρο 42 παράγραφος 2
—	Άρθρο 42 παράγραφος 3
—	Άρθρο 42 παράγραφος 4
Άρθρο 32 παράγραφος 1	Άρθρο 39 παράγραφος 3
Άρθρο 32 παράγραφος 2	Άρθρο 39 παράγραφος 4
Άρθρο 33 παράγραφος 1	Άρθρο 39 παράγραφος 1
Άρθρο 33 παράγραφος 2	Άρθρο 38 παράγραφος 1
Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο β)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 38 παράγραφος 2
Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	—
—	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
—	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Άρθρο 34 παράγραφος 1	Άρθρα 11 παράγραφος 1
Άρθρο 34 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 6
—	Άρθρο 57
Άρθρο 35, πρώτο εδάφιο	Άρθρο 58 παράγραφος 1
Άρθρο 35, δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 58 παράγραφος 2
—	Άρθρο 58 παράγραφος 3
—	Άρθρο 58 παράγραφος 4
—	Άρθρο 58 παράγραφος 5
—	Άρθρο 60
Άρθρο 36 παράγραφος 1	Άρθρο 61 παράγραφος 5
—	Άρθρο 61 παράγραφος 1
—	Άρθρο 61 παράγραφος 2
—	Άρθρο 61 παράγραφος 3
—	Άρθρο 61 παράγραφος 4
Άρθρο 36 παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 62
—	Άρθρο 63
Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 64 παράγραφος 1
Άρθρο 37 παράγραφος 2	—
Άρθρο 37 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 64 παράγραφος 2
—	Άρθρο 64 παράγραφος 3
Άρθρο 37 παράγραφος 4	Άρθρο 64 παράγραφος 4
Άρθρο 38 παράγραφος 1	Άρθρο 59 παράγραφος 1
—	Άρθρο 59 παράγραφος 2

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
—	Άρθρο 59 παράγραφος 3
Άρθρο 38 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 59 παράγραφος 5 στοιχείο β)
—	Άρθρο 59 παράγραφος 4
Άρθρο 38 παράγραφος 2 στοιχείο β)	—
Άρθρο 38 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 59 παράγραφος 5
—	Άρθρο 59 παράγραφος 6
—	Άρθρο 59 παράγραφος 7
Άρθρο 38 παράγραφος 3	Άρθρο 59 παράγραφος 8
Άρθρο 38 παράγραφος 4	Άρθρο 59 παράγραφος 9
Άρθρο 38 παράγραφος 5	Άρθρο 64 παράγραφος 4
Άρθρο 39	—
Άρθρο 40 παράγραφος 1	Άρθρο 55 παράγραφος 1
—	Άρθρο 55 παράγραφος 2
Άρθρο 40 παράγραφος 2	Άρθρο 55 παράγραφος 3
Άρθρο 40 παράγραφος 3	Άρθρο 55 παράγραφος 3 στοιχείο α)
—	Άρθρο 55 παράγραφος 3 στοιχείο β)
—	Άρθρο 55 παράγραφος 4
Άρθρο 40 παράγραφος 4	Άρθρο 55 παράγραφος 5
—	Άρθρο 55 παράγραφος 6
Άρθρο 40 παράγραφος 5	Άρθρο 55 παράγραφος 7
Άρθρο 40 παράγραφος 6	—
Άρθρο 40 παράγραφος 7	—
Άρθρο 41	Άρθρο 56
Άρθρο 41 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)	Άρθρο 56 στοιχείο α)
Άρθρο 41 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 56 στοιχείο β)
Άρθρο 41 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 56, πρώτη πρόταση
Άρθρο 41 παράγραφος 2	—
Άρθρο 42	—
Άρθρο 42 παράγραφος 1	Άρθρο 55 παράγραφος 4
Άρθρο 42 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)	—

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 42 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)	Άρθρο 55 παράγραφος 4
Άρθρο 42 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 42 παράγραφος 3	—
Άρθρο 43	Άρθρα 43 έως 54
Άρθρο 44	Άρθρο 65
Άρθρο 45	Άρθρο 66
Άρθρο 45 παράγραφος 1	Άρθρο 66 παράγραφος 1
Άρθρο 45 παράγραφος 2	Άρθρο 66 παράγραφος 2
Άρθρο 45 παράγραφος 3	Άρθρο 66 παράγραφος 3
Άρθρο 45 παράγραφος 4	Άρθρο 66 παράγραφος 4
—	Άρθρο 66 παράγραφος 5
Άρθρο 45 παράγραφος 5	Άρθρο 66 παράγραφος 6
Άρθρο 46	Άρθρο 67
Άρθρο 46 παράγραφος 1	Άρθρο 67 παράγραφος 1
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)	Άρθρο 67 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)	Άρθρο 67 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)	—
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv)	—
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β)	—
Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 67 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 46 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 67 παράγραφος 2
Άρθρο 46 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 46 παράγραφος 3	Άρθρο 67 παράγραφος 3
—	Άρθρο 67 παράγραφος 4
—	Άρθρο 67 παράγραφος 5
Άρθρο 46 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο	—
—	Άρθρο 67 παράγραφος 6
Άρθρο 46 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο	—
—	Άρθρο 68
—	Άρθρο 68 παράγραφος 1

Οδηγία 2013/32/ΕΕ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 46 παράγραφος 5	Άρθρο 68 παράγραφος 2
Άρθρο 46 παράγραφος 6	Άρθρο 68 παράγραφος 3 και (4)
Άρθρο 46 παράγραφος 6 στοιχείο α)	Άρθρο 68 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημεία i) και ii)
Άρθρο 46 παράγραφος 6 στοιχείο β)	Άρθρο 68 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 46 παράγραφος 6 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 46 παράγραφος 6 στοιχείο δ)	—
—	Άρθρο 68 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και ε)
Άρθρο 46 παράγραφος 7	Άρθρο 68 παράγραφος 4 και (5)
Άρθρο 46 παράγραφος 8	Άρθρο 68 παράγραφος 5 στοιχείο δ) σημεία i) και ii)
Άρθρο 46 παράγραφος 9	—
Άρθρο 46 παράγραφος 10	Άρθρο 69
Άρθρο 46 παράγραφος 11	—
Άρθρο 47	Άρθρο 70
Άρθρο 48	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 49	Άρθρο 71
—	Άρθρο 72
—	Άρθρο 73
—	Άρθρο 74
—	Άρθρο 75
—	Άρθρο 76
Άρθρο 50	Άρθρο 77
Άρθρο 51	—
Άρθρο 52	—
Άρθρο 53	Άρθρο 78
Άρθρο 54	Άρθρο 79
Άρθρο 55	—